

41

מדינת ישראל

משרד הממשלה

מס' חק

משרד

פ - 27/1929

המפלגה הקומוניסטית בא"י (פ.ק.פ.)

חקת המדינה של פ.ק.פ.

יוני 1941 - 1942

מס' חק מקור

114/9/22

שם: המפלגה הקומוניסטית בא"י (פ.ק.פ.)

פ - 27/1929

160.1/1 - 1407

12/11/2008

02-109-01-04-07

מזהה פיזי:

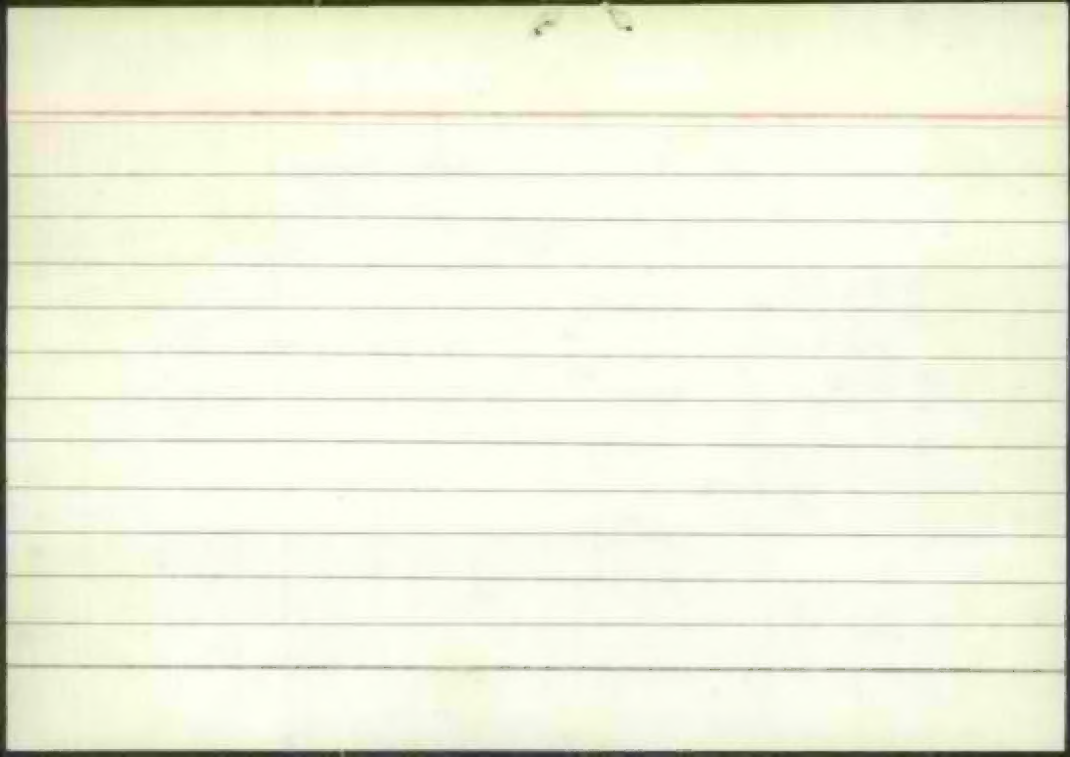
מזהה לוגי:

כתובת:

מחלקה

27.0 le 11/3/85 678
1942 11 - 1941 11

1942 11

לקט תעודות

של פ.ק.פ.

יוני 1941-יוני 1942

ה ס ל ח מ ח
ח צ י ו נ ו ת
ח ה ס ת ד ר ו ת
ע ר ב י מ
ד ר כ י פ ע ו ל ת

1875年 1月 1日

いす 2. 4. 5. 6.

1875年 1月 1日

1875年 1月 1日
いす 2. 4. 5. 6.
1875年 1月 1日
いす 2. 4. 5. 6.
1875年 1月 1日
いす 2. 4. 5. 6.

תוכן הענינים

עמוד

2

מבוא

המלחמה

- 7 מתוך כרוז של "ברית הנוער הקומוניסטי"
- 7 מתוך כרוז של הועד המרכזי - עם כיבוש סוריה
- 8 כרוז של הועד המרכזי - למחרת ההתקפה הגרמנית
- 8 כרוז של "האמת" - 30 ביוני 1941
- 8 כרוז של הועד המרכזי - 30 ביוני 1941
- 8 כרוז של הועד המרכזי - 8 ביולי 1941
- 9 מתוך כרוז של הועד המרכזי - אוקטובר 1941
- 10 כרוז של הועד המרכזי - נובמבר 1941
- 11 מתוך "סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום"
- 13 כרוז של רבנים מוילנה - הוצאת "האמת"

הציונות

- 15 יא. השאלה היהודית והציונות
- 18 יב. סכתב של "האמת" אל הועד המרכזי
- 19 יג. כרוז של הועד המרכזי על אסון "סטרומה"
- 21 יד. מתוך כרוז של הועד המרכזי - אפריל 1942
- 22 טו. מתוך מאמר ראשי ב"קול העת"
- 23 טז. מתוך "סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום"
- 25 יז. מדיניותנו כלפי הציונים היהודי
- 26 יח. תפקידי הנוער היהודי בארץ

ההסתדרות

- 30 יט. מתוך מאמר ב"קול=העם" להערכת הבחירות לוועידה
- 32 כ. מתוך "סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום"

ערבים

- 35 כא. מתוך ה"סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום"
- 37 כב. תפקיד המפלגה והנוער הקומוניסטי ברחוב הערבי

דרכי פעולה

- 42 כג. כללים ארגוניים
- 43 כד. הגיוס לצבא
- 44 כה. ליגה "ר" למען ברית המועצות
- 45 כו. תכנית לעבודה בנוער
- 47 כז. קוים לדרכי עבודה בקרב הנוער
- 48 כח. כללי זהירות והתנהגות
- 49 כט. סיכום דינים וחשבונות וויכוחים
- 50 ל. החלטות על ארגון העבודה בנוער
- 55 לא. המפלגה והחזית האנטיפשיסטית

הערות המלבה"ד:

התעודות המתפרסמות בלקט זה הועתקו כלשונן וכסגנונן במקור.

SECRET

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]
RE: [Illegible]

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]
RE: [Illegible]

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]
RE: [Illegible]

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]
RE: [Illegible]

TO : DIRECTOR, FBI
FROM : SAC, NEW YORK
SUBJECT: [Illegible]
RE: [Illegible]

מ ב ר א

א.

הפרוגנוזה הקומוניסטית מלפני התקפת גרמניה על ס.ס.ס.ר. נכנתה על ההנחה שהדמוקרסיות תתחברנה אל גרמניה ותתקפנה את ברית המועצות. ברם, הפרוגנוזה לא נתאמתה. תחילה ניסו שני פלגי הפ.ק.פ. להיות עקביים ולהמנע ממבוכה ועיונית ע"י המסכת הקו. "ההתקפה על ברית המועצות היא פרי הסכמה בין הפאשיזם והדימוקרסיה והגיוס לצבא צ'רצ'יל הוא עזרה לאויבי ס.ס.ס.ר." קבע ה"אמת" ביום 30 ביוני 1942, ואילו "קול-העם" הכריז באותו יום, כי "המסרתים את האימפריאליזם ואת הבורגנות בתוך צבור הפועלים דוברים לרמות צבור זה בהצביעם על כנופית השודדים הבריטים, מסעבדי עמים, כעל שותפו של הצבא האדום" (עמוד 8). ברם, במשך הזמן הפכו אותן ההגדרות שנועדו "לרמות את הצבור" לאמת מדעית ומקודשת. כותבי ההיסטוריה שבעתונות הפ.ק.פ. קבעו שעם בוקר 22 ביוני 1941 החלה תקופת המלחמה האנטיפאשיסטית ותעמלני המפלגה הכריזו שהמפלגה הקומוניסטית בפלסטינה - מפלגת הלוחמים בפאשיזם העיקביים והותיקים ביותר - היא היחידה המסוגלת והראויה לעמוד בראש ההמונים בתקופה מכרעת זו.

התמורה כהלך המחשבות לא חלה בבת אחת. רבים היו הפרפורים בין הפרוגנוזה מאתמול והמציאות ההפוכה מהיום. תחילה הוכרז על חובת המפלגה להמשיך בקו היטן בשטחים הקולוניאליים, אח"כ באה הנסיה להתגייס לצבא האדום ורק לאחר שעמדה זו הוקעה אי-שם כטרזקיסטית חשבו הקומוניסטים ומצאו, שהחזית היא אחת מלגינגרד ועד טוברוק וכי חייל גרמני שיהרג בלוב לא יוכל בעצם להגיע לחזית הרוסית. לאחר שנסתים תהליך מחשבה זה, לא נותר לפ.ק.פ. אלא "להתייבב בראש ההמונים" ולתבוע בשם יתר גיוס, יתר מאמץ מלחמתי ויתר הקרבה עצמית, ושורת ההגיון אמרה: הבלסת האופי הציוני של הגיוס מונעת את הערבים מלהתגייס - הערבים הם רוב תושבי הארץ ובעליה - גיוס המוני לא יתכן בלי ערבים - הציונות אשמה, איפוא, בהכשלת הגיוס ההמוני - נמצא שהגיוס הציוני הוא מעטה "גייס חמישי". קריאת הפ.ק.פ. לגיוס "דרך לשכות הגיוס של הצבא הבריטי" היתה מלווה סיסוי בגד "שיטות הפוגרום של אנשי הסוכנות היהודית" (קרי - הסנקציות בגד המשתמשים).

בהתאם לסיסמה האחרונה, שיש לשעבד את הכל לצרכי המלחמה האנטיפאשיסטית, החלה הפ.ק.פ. להופיע החל מראשית 1942 כחוזרת בתשובה ומנערת את הצנה בפומבי מכל אותו המטען האידאולוגי שהיה בעוכרי תנועת הפועלים בעולח. סיסמאות שנועדו קודם כ"סוציאליפאשיסטיות", "ריאקציוניות", "שוביניסטיות" וכיו"ב, הפכו לנחלת המפלגה הקומוניסטית. אותם מנהיגים ומפלגות, אשר צוינו קודם לגנאי על החזיקם בסיסמאות אלו, החלו להיות מוקעים ברבים בעוון התרסלות בהגשמתן. למען הצדיק את חוסר העקביות במפלגה שעד כה היתה מתפארת בעקביותה, הועלתה ההפכפכנות לדרגת מעלה חשובה ("כל מפלגה שיש לה קשר כל שהוא עם ההמונים נתונה לחליפות ותמורות בעמדותיה, לפי החליפות ותמורות של הזמן" - "האמת", נובמבר 1941). ולכל המקשים ניתנה תשובה אחת ולתמיד: המלחמה האנטיפאשיסטית החלה ביום 22 ביוני 1941.

רק ביחס לציונות לא חל כל מפנה עקרוני. פה ושם נשתנו אמנם הסיסמאות והוחלט אפילו לתמוך בצו הגיוס של הסוכנות. יהודים היושבים בתוך עמם חשבו ומצאו כי "יהיה זה בלתי נכון מבחינה המרכזיסטית=הלגיניסטית=המדעית להגיד כי - - - הציונות בתור שכזו מעונינת בנצחון הציר" (עמוד 24), אולם על אף גלוי מדעי זה הוסיפה הציונות להיות גוף זר בעולמה הנפשי והרוחני של המפלגה הקומוניסטית בארץ. שנאת-ציון נשארה סח=חיים לאנשי הפ.ק.פ., ובהמשך אותה תעודה בה מכה המפלגה על חסא שגיאותיה בעבר נאמר בהירות, כי "הציונות היתה ונשארה האגנטורה של האימפריאליזם הבריטי וההלכה והמעשה של הבורגנות היהודית" המושחתת יותר מהבורגנות האנגלית או האמריקאית (עמוד 24).

עם ראשית התמורה הרעיונית ביסדה פ.ק.פ. להבדיל (כלפי הערבים) בין המסרופולין האנגלי והמוסבות. אגב קריאה במסרופולין נאמר בכורז ערבי אחד: "אין ספק שהשלטון הנוכחי בפלשתינה ובהודו או אויבנו. על הערבים להלחם ליסוד שלטון עממי בכל ארץ ולגירוש האימפריאליזם. אם אנוליה סוכ-נה לעזור לברית המועצות בלב שלם, עליה להסתלק משלפונה המושבותיה, לחת את החופש לעמיהן ולמפלגה הקומוניסטית". ברם, בחודש דצמבר 1941 קבע כבר פלב "האמת", כי "מעמד הפועלים מתנגד ברגע זה להעמיד את סיסמת העצמאות בארצות הקולוניאליות הקטנות", כאשר הפאשיזם מבזל אותה לסובתו. מעמד הפועלים בארצות הקולוניאליות הוא "בעד מלחמה משותפת עם העם האנגלי" והדבר היחידי שהוא דורשו לעצמו הוא "דמוקרטיה שתאפשר לפתח תנועה אנטי-פאשיסטית רבת-כוח". את מקום המנחה נגד "התורמית האימפריאליסטית" להקים "סוריסטאן", תפס הבטחון "שהמוצא היחידי לניגוד המלאכותי היהודי-ערבי הוא צרופה של פלשתינה לסוריה עצמאית. זו תהיה מכה ביצחת למוסתי הערבי וגם למופתים שלנו, שההסתה בגד הערבים היא לחם חוקם. איחוד סוריה, פלשתינה ועבה"י על בסיס קומוניסטיזציה דימוקרטית והסכם עם אנוליה היה מקים מבצר אנטיפאשיסטי בחלק צולה זה" ("האמת"). וקוה"ע שקבל בברכה את הספר הלבן, מסביר ב"נדאל אל-שעב" כי "יצירת קשר בין א"י ושכנותיה אינה סותרת את הספר הלבן, שהוא יסוד המדיניות בארץ".

מעבין לציין, כי התעמולה השפה הערבית הצליחה את העוקץ האנטיציוני, כאשר הנסיון לימד שלא פ.ק.פ. קצרה את מה שזרעה בין הערבים נגד הציונות. ביולי 1941 עוד הוכלסה הציונות בסוכנת הפאשיזם ומבועת את הדמוקרטיה מן הארץ, אולם מאז בולסת הנטייה להזכיר את הציונים, ואפילו את היהודים, פחות ככל האפשר (נאומיהם של מוסה הערבי ושמחה זכרי היהודיה נתפרסמו בערבית תחת הכותרת "נאומיהם של מוסה ועוד חבר אחד"). הגישה לשברת הצורך בדי-מוקרטיה היתה ערבית-לאומית. הממשלה בדרשה לשחרר את כל האסירים הפולי-טיים, בין האנטי-פאשיסטים והין "אסירי המהומות הלאומיות". סוכת מאמץ המלחמה דרשה שלא לחלק את עכודות הצבא רק "לחלק אחד של תושבי הארץ". העצמאות הסורית הוכרה כנצחון לעם הערבי ומעתה נתבקשו האנגלים לשקוד על יצירת קשר בין סוריה לשכנותיה ופתרון בעית א"י.

התעמולה הפיו-סובייטית בשפה הערבית השתדלה, בין השאר, להציג את ברה"מ כגן-עדן למושלמים. הובלטה העובדה, שגובלשביקים בסלו את זכויותיה המיוחדות של הכנסיה האורתודוקסית ושגם תורכיה המוסלמית הפרידה בין המדינה, החנוך והדת. על מנת למסוך את לבם של הערבים אל הצבא האדום הדגיש קוה"ע בכורז מיוחד מה רג מספר המדינות המוסלמיות בברה"מ ומה עצום מספר המסגדים ובעלי התפילה בה.

החוזר הפנימי על "תפקידי המפלגה והגורם הקומוניסטי ברחוב הערבי" (עמוד 37) מגלה לפנינו את אשפות השפעתה של פ.ק.פ. בקרב הערבים ואת התכסיסים, אשר בעזרתם מקורו המפלגה להגביר את כוחה כקסטר זה.

פ.ק.פ. הטיחה בפני מתנגדיה: המתקש במפלגת הקומוניסטרן בארץ - מתקש במפלגה המנהיגה את ברית המועצות במלחמה נגד הפאשיזם. מפלות הצבא האדום, והרי הצבא האדום ראוי להערצה ולעזרה... וכל מכונות התעמולה של פ.ק.פ. הונעו לניצול האידה וההערצה שהצבא האדום וברית-המועצות הלוחמת ראוייה להן. הסיסמאות שועברו כולן "לצרכי המלחמה האנטיפאשיסטית". כל הסייגים הוסרו, כי הרי בהרחבת השפעתה של מפלגת הקומוניסטרן על חוגים רבים ככל האפשר יש משום עזרה לצבא האדום. לשם השפעה על יהודים אדוקים מפרסם פלב "האמת" את הנוסח המקורי של "קול-קורא מאת ועד רבני וילנא" המתחיל ב"בעזרת השם יתברך", מציב את יוסף סטאלין כשליח אלהי ישראל וקורא להתפלל לשלומן ולשלום הצבא האדום (עמוד 13). זה לא כבר היו פדעות בגדאד "הד למדיניות הסובייטית של הכוכבים" - השעפילים - "קרבות הפוליטיקה הציונית". אולם לשם ניצול דעת-הקול לשונת פ.ק.פ. האפיון בינואר 1942 כרוז של "האמת" בדרישה נמרצת מהממשלה לשחרר את העפילים הזכאים לעזרה. כשה זוכאים לו גם הלוחמים האנטיפאשיסטים המתנדבים, חברי פ.ק.פ. (אותם האנשים אשר בזמן הכלאם בעתלית לא היו אלא "קרבות הציונות" אפכו כמטן שבחם שח ל"פליטי הפאשיזם"). ומשהוכרה תעמולה "לאומית", ראתה פ.ק.פ. בקורא תגר נגד הפאשיזם על אשר הוא "הורג את אחינו ומתעלל באחיותינו" - שנתלים ימים אחרי שההרג וההתעללות החלו.

אכן, לא מאסה פ.ק.פ. גם בתעמולת-התרפסות. אולם עיקר דאגתה היה נתון "לטובת ההמונים". היא היתה קוראת להעניש את הספסרים, להחרים את מחסני המזון, להנהיג תוספת יוקר נעה, להלחם בחוק השפיות - חוק העבדות, לספק דירות לדיירים שצוריהם נהרסו בהדר הכרמל, ועל כולם - להנהיג זכויות דמוקרטיות. "אנו דורשים דימוקרטיה!" - נאמר בכרוזים בפשטות. המלחמה בפאשיזם מתנהלת בשם הדימוקרטיה - היתכן שממשלת הארץ תלכחש לה? האין זה פרדוכס שבארץ אין התושבים נהנים מסלטון דימוקרטי? האין זה פרדוכס שבארץ נרדפיח הנאמנים שבמגיניה של ברה"מ - שותפתה של אנגליה? אין זאת, כי אח ממשלת הארץ עושה שגיאות העומדות בסתירה לפוליטיקה של הממשלה המרכזית. על ההמונים להתארגן, להקים "ועדי חזית עם", להתלכד סביב "הלוחמים האנטי-פאשיסטים הוותיקים והנאמנים ביותר" ולתבוע את זכויותיהם - לטובתם הם ולטובת המאמץ המלחמתי.

לאחר שהאימפריאליזם האנגלי נעלם כמעט לזמרי מלוח המונחים של פ.ק.פ. נשאר "השוביניזם הציוני" הגורם העיקרי שאפשר להאשימו בהכשלת מאמציהם של הקומוניסטים לטובת ההמונים, הארץ, ברה"מ והנצחון. הגיוס הציוני הוא "גיוס נגד ההמונים הערבים" (קוה"ע), מנהיגי ההסתדרות הם "בראשי האחראים לסובטאג" הישיר והבלתי ישיר של מאמץ המלחמה האנטיפאשיסטי" (קוה"ע), ואפילו מפעל העזרה לברה"מ שההסתדרות הכריזה עליו "אינו אלא ניצול אהדת ההמונים לס.ס.ס.ר." ומצווה על הפועלים "לקחת את המפעל לידיהם הח"ם."

עם תום הבחירות לועידת ההסתדרות (עת כל מנגנון התעמולה של קוה"ע עבד לטובת "הרשימה הפרולטרית" ו"האמת" עסק בהספה לאחוד האופוזיציות השמאליות) הופנתה פעילותם הצבורית של סני הפלגים לניצול האחדה לצבא האדום, כהתאם לקו הכללי ראו הפעם אנשי פ.ק.פ. להדגיש שהצבא האדום נלחם את מלחמת "העם היהודי" והנוער היהודי וחלקם של יהודי ס.ס.ס.ר. בצבא ובין הפרטיזנים הובלט כראוי לתעמולה בקרב צבור יהודי לאומי. יחד עם זאת נרתמה המפלגה כתעמולה לטובת הגיוס לצבא הבריטי שהפך "אח לנשק לצבא האדום".

לשם הרחבת ההשפעה על חוגים שאינם מוכנים לשעבד את עצמם לקו הקומוני-סרן, חוקמו מסגרות "בלתי מפלגתיות", כגון "הליגה למען ברית המועצות", מועדוני "הסיעה הפרולטרית" וארגונים אחרים, פחות פומביים ופתוחים. מן התעודות הפנימיות המתפרסמות בפרק ה' של לקט זה ילמד הקורא, כי ארגונים אלה גוצרו ע"י פ.ק.פ. על מנת להרחיב את השפעתה. העזרה למלחמה האנטיפא-שיסטית היא עיקר מובלם בארגונים אלה. ברם, פ.ק.פ. מוסיפה להתזיק גם בעיקרים אחרים (ראה הפרקים על הציונות ועל ההסתדרות), אם כי צרכי השעה מצווים עליה שלא להבליטם כיום הזה.

1.

תסיכתם של הקומוניסטים בגיוס ובממשלה האנגלית גרמה לחינוכי ביחסם של השלטונות אליהם. בקיץ תש"א ביצעה המשטרה מאסרים רבים בקרב הצמרת של סני הפלגים והצליחה להגיע אל המזכיר הערבי של קוה"ע (רדואן אל-חלו המכונה "מוסה") ואל עוזרו היהודי (הממנדס מקוניס). תעמולתם של הקומו-ניסטים ל"שלום מידי" עם היטלר וקריאתם שלא לעזור לאנגליה במלחמתה האים-פריאליסטית גרמו לכך שאנשי פ.ק.פ. נאשמו ב"גיוס חמישי". אותה תקופה הוסלה גם האשמה נגד המשטרה, שהיא רצחה את אחד האסירים הקומוניסטים (סיומה מירומנסקי, שהעלמו עסוף מסתורין עד היום הזה). מקץ הדלים אחדים החלו להשתחרר מבתי הסוהר כל הקומוניסטים, שאי אפשר היה להאשימם יותר בהכשלת מאמץ המלחמה. מספסם של "מוסה" ושמה צברי שמש במה להפגנת התביעה מאת הממשלה להכיר בקיומה הליגלי של פ.ק.פ. בארץ, והשופט ראה להדגיש בפסק-דינו שכיום אין זה מוצדק יותר לרדוף את הקומוניסטים. חברי פ.ק.פ. שהיו מסותררים על תנאי שיתייצבו יום-יום במשטרה, חדלו כאופן דימונסטריבי להתחשב בתנאי זה. המפלגה החלה לתבוע מעמד ליגלי הראוי ל"מפלגה האנטי-פאשיסטית העקבית ביותר". אם כי מעמד זה סרס ניתן לפ.ק.פ., הרי תעמולתה מתנהלת עתה באין מפריע ועתוניה נמכרים בגלוי. ברם, אחדים סביב הפעילים שלא נודעו עד כה, מוסיפים לעבוד במחתרת מסעמי והירות לעתיד.

1. The first part of the report deals with the general situation of the country and the progress of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the general situation and the second section deals with the progress of the work.

2. The second part of the report deals with the results of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the results of the work in the field and the second section deals with the results of the work in the laboratory.

3. The third part of the report deals with the conclusions of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the conclusions of the work in the field and the second section deals with the conclusions of the work in the laboratory.

4. The fourth part of the report deals with the recommendations of the work during the year. It is divided into two main sections: the first section deals with the recommendations of the work in the field and the second section deals with the recommendations of the work in the laboratory.

ה.

לטיפול מיוחד זכתה הפעולה של פ.ק.פ. בנוער. שני הפלגים (באיצטלא של "ברית הנוער הקומוניסטי") הגבירו את תעמולתם והרחיבו את רשתם בעיקר בהסתדרויות הנוער של א"י העובדת. זה בקרב בוגרי עלית הנוער שעברו העירה גברה השפעת פ.ק.פ. תחת השלט "הבלתי מפלגתי" של מועדוני "הסיעה הפרולטרית" פיתחה המפלגה פעולות מסועפות למשיכת נערים ונערות מסורות הנוער העובד.

אחדות מן התעודות הפנימיות המובאות בלקס זה (בפרק "דרכי פעולה") נועדות לגלות ברבים את שיטות החתירה של אנשי הפרקציה תחת ארגוני הנוער הציוני בארץ.

ז.

התקפת גרמניה על ברה"מ עוררה מחדש בקרב הקאדרים של שני הפלגים את דרישת האחדות. באוגוסט 1941 התנהל מו"מ בין נציגי קוה"ע ו"האמת", אולם הוא נפסק באמצע. אחד מסלעי המחלוקת שמשה תחילה סיסמת העצמאות לא"י, "האמת" התנגד להצגת הסיסמה, ואילו קוה"ע ראה בהתנגדות זו ויתור לציונות. בהמשך חמו"מ חלה תמורה בעמדתו של קוה"ע וגם הוא הסכים שבסיסיות הזמן הזה לא תצמח מסיסמת העצמאות טובה לקומוניזם. אולם על מכשול אחד לא יכלו להתגבר מנהלי חמו"מ. נציגי "האמת" דרשו לבהל פרטיכל מהישיבות, על מנת להעבירו אח"כ (כשהוא החום ע"י שני הצדדים) בין חבר הפעילים לשם ויכוח והכרעה. נציגי קוה"ע חששו שהפרטיכלים ינוצלו לרעתם וסרבו לחתום עליהם.

מני אז לא חדל פלג "האמת" להתריע על הצורך באחדות המפלגה ולתבוע "פעולה הסותפת" בשורת עניינים כהוראת שעה (שחרור האסירים, מלחמה בחוק הסביתות, מלחמה "באבא חושי וכבולשת של הפקידות ההסתדרותית", עזרה לברה"מ). לעומת זאת לא גילה קוה"ע עניין רב בסיסמאות האחדות. תוצאות הבחירות לוועידת ההסתדרות הוסיפו לבטחונם בצדקת דרכו הוא.

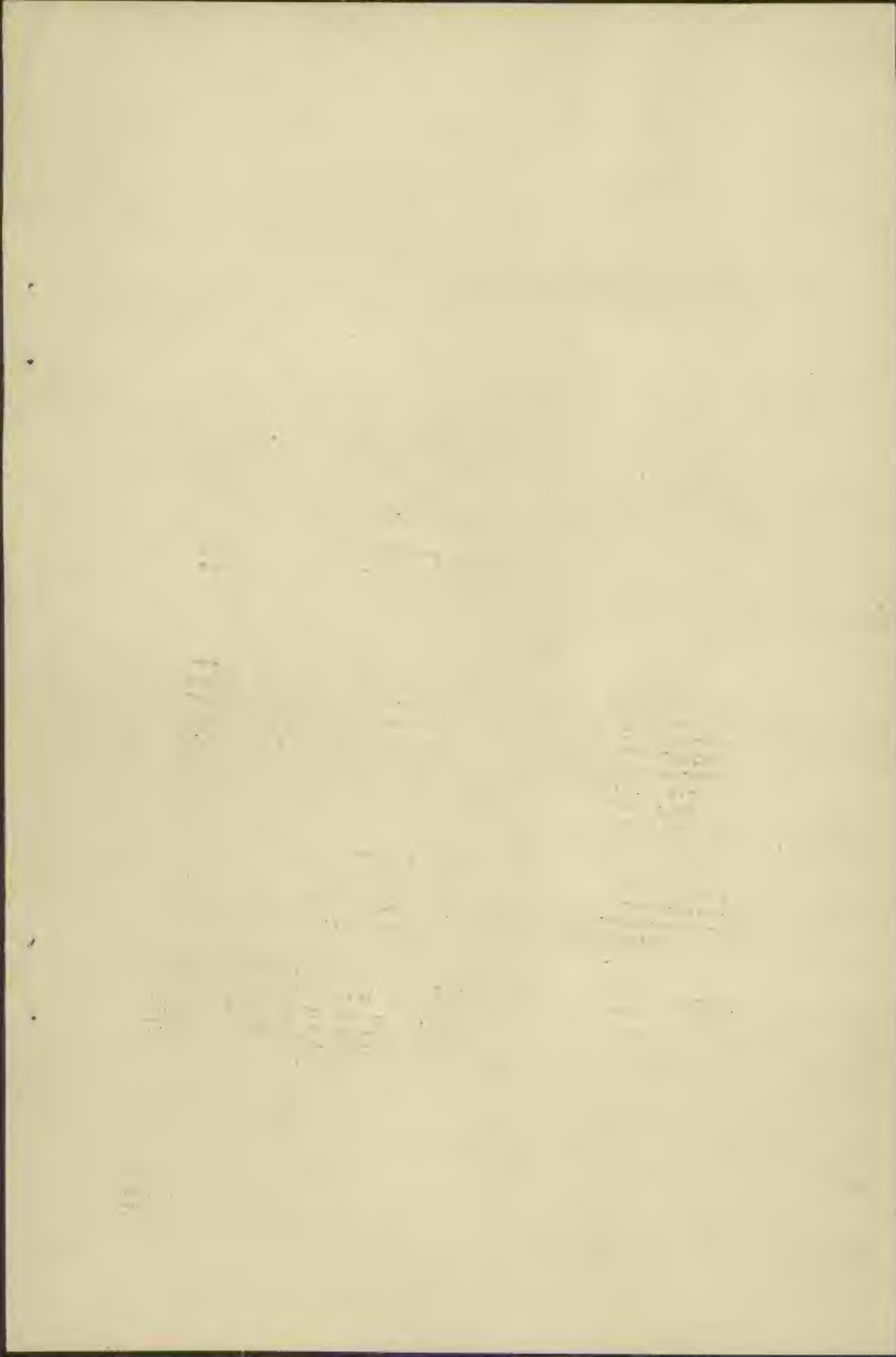
בינואר 1942 חזר פלג "האמת" לתכנן את אחדות המפלגה. בדברי הסידור לקוה"ע נקבע בין השאר, כי "ההכרה שיש לשאוף לשתוף פעולה עם הוגיה ציוניים אינה עומדת בסום סתירה עם התנגדותנו הפרינציפיונית לציונות. פעולה כזאת לקראת שיתוף תקרב חלקים העומדים תחת השפעת הציונות לסיסמאות הקומוניסטרן ותחיש את תהליך הסתחירות מהציונות. מתוך עמדה זו לחמנו בעד אחדות האופו-זיציות בבחירות לוועידת ההסתדרות והתנגדנו למשסוט ההבדלים בין מפא"י למפלגות האופוזיציה." ("האמת" - פברואר 1942).

פלג "קול-העם" לא אץ אל האחדות. הוא ראה את עצמו בעליה ומקומו שהבניה הסוררים מ"האמת" יחזרו בתשובה. ברם, חמו"מ שנתחדש מדי פעם בפעם העיד על תסיסה לאיחוד הקיימת בקרב חבר הפעילים בשני הפלגים.

לאחר שהוקם הקשר עם שלוח הקומוניסטרן באחת הארצות השכנות (יש יסוד להניח שאנשי פ.ק.פ. עשו בהזדמנות זו כמיטב יכולתם לעכוב תשובתם של הממשלה הסובייטית על הצעותיה של ההסתדרות הכללית לסייע לה במלחמתה בפאשיזם). נעשו בסוף מאי 1942 צעדים ממשיים לקראת חיסול הפרוד.

המלבה"ד.

יוני, 1942.

ה מ ל ח מ ה

א. מתוך כרוז של "ברית הנוער הקדמוניסטית" - (מאי 1941).

... הכרזת הסוכנות והועד הלאומי על גיוס החובה של כל הנוער היהודי-די בוגל 20-30, מהווה סכנה לא רק לנשלחים לשדות המלחמה, אלא לכל הישוב היהודי בארץ. הכרזה זו, המסכנת לחץ את עמדות האימפ. הכריזי והלטוני, ולקטור ביתר שאת את גורל הישוב באימפ. - מגבירה את סכנת הגירות הארץ לתוך מלחמה ומפקירה את תושבי הארץ והישוב לסכנות של חורבן והשמדה. "היחידות היהודיות" של הגיוס אשר תפעלנה בצד האימפ. הכריזי בחזיתות המל-חמה בארצות ערב, עירק, סוריה, מצרים וכו', רק תרחבנה בכל המזרח הערבי את איבת ההמונים הערבים לישוב היהודי, ותחרפנה את סכנת בדידותו החמורה גם בלאו הכי, בעקב המדיניות האימפ.-ציונית עד עתה.

הציונות נוקטת בדרך פוסעת של אבדון לישוב, בניגוד לדרך ההגנה האמיתית על קיומו וחיי התובעים ללא דחוי להקטין את חזית המלחמה והסכנות האורגות ע"י קטירת גורל הישוב בגורל העם הערבי ותנועת שחרורו.

הגיוס מכונן נגד הנוער בכלל והנוער העובד בפרט.

בגיוס - רוצה הציונות להתניק את מלחמת הנוער על ענייני ולשתק את התעוררות הכרתו נגד מסמר הניצול והשעבוד של האימפ. והציונות.

בגיוס - רוצה הציונות להפסד פאלפי נוער מחוסרי עבודה בשלחם אותם לשדות הקסל כדי לשחרר את עצמה מאחריות והדאגה לקיומה. (הדגשת המלב"הד). ההסתדרות ו"הנוער העובד" מנסים להכריח את הנוער להתגייס לעבודה בתנאי רעב ועבודת בקבוצים ובמסקים כשלב ראשון בהכשרתם לגיוסים הצבאיים.

ב. מתוך כרוז של הועד המרכזי עם כיבוש סוריה (12 ביוני 1941)

... התוצאה הישירה של התקפת האימפ. על סוריה הייתה הכנסת ארצנו יטר למעגל המלחמה. העיר והכפר, הנפש והרכוש הופקדו ישר לסכנת הרס והשמדה. ימים ספורים לאחר הפלישה הכריזית לסוריה אנו עומדים כבר ליד קרבנותינו החפיה מסע. מכונת התופת האימפ. החלה לזרוע סות ואבדון על ערי וכפרי ארצנו.

החלטון האימפ. בארץ אשר לעזרתו קוראת הכנופיה הציונית ידע לדאוג לענייניו הוא, לבטיסיו הצבאיים, לבטיסי הנפש והאספקה למען מלחמתו וצבאו-תיו. אולם האוכלוסיה האזרחית, הישוב העובד על אלפי בניו, נשיו וילדיו, הופקדו ללא כל דאגה מינימלית, ללא מינימום של אמצעי התגוננות פאסיבית מפני ההפצצות, הרעב והעזובה.

בעד הפקרות זו לגבי חיי ההמונים וצרכיהם אומרת המנהיגות הציונית לשלם בדם הטוני הפועלים והנוער בחזיתות המלחמה האימפ. בסוריה ומצרים!

תמורת הפקרות זו לגבי חיי ההמונים הרחבים וצרכיהם, אוחזת המנהיגות הציונית בכל אמצעי הסירור הטפלים, בהרעבה ופיסורים מעבודה, באיומים והפ-חה, בלחץ ומלסינות בעזרת ה"הגנה", המשמדה והצבא, בהקמת הפועלת והנוער נגד הפועל, בהקמת הנוער הלומד כנד ציבור הפועלים - כדי לשבור ולהחניק את התנגדות המוני הישוב לסכת האימפ., לגיוסי הדמים וההרעבה של האימפ. והציונות, כדי לטפס בטר תותחים גוסף לחזיתות המלחמה המתפשטת.

ג. כרוז של הוועד המרכזי לאחר התקפת הגרמנית על ברית המועצות

... המפלגה הקומוניסטית הפלתינאית קוראת אתכם להתייצב כאיש אחד להגנת ארץ הסוציאליזם הגדולה, לשבירת כוחות ההתקפה עליה, פירוקה של ההגנה הזאת הוא: - ריכוז כוחות מעמד הפועלים וההמונים הרחבים להפיכת המלחמה האימפ. למלחמת שחרור העמים; - למלחמה בכוחות הדיכוי, הפאשיזם והריאקציה בארץ; - למלחמה לזכויות דימוקרטיות רחבות; לחופש הדיבור, העיתונות והאספות ושחרור האסירים הפוליטיים - הלוחמים העקביים נגד הפאשיזם והריאקציה; - למלחמה בעד חופש הפעולה למפלגה הקומוניסטית - אבנרד מלחמת המונים; - למלחמה נגד הרעב, הסירור והגיוס האימפ. - הציוני ולמלחמה בעד אחוות עמים בארץ. על ההמונים לקחת את גורלם בידיהם הם. ההמונים מלומדי הנסיון לא ילכו שולל אחרי הממשלות הבורגניות הפועלות רק בהתאם לאינטרסים המעמדיים שלהם. רק ממסלת העם, רק נציגות ההמונים שתושג ע"י מלחמה מהפכנית ועקס-נית יכולה להבטיח את העזרה היעילה למדינה הסוציאליסטית, יכולה להדוף את התוקפנות הפאשיסטית לכל גילוייה לשם הבטחת החירות והעצמאות לכל העמים המדוכאים והמסועבדים.

התקפת הרוצחים הפאשיסטיים על גבולות ס.ס.ס.ר. נתקלה בהחלטיות ונכונותו המהפכנית של הצבא האדום, בנכונותו ואחדותו המוסרית והפוליטית של העם הסובייטי הגדול, בנכונותם של הפרולטריון והעמים המדוכאים להתייצב בחומה בצורה מסביב למולדתם הסוציאליסטית.

המפלגה הקומו. קוראת אתכם להגביר את מלחמתכם נגד האימפריאליזם - אני אבות מלחמות הדמים, ההרס והחורבן. התלכדו סביב המפלגה הקומוניסטית הגדולה - מפלגת לנין-סטלין - אבנרד מלחמתכם ללשם, שלום וחופש! שבתו והפגינו במקומות העבודה, באסיפות וברחובות את הסולידריות שלכם עם הארץ הגדולה של הסוציאליזם הנתקפה ע"י הפאשיסטים צמאי הדם! נרית בגאון וברמה את כל החגנה על מבצר הסוציאליזם ונכחיז על נכונותנו לעמוד יחד עם עמי ס.ס.ס.ר. במערכתם-מערכתנו עד הנשימה האחרונה, עד חנינתן המלא והסופי של הסוציאליזם!

ד. כרוז של "האמת" ביום 30 ביוני 1941

ההתקפה על ברית-המועצות היא פרי הסכמה חשאית בין הפאשיזם וה"דמוקרטיה". הלאה האימפריאליזם, את "דמוקרטי" ואם פאשיסטי! הגיוס לצבא צ'רצ'יל אינו עזרה לס.ס.ס.ר., כי את עזרה לאויבי ס.ס.ס.ר. .

ה. כרוז של הוועד המרכזי ביום 30 ביוני 1941

האימפ. הבריטי וסוכניו הציוניים מנסים לפצל את אהדת המוני היהודים בארץ לס.ס.ס.ר. לטובת ענייניהם הם. בעזרת ההכרזות הדמגוגיות של צ'רצ'יל-עידן והעמדת אנגליה כבת ברית לס.ס.ס.ר. הם מנסים להגביר את הגיוס האימפ. ציוני (הזאת המלכה"ד), את מספר עבודת הכפיה בשכר רעב במהנות הצבא והתעשיה.

גיוס זה אינו לטובת ס.ס.ס.ר.! (ההדגשה במקור. - המלכה"ד).

גיוס אימפ.-ציוני זה מכוון להרחבת הכיבושים של האימפ. הבריטי מצד אחד, ולהגשמת תכניות הכיבוש הציוני נגד תנועת השחרור הלאומי של העם הערבי, מצד שני.

גיוס זה מסריע להבנה ואחות העמים בארץ, אותה אחוה הדרושה לסם הקמת חזית ההגנה על ס.ס.ס.ר. ולשם שחרורה ועצמאותה של הארץ.

ו. כרוז של הוועד המרכזי ביום 8 ביולי 1942

המסרתים את האימפריאליזם והבורגנות בתוך צבור הפועלים רוצים לרמות צבור זה בהצביעם על כנופיות השודדות הבריטיות, מסעכדי עמים, כעל שותפים של הצבא האדום. תחת מסווה זה רוצים הם להגביר את הסירור כלפי המספרים להתגייס לצבא, בזה הם רוצים להצדיק ולאפשר דכוי יתר של הפועלים, להגדיל את שעות העבודה ולמנוע בכוח את מלחמת המעמדות.

1. The first part of the report
is devoted to a description of the
general conditions of the
country and the population.
The second part is devoted to a
description of the principal
industries and the principal
cities of the country.

2. THE SECOND PART

OF THE REPORT
IS DEVOTED TO A
DESCRIPTION OF THE
PRINCIPAL INDUSTRIES
AND THE PRINCIPAL CITIES
OF THE COUNTRY.

3. THE THIRD PART

OF THE REPORT IS DEVOTED TO A
DESCRIPTION OF THE PRINCIPAL
CITIES OF THE COUNTRY.

4. THE FOURTH PART

OF THE REPORT IS DEVOTED TO A
DESCRIPTION OF THE PRINCIPAL
CITIES OF THE COUNTRY.

5. THE FIFTH PART

OF THE REPORT IS DEVOTED TO A
DESCRIPTION OF THE PRINCIPAL
CITIES OF THE COUNTRY.

6. THE SIXTH PART

OF THE REPORT IS DEVOTED TO A
DESCRIPTION OF THE PRINCIPAL
CITIES OF THE COUNTRY.

7. The
seventh part
of the report
is devoted to a
description of the
principal cities
of the country.

ז. מתוך כרוז של הוועד המרכזי (אוקטובר 1941).

... בחזית המשותפת נגד הברברים הפשיסטים עומדים לימין העמים הסובייטים המסורתיים כל עמי אירופה המסועפות, עמי האימפריה הבריטית וארצות הברית.

בועידה שלוש המעצמות במזרח, הוקם רק עכשיו (לפי דברי לוונובסקי) (הדגשת המילה "ד") גוף מאוחד של בריטניה וברית המועצות, אשר ארה"ב מניחות לו את כל העזרה האפשרית. באי כוח בריטניה הגדולה הכריזו על נכונותם להקריב קרבנות בסלוא יכולתם למען המלחמה האנטיפשיסטית, אשר ברית המועצות עומדת בראשה ונושאת על שכמה את כל כובד המערכה.

על הפועלים והמוני העם שבאנגליה והאימפריה הבריטית מוטל התפקיד ההיסטורי הכביר לשמור על מלוי התכנית האנטיפשיסטית הזאת ולרכז את כל מאמציהם להגשמתה.

בשעת הכרעה זו, כשחיות הטרף הפאשיסטיים נועצים את צפרניהם המגו-אלות בדם באדמת מוסקבה, משמיעים המוני הפועלים האנגלים את קולם האדיר והקורא להגשת עזרה מידית ללוחמים הסובייטיים הגבורים ופתיחת חזיתות חד-סות נגד השונא הפאשיסטי המשותף.

בשעת חרת גורל זו, התלכדו במוסקבה שליחי היהדות הסובייטית ופנו בקריאתה הנלהבת לכל יהודי העולם בדרישה להשתתף בהאבקות ענקית זו ולהלחם במגפה החומה הזועמת יסורים ומות בין כל יהודי אירופה.

חברים פועלים!

בשעה היסטורית זו, משנחתך גורל האנושות וגורלנו אנו כפועלים ויהודים, מתבקשנו הקדושה לתפוש את מקומנו בחזית האנטיפאשיסטית הגדולה של הבלוק הסובייטי-אנגלי המאוחד. עלינו לצרף את קולנו לקריאת ההמונים האנגלים לעזרה המהירה עבור פועלי ואכזרי המולדת הסוציאליסטית הלוחמים, ולפתיחת חזיתות חדשות נגד המרצחים הפאשיסטים. עלינו לענות על קריאתם הנלהבת של אחינו במוסקבה, בקהתנו נשק ליד ובהכנסנו לסדרות הצבא הבריטי האח לבסס של הצבא האדום ההירואי. לדרוש חזיתות חדשות נגד הפאשיזם, זאת אומרת לתת לוחמים אנטיפאשיסטיים. אנו דורשים פתיחת חזיתות אנטיפאשיסט-טיות חדשות ואנו מוכנים ללכת לחזיתות אלו בלוחמים הסטורית ביותר.

ח. כרוז של הוועד המרכזי (נובמבר 1941)

פועלים והמוני העם!

דרישות המוני העם באנגליה ובאימפריה הבריטית, דרישתו של החבר ססלין בשם העמים הסובייטים הלוחמים בגבורה, קבלו לבסוף את ספוקם הראשון. צבאות בנות הברית פתחו בהתקפה הגדולה, שצפו לה זמן, על חילות הפאשיזם באפריקה הצפונית.

לפתיחת החזית האנטיפאשיסטית בלוב יש ברצונו הנוכחי ערך חשוב לגבי המשך התפתחות מלחמת העמים שוחררי החופש בברכרים הפאשיסטיים. החזית בלוב זוהי עזרה ישירה ללוחמים בגבורה, מפליאה בחזית הסובייטית. החזית בלוב מרחיקה את הסכנה הנאצית מארצנו. החיילים האנגלים, האוסטרלים, ניו-זילנדים, פולנים, צ'כים, ערבים ויהודים כהלחמם בפאשיסטים בצפון אפריקה מכריחים את המפקדה העליונה של היסלר לחלק את כוחותיה לשתי חזיתות, בתלח-סם בגבורה, מקילים את הלהץ על הצבא האדום, על גבורי לגינרד, מוסקבה, דוניץ וסבסטופול. גירוש צבאות הפאשיסטים מצפון אפריקה פירושו הכנסת עורף צבאות בנות הברית לכשתגיע שעתם להלחם שכם אחד עם הצבא האדום, פרושו ידים חפשיות למפקדה הבריטית העליונה בהגשת כל עזרה צבאית שתדרש בחזית הסובייטית. החזית בלוב זוהי המשכת חזית המלחמה המשתרעת ממורמנסק ועד לטונרוק.

לזה צפו ההמונים. את זה הם דרשו!

מלוי הדרישה הראשונה הזאת מעמידה אותנו בפני תפקיד מעשי של השתתפות פעילה בחזית הכשותפת האקטיבית של הצבא האדום ואחיו לנשק, הצבא הבריטי!

אין יותר מקום לחסוסים! אין זמן לדחיות! אנגליה ואמריקה מגישות על ידי מדיניותם ועל ידי משלוח חמירתן את העזרה הנדרשת על ידי העמים הסובייטים במלחמתם בשונא המשותף.

וכעת, בפתיחת החזית בלוב, נכנס המורח הקרוב, ופלשתינה בתוכו, לתוך מלחמה ישירה בפאשיזם. בשלב הנוכחי של המלחמה האנטיפאשיסטית מחובתם הקדושה של המוני העם בפלשתינה, של כל פועל, כל אנטיפאשיסט כנה, ללא הבדל השתייכותו הספלגית, של כל יהודי וכל ערבי, להשתתף בפועל בהאבקות נגד בשונא הפאשיסטי של מעמד הפועלים, של חופש העמים והאנושות.

(*) עם כיבוש סוריה - ארבעה חודשים לפני כן - התריע הוועד המרכזי נגד האנגלים על שהם מכניסים את ארצנו למעגל המלחמה ומקרבים אליה את הסכנה הנאצית. (ראה עמוד 7).

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

ט. מתוך "טזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום" *

למן 22 ביוני עברנו דרך רבת מכשולים מבחינה פוליטית וארגונית ועלינו לסכם אותה. ה-22 ביוני שימש יום מפנה לכל ההתפתחות ההיסטורית העתידה של תקופתנו. ברית המועצות הוכנסה לחיאבקות מכרעת נגד הכחות הריאקציוניים והסובייניים ביותר במערכת הכחות האימפריאליסטיים-הפאשיזם הגרמני. מלחמת השחרור של הסדינה הסוציאליסטית למיגורם הסופי של כחות הדכוי הפאשיסטיים ושחרור עמי אירופה מעולם, שיעבדה את כל המטרות האימפריאליסטיות של כל הכחות שנמצאו במצב מלחמה עם גרמניה קודם לכן לסטירה עליונה זו. כניסת ברית המועצות למלחמה אשר אין לה (ולא יכולות להיות לה) כל מטרות אימפ. וכיבושיות היא היא ששינתה תהילה את אופיה החדש, הצודק, המסחרר, האנטיפאשיסטי גם מצד כל הכחות האחרים שהתייצבו (אנגליה) לצד ברית המועצות והמטיכו במלחמה נגד האויב המשותף. במסיבות כאלה לא נכונה היתה החלוקה למלחמה הצודקת - מצד ברית המועצות ולמלחמה אימפ. מצד אנגליה. אופי המלחמה אחיד הוא לגבי כל הכחות ובכל חזית שהיא, כל זמן שהיא מופנית נגד כחות ה"ציר", כל זמן שהיא מהווה חלק של המלחמה אשר בראשה עומדת ברית המועצות - אם כי החזית הסובייטית היא המכרעת באשר שם נחתם גורל הפאשיזם כיון שברית המועצות כמדינה סוציאליסטית ממשיך את המלחמה עד למיגורו הסלא של הפאשיזם ושחרור העמים המשוועבדים לו. לדבר על דו-סממנות של המלחמה - מסחרר ואימפ. בהתאם לכחות הסוציאליים העומדים בראשה וצמח כן להעמיד את סיסמת השלום כתוצאה מזה (בשכיל הסקטור האימפ. של המלחמה) ז.א. לא להכין נכונה את עומק הסינוי שבא עם 22 ביוני ואת אופי המלחמה החדש. המזכירות רואה בטעות זו את נקודת המוצא לעמדת המפלגה המוסעית בכללה עם ההתקפה על ברית המועצות. טעות זו באה כתוצאה של הערכה בלתי נכונה על יחסי הכחות בתוך המסגרת האימפ. עצמו ועל התפתחות היחסים בין ברית המועצות וגרמניה עם כיבושי היסלר בדרום מזרח אירופה.

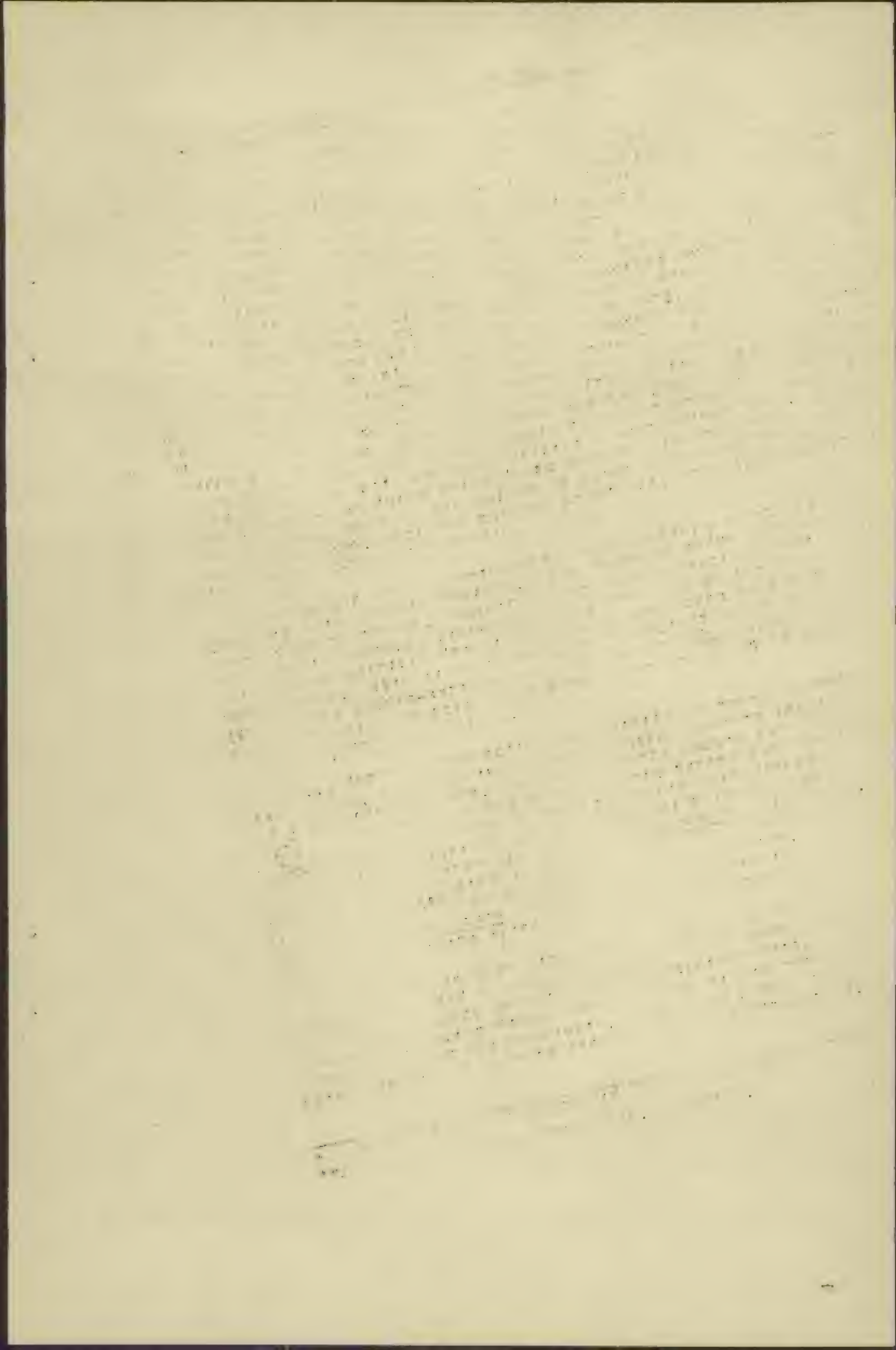
עם ההתקפה על ברית המועצות לא ראתה המזכירות את האפשרות של כריתת ברית בין ברית המועצות לאנגליה. היא דיברה על החלשת הניגודים הבין-אימפ. כמקום לדבר על המרפתם. המזכירות הקיפה על הבורגנות האנגלית לאור הנסיון של 20 השנים האחרונות ביחסה לס.ס.ר., ולא תפסה את האינטרס החיוני וההכרחי של אותה הבורגנות להישען על בן ברית לשם הבסתת האינטרסיו שלהם מפני האיום הנאצי. טעות זו גררה את המזכירות לדבר על מנמות אינטרנציה כללית ועל בורגנות אנגלית-אמריקאית כעוזרה בסתר להיסלר. טעות זו היתה אפשרית כתוצאה של הערכה לא נכונה למצב הבין לאומי ערב התקפה על ברית המועצות (בסיעת, חס, המלחמה בבלקנים).

... למרות ההערכה הבין לאומית הנכונה על אופיה של המלחמה בכללה שכאה אחר כך, לא הוסקו יחד עם זאת המסקנות המתאימות והנכונות לגבי עמדתנו וקו פעולותינו בארץ. הסיסמה על יצירת התנאים בארץ (דמוקרטיזציה וכו') אשר יאפשרו את הפעלת ההמונים בחזית המלחמה נגד הפאשיזם כתנאי מוקדם ושלב הכרחי ליצירת אווירה של השתתפות לא היה עשוי להפנות את תשומת לב ההמונים לאויב העיקרי של מלחמת השחרור בעולם וכארץ ברגע הנוכחי - הפאשיזם. תמיכתנו במלחמת השחרור נגד הפאשיזם אינה מותנית בסוס תנאים. הצבת התנאים מטילה רק ספקות ומגבירה את החששות של ההמונים ביחס לאופיה של המלחמה שיש לנהלה בטעות ומתוך תמיכה בכל הכחות הלוחמים בפשיזם. רק על בסיס כזה של תמיכה במלחמה ללא תנאים צריך ללחום לדמוקרטיזציה ולסילוק כל הפכשולים העומדים בדרך ליצירת אווירה אנטיפאשיסטית והפעלת ההמונים במלחמה.

הדיבורים על גיוס אימפ.-ציוני במסיבות של מלחמה אנטיפאשיסטית עומדים בסתירה לכל עמדתנו; ואינם מעידים על הבנה עמוקה לשאלה הלאומית בכלל ולעמדתנו בארץ במסיבות של מלחמה אנטיפאשיסטית, שהביאה להורדת פיסמת העצמאות. הגישה להערכת הגיוס מבחינה לוקלית צרה מבלי לטעבדה לאינטרס הכללי של המלחמה האנטיפאשיסטית, נתנה אפשרות לציונים להשאיר בידם את יוזמת הגיוס ולהסגירה על ההמונים ולהפריע ליצירת אווירה גיוס אנטיפאשיסטית.

(*) חומר פנימי זה חולק באפריל 1942 בחדר הפעילים.

(**) עצמאותה של ארץ-ישראל לאלתר. המלבה"ד.

מלחמתנו ליצירת התנאים לגיוס דימוקרטי המוני תוך מלחמה בגיוס ה"אימפ" - ציוני" (הסוכנות במקור - המלכה"ד) היתה למעשה מלחמה נגד הגיוס האנטי-פאסיסטי. עד כמה הסרה המסקניות בכל עמדתנו זו נראה הדבר בייחוד בהכרזה שנעשתה לגבי סאלת הגיוס ברחוב הערבי והיהודי, ועוד יותר הצגת סאלת התמיכה בגיוס ברחוב היהודי כמתבקש עם האינטרסים של ההמונים וכסכנה גדולה למפלגה ברחוב הערבי, אין להתפלא אם על בסיס כזה לא הופענו בכלל ברחוב הערבי בשאלת הגיוס. גם כאן השארנו את היוזמה בידי הנטא סיביסטים, הידועים להמונים הערבים כסוכני הסלסוגות בארץ. אין ספק כי דבר זה עלול היה רק לעכב בעד התפתחות ההכרה האנטיפאסיסטית של ההמונים. לא הוסבר להמונים כי המלחמה הזאת היא מלחמתם הם בשורה הראשונה.

...כל הנסיונות והתעמולה של "הטמאליים" של טרוצקיסטים ו"בלתי-תלויים" לקביעת "משרות סופיות" בשלב הנוכחי של המלחמה האנטיפאסיסטית; התעמולה ל"צ'רטר סוציאליסטי" מול ה"צ'רטר האסלנסקי" והסיסמאות "אין קץ למלחמה בקיום הפאשיזם, הקפיטליזם והאימפ" של אנשי ה"סוציאליזם המהפכני" הם כיום לא יותר מחזרה "פומיסטית" במצב הבין-לאומי החדש ובמסיבות חדשות אותו "פומיזם" אשר מילא תפקיד קונטרובולוציוני עצום במלחמת ספרד; הוא לא יותר משרות יסיר ובלתי יסיר לפאשיזם ועזרה לאינטרבנציוניסטים ולאנשי "הגויס החמיסטי". התעמולה הזאת מכוונת לפלג, להפריד ולהסיל סדה בחזית המלוכדת נגד הפאשיזם, המעוניינת בשיתוק מכסימלי של ההמונים הרחבים ביותר ושל שכבות העמים הרחבות ביותר לשם מיגור כחות ה"ציר". הסטרה ותפקיד העיקרי כיום הוא: לאחד את כל הכחות בערים, לגרוף לתוך הורח העצום נגד הפאשיזם אל כל הניתן לליכוד ולחיתול, ולהקים נחשול עמים כזה כגזי מעצמות ה"ציר" אשר בתוכו יתרסקו החוליות החזקות ביותר של בנין הפלדה, העבדות והדם של המסטר הנאצי. עצם הקמת חזית עמים נגד הפאשיזם, עצם הטעלת ההמונים הרחבים - להלכה ולמעשה - למלחמה בחזית, בייצור ובהגנה מתוך הכוח אנטיפאסיסטית עמוקה, עצם הדבריה האלה הם בית ספר מליני ומתפתח כזה כשכיל ההמונים אשר לעומתו סתריהם כל ההתחכמויות וההתפלספות "המהפכניות" של אנשי "המשרות הסופיות", של אנשי הסוציאליזם "הטהור" התלושים ומנותקים מכל טבע חי עם ההמונים והחרשים להלחם לבה של תקוותנו.

(*) P.O.M. - מפלגה טרוצקיסטית מתקופת מלחמת האזרחים בספרד, שאנשי הקומינטרן דכאוה במרחץ דמים. המלב"הד.

י. כרוז קהרעקע ויהומץ על ידי "האמת" בארץ (פברואר 1942)

דער רוף פון די ווילנער רבנים צום אידישן פאלק:
בעה"ש

קינדער פון אונזער פאלק!

אויסדערוויילטע פון גאס!

דער נייער חמן היסלער, ימח שמו, האט אויסגעשטרעקט זיינע בלוטיקע הענד צו דער פארבליבענער אידישער באפעלקערונג, וועלכע לעבט דוהיג אויף דער מזרח זייט פון אייראפע. דעם אידישן סונא, איז ווייניק אכט יאר אונטעררויפונג און פארשלאפונג פון דעם אידישן פאלק אין דייטשלאנד, אים זיינען ווייניק אידישע סיידן בלוט, וועלכע גיסן זיך אין גאנץ מערב און מזל אייראפע, וואו נאר עס האט אנגעטראפן זיין מערדערישער דייטשער, ער איז נאך נישט באבוגעט מיט סיינען טרערען פון געגענטע אידישע שעכטער, און פון קלייניקע אידישע יתומים. ער וויל אומקריינגען אונזער גאנצן אידישן פאלק, און מיט אידיש בלוט היילן זיין קלעציג לייב.

עס קרעכט די ערד פון די טרערן פון אונזערע קינדער, ווייבער, און מוטערס. שאנד און נידעריגקייטן טראגט היסלער קעגן דעם אידישן פאלק.

אין אלע צייטן האט אונזער ברייטער גאס אונז צוגעשיקט צו היילן מענטשן פון פעלקער, צווישן וועלכע מיר געפינען זיך: כורס, סלך פון פרא, אלכסנדר מוקדון, ריסטארד דער לייבן הארץ, און נאך פיל אנדערע גרויסע פארטייגער פון פעלקער, וועלכע האבן אונז ארומגערינגלט. און ביי דער איצטיקער צייט פארדינען דעם נאמען פון באשיצער פון אונזער פאלק, די גרויסע פירער פון סאוויעטישן פאלק, בראס מיט אונזער גואל יוסף סטאלין. העלף זיי גאס, גיב זיי געזונט און נצחון! הער זיך צו אונזער גאס צו אונזער געוויין, אונזער בלוט, אונזערע פאמיליעס, צום אנדרייבן פון אונזערע עלטערן, צום געוויין פון אונזערע קינדער, צום געבעט פון אלע בני ישראל, אמן!

ווערן

מיט דעם שארפן שווערד פון דיין צארן זאלן געשפאלטן די הערצער פון אונזערע שונאים; פארטאלטן זאלן זיי ווערן!

גרויסער און סטארקער גאס! צוליב די בתי מדרשים, וועלכע זיינען הרוב געווארען! צוליב די הייליקע ווענט, וועלכע זיינען צעבראכען געווארען! צוליב די גרויסע מענטשען, וועלכע זיינען אומגעקומען דורך די הענט פון דער בלוטיקער חיה היסלער, אויסגעמעקט זאל ווערן זיין מערדערישער נאמען אל! אנדענקן!

לעבן זאלן די וועלכע שלאגען קעגען דעם בלוטיגען סונא, היסלרן! אמן!
זאל לעבען און בעזונד זיין די רויטע ארמיי! אמן!

לאמיר תפילה טאן פאר דעם נצחון פון דער רויטער ארמיי איבער היסלרן! אמן!

לאמיר העלפען סארויכערען דעם נצחון פון אונזערע סייערע באפרייער! אמן!

ברידער און שוועסטער!

געדענקט, אז דער נצחון פון דער רויטער ארמיי איז דער נצחון פון אונזער אידיש פאלק.

וועד הרבנים פון ווילנע.

1890

1997

7 4

1

ה צ י ר ב ר ת

י"א. השאלה היהודית והציונות *

כדי לדון על השאלה היהודית לאומית יש לדון על התנאים והחוקים הפועלים בכל שאלה לאומית. יש לקבוע קו אחיד שלפיו ידונו על שאלה זאת וכדי לעשות את זאת יש להתבסס על כמה נקודות מסען עיקריות.

על שאלה לאומית בכלל יש שתי הסקפות סמאליות עיקריות. דעתה של האינטרנציונל ה-2 לסעבר והמפלגות "הסוציאליסטיות" כיום הפועלות לפי אותו קו פעולה, ודעתם של לבין ותומכיו. נברר את שתי ההסקפות: אנלי האינטרנציונל ה-2 אינם מעמידים על דרגה אחת את פתרון השאלות הלאומיות של עמים שחורים ולבנים, תרבותיים ובלתי תרבותיים. בסבילם שאלות לאומיות היו קיימות אצל הצ'כים, רומנים, פולנים ועוד עמים קטנים באירופה. הם לא סמו לב לאותן התנועות הלאומיות הענקיות של עמי אסים ואפריקה, אף כי גם הלבנים וגם השחורים הנם עבדים של האימפריאליזם, אויבם המשותף. טענתם העיקרית היא, כי לכל עם יש זכות אבסולוטית תרבותית ואינם מזכירים את זכותו הפוליטית בהסאירם אותה לארץ השולטת על העם הזה. ההסקפה של האינטרנציונל ה-2 אינה מראה את האופי האימפריאליסטי של כל שלטון על עם חלש יותר. היא מצדיקה את השולט באמרה, כי הוא מפתח את הארץ ע"י הבאת חוץ.

הדעה המסריאליסטית של מרקס-לבין אומרת: העמים הקטנים באירופה המשוועבדים לעם איזה שהוא, והעמים באסיה ואפריקה, הנם עבדים של אותו הכח הנקרא אימפריאליזם, השולט בכל ארץ וארץ משועבדת ובכל הארצות האלו יחד, כל שאלה לאומית ותנועה לשחרור, איננה שאלה פנימית גרידא של העם הרוצה להשתחרר, כי אם שאלה בין-לאומית ועולמית של שחרור ארצות משועבדות מעול האימפריאליזם. והטענה של דעה זו היא: לכל עם זכות לקיום חופשי פוליטי, זכות לשחרור ועצמאות. ההסקפה של האינטרנציונל ה-2 על שאלות לאומיות הפכה את הכח שבשאלות אלו לתועלת האימפריאליזם בהצדיקה את שלטונו, בשעה שההסקפה הלניניסטית הפכה את השאלה הזאת מסכסוך מסוכן בידי נציונל=שוביניזם ומס-רותיו להכשיר פתיחת עינים להמונים רחבים לראות את הקוסבינציות השונות של האימפריאליזם באמרה, כי יש זכות לכל עם לחיים עצמאיים פוליטיים וכל-כליים.

האינטרנציונל ה-2 הכריז אפנים על שויון עמים, אך המכונה באה בפעם ששויון העמים בלתי אפשרי בתנאים של שלטון אימפריאליסטי, כפארץ אחת מהעבדות את השניה. ומכאן ששחרור עמים אפשרי רק בתנאים של מספר כזה בעולח שארץ אחת לא תשלוט על השניה, כלומר במספר סוציאליסטי שיוסד רק ע"י סלחמת הפרו-לטריון. כתוצאה מזה יש לדון על השאלות הלאומיות כעל חלק בלתי נפרד של השאלה הכללית של המהפכה הפרולטרית, ומצד שני זכות קיומ של שאלה לאומית יש רק לשאלה לאומית ותנועת שחרור המופנית נגד האימפריאליזם. יש מקרים שתנועת שחרור לאומית עומדת בנגוד למטרות הפועלים ולמעמד הפרולטרית בעולם. ואם ישנה תנועה לשחרור לאומי ואופיה הוא ההפך מזה, צריך ללחוץ בה על תנועות כאלה אמר לבין: "אם חלק מ תנועה דמוקרטית סוציאליסטית עולמית עומד בדרך הכלל ומפריע לו, צריך להשמידו".

על שאלות לאומיות יש לדון לא מצד ההסקפה דמוקרטית של צדק, כי אם מצד ההסקפה התועלתית שיש מתנועה זו או אחרת למעמד הפועלים בעולם, למלחמה פרולטרית. הנה דוגמה לכך. סוחרים מצרים והאינסלינגנציה הבורג'אוזית של מצרים נלחמים בעד חופש בארצם. מלחמה זאת מהפכנית ומועילה, כי היא מופנת נגד שלטון האימפריאליזם ומחלישה את כוחו, בשעה שמלחמת המסלת הפועלים האנגלית בעד שלטון על מצרים הנה מלחמה ריאקציונית אף כי אותה מנהלת המסלת הפועלים הדוגלת בשם סוציאליזם. על שאלה לאומית יש להשקיף לא מצד הדמוקר-סיות שבה, כי אם מצד התועלת למלחמת הפרולטריון. צריך להלחם נגד הסתברות לאומית של סוציאליזם בארצות שנוצלות, אשר אינה רוצה להתעלות מעל לשאלות לאומיות וסאינכא מבינה את הקשר בין התנועה בארצו עם התנועות הפרולטריות בארצות אחרות למלחמה באויב המשותף - האימפריאליזם. ועוד עקרון: כל עם הרוצה להשתחרר, כל עם הדוגל בעקרונות החופש, צריך לשמח בו את האינטרנציונליזם, את הקשר בין התנועות לשחרור בעולם כולו, בהסתמך על הנקודות סקבענו נתחיל לנתח את השאלה הציונית.

(*) הרצאה "מדעית", המסמסת חומר לימוד להבר הפעילים של פ.ק.פ.

בתחיל ציונות בהתחלתו

היהדות ברוסיה ובפולין ובכל הארצות-סעליהן עברה רוח מהפכנות בתקופה שלאחר המלחמה העולמית הראשונה. התחילה מתעוררת לחיים חברתיים תקינים ומובן, כי גם בה פגעו השאלות החברתיות שנכנסו באויר ומצד שני תנועות ההתפתחות כגון ההשכלה בדרמניה וברוסיה אשר נלחמו נגד כבלי הדת, כסלו את הישן ולפניהם עמדה השאלה "לאן". הגורמים הללו נתנו בסיס לתנועת הנוער למען עליה לארץ-ישראל. נוער זה חלם על שחרור עמו, על בנין ארץ סוציאליסטית עם כל אותם ההישגים החברתיים אשר לא היו ברוריה לו. נוער זה, אשר נפגע ע"י תנועות שחרור באירופה, הלך בעקבות הציונות המדינית של הרצל ולפני עיניו עמדה אוטופיה סוציאליסטית נסובה. בתנאים אלה התחילה עליה לארץ-ישראל.

ציונות כיום

תקופה זאת נמשכה זמן לא רב. בילויים היו מעטית ועם בואה לארץ טוב סקטה התנועה. אך ההתפרצות הראשונה משכה אל הארץ את האלמנטים היהודיים אשר רצו לנצל את ההזדמנות הזאת למען הרבות את הונה. לארץ באו סוחרים קרקעות, אבנטוריסטים, סוחרים זריזים ורחב כנפא לארץ ובהשקיעה הון בקרקע היו מעוניינים בקיום התנועה הצעירה. התעמולה המוגברת והקשיים בחיי היהודים בגולה גרמו לכך שגל שני גדול של יהודים עלה לארץ וגם ביניהם היה חלק לא קטן, אשר בא לכאן לא לשם בנין הארץ לעם אלא לשם עסקים. תחת השפעת האנטייה האלה אשר עשו הכל כדי להביא לארץ את האלמנט העובד אשר יתן להם רוחים, נוסדו בארצות אירופה מחלקות תעמולה, אשר תיארו את הארץ הזאת בתור ארץ זבת חלב ודבש והגבירו את הפעולה לקניית קרקע באמצעות סוכנויותיהן וע"י כך גרמו לעליה שלישית. בשלושת העליות הללו היה גרעין קטן אשר באמת יצא למפעלים. החלק הגדול שבא בשאר בערים ולאחר ספסוק הזרח של מתיישבים חדשים התחילו להתפתח בארץ כל אותם הסימנים של ארץ קפיטליסטית. לאחר כיבוש פלשתינה ע"י האנגלים נתנה אפשרות לנצול מוגבר של מעמד הפועלים בארץ. גם אנגליה מעוניינת בנצול זה. את השלטון על ההמונים תפסו אלמנטים אשר רחוקים מלהתעניין בשאלות ההמונים בארץ. לנגד עיניהם עומד השלטון והרווחים ומכיוון שהתחברות של המוני היהודים בארץ עם הערבים הייתה גורמת למפלתם, יצרו הם בארץ מפלגות ציוניות אשר קבלו על עצמם את הצבע הסוציאליסטי, וע"י כך אפשרו למנהיגים מכורים אלה את הסמדת הרוח הפועלית בהמוני העמלים ונטיעת הרוח הסובייניסטית המסגורת את עיני העמלים.

אנגליה מצדה אינה מעוניינת כאיחוד ערבי-יהודי. עקרון שלטונה הוא: "הפרד ומשול". כל זמן שהיהודים לא יתאחדו עם הערבים תוכל היא לנצל אותם. ע"י כך נוצר מצב שההמונים הציונים אינם אלא עוזרים לפוליטיקה זאת של אנגליה ומשמשים לה ע"י כך סוכנים לאימפריאליזם שלה. המפלגות הסוציאליסטיות אשר הוקמו בארץ אינן אלא מפלגות מאותו הסוג של האינטרנציונל ה-2 אשר הופכות את השאיפה לשחרור לכלי בידי נציונל-סובייניזם (ציונות) ועוזרות לאימפריאליזם הבריטי. כתוצאה מזה הסנהיגות של הפועלים בארץ סובילה את הפועלים למלחמה לאומית, אשר עומדת למכשול לפועלים בעולם ולכן יש להלחם בה. מלחמתה של הציונות בערבים סוכמתה כי ארץ זאת דחוקה פאינסר-נציונליזם, מסתורף מלחמת שחרור עם מלחמת הפולסריון בעולם, ולכן מלחמה כזאת הנה ריאקציונית.

סיכויים בארץ בתקופה זאת

לפי מה שאמרנו הופש העמים וחופש ביניהם אפשריים רק בתנאי שווה ארץ לא תסלוט על ארץ אחרת. המצב השלשתינה בתור ארץ אסטרטגית חשובה הוא כזה, שאם תסול אנגליה ותשמלם ארץ אחרת גם היא לא תתן חופש לארץ הזאת. מכאן שארץ זאת יכולה לקבל חופש רק בתנאי שבעולם ישלום הסוציאליזם. את כל הכחות יש להקדוש, איפוא, לנצחון הסוציאליזם. לכן כל אותן תנועות על דרכן כל העם בארץ אין להן כל בסיס והן רק מראות את האופי של האנטייה אשר דוגלים בהן וקוראים לעצמה סוציאליסטית, את אי-הרצון להפעלות מעל ללאומיות הצרה שלהם, את מוסר הרצון להביא את הקשר בין תנועת השחרור בארצם לתנועת שחרור העמים בעולם ע"י פרולטריון עולמי.

ציונות-סוציאליסטית

אם נגדיר את המושג סוציאליזם נקבל אנוסף של חוקים שיצרה החברה העו-בדת במשך המלחמות על זכויותיה וביניהן נמצא את עקרונות החופש, של האוריינ-סציה החופשית, של אחות עמית ושל ברית פועלי העולם. של השמדת הקניין הפרטי ושל שתוף פעולה בין העמים. ואם נגדיר את המושג כיום נקבל את הסיסמאות כבוש הקרקע, כבוש עבודה, תוצרת עברית, הסתדרות עובדים עבריים בא"י, שנאה לערבים. הא"י יש עוד הפכים גדולים מאלה.

1 2

אם ננסה לנתח את המצב הזה על סמך העקרונות שקבענו בראש את
הסיסמאות של כיבוש בתור סיסמאות אימפריאליסטיות וריאקציוניות העומדות
בניגוד גמור לסוציאליזם ולדרך מלחמת הפועלים. בראה את השנאה לערבים
בתור מכשיר להפרדה בין הפועלים הערבים והיהודים, בתור מכשיר עזר לאי-
פריאליזם הבריטי, בתור מכשיר לשעבוד העם. מכל זה נוציא מסקנות:
(א) ציונות וסוציאליזם הנם שני דברים נפרדים אשר אין להם דבר משותף;
(ב) ציונות הנה אויב לסוציאליזם וכה צריך להלחם.

פתרון שאלת היהודים בעולם

אם נסתמך על העקרון, כי חופש עמים אפשרי אך ורק בתנאי שלא תהיה
ארץ בעולם השלמה על השניה, כלומר חופש עמים אפשרי אך ורק בזמן שלטון
סוציאליסטי אשר יכול לבוא אח כל הכוחות יהיו מופנים לכך שהוא יתבסס,
נמצא כי דרך פתרון שאלת היהודים והשגת חופש לאומי לעצמם הוא בנצחון מלח-
מת הפרולטריון בעולם. שאלת היהודים קשורה קשר כל ינתק עם שאלת הפועלים
בעולם. והמסקנות מכאן הן: עם ישראל (החלק אשר מעוניין בפתרון שאלת
היהודים) צריך לשתף פעולה ולעזור בכל כוחותיו לתנועת הפרולטריון הלוחם
העולמי.

פתרון זמני של שאלת היהודים בפלשתינה

לנוכח המצב הפוליטי שנוצר, לנוכח התנאים הקיימים בארץ זאת מהתחלת
יצירת ישוב יהודי, הסתמנה דרך לפתרון שאלת היהודים של החלק היהודי היושב
בארץ זאת. אם נתבונן אל העובדות נמצא, כי לפנינו תופעה של שני כוחות
נפרדים אשר כה שליטי מסתמש בהם לרעתם ויותר את הסכנות של אחד ע"י השני.
שני היסודים בארץ, הערבים והיהודים, הנם כחות נפרדים ואנולית המסעבדת
את שניהם מסתמשת בחלק קטן מביניהם למען עזור למטרותיה. המנהיגים הציו-
נים בין היהודים והאלמנטים הקיצוניים בין הערבים הנם משרתי האימפריאליזם
הבריטי, ושני הלוקים אלה עושים את הכל כדי להפריד בין היהודים והערבים,
כדי לשלוט עליהן. מכאן מתבהרת הדרך בה צריכים ללכת העמלים של שני העמים
במלחמתם נגד האימפריאליזם. אחת המכות החזקות שהם יכולים להביא עליו זהו
איחודם לחסיבה אחת, אשר תגן על זכויותיה ותלחם נגד המסעבדים. זאת הדרך
היחידה שתוכל להטיב את מצב העמלים. התאחדות עמלים יהודים וערבים תהיה
הכוח אשר יוכל לקבוע את החוקים המתוקנים של חברת העמלים.

ד"ב. מכתב של "האמת" אל הוועד המרכזי *

חברים! זו הפעם השניה מאז התקפת הפאשיזם על ס.ס.ס.ר., שאנו פונים אליכם בהצעה לאחד. אנו מסוכנעים כי הצורך הדחוף לאחד כל הכחות למען מלחמה בפאשיזם והגנה על ס.ס.ס.ר. מאפשר התקרבות הדדית ופיתח את הדרך לקראת מונו גמור.

קריאתנו זו לאחד מכוונת על ההכרה, כי הדברים המאחדים אותנו היום הם כבדי משקל יותר מכל זמן אחר.

אותנו משתפת האמונה המלאה כנצחון ברח"מ ובמפלגת הפאשיזם, והנכונות לעשות הכל כדי להחיש את הנצחון הזה. אותנו משתפת ההכרה, כי לשם מטרה זו יש ליצור חזית של כל הכוחות הפרוסוביסיים והאנטיפאשיסטיים, לרבות אלה הנבדלים מאתנו בהשקפותיהם הפוליטיות והחברתיות (גם ציוניים).

אותנו משתפת ההכרה, כי ההסכמה הסוביסי-אנגלי מחייב אותנו לתמיכה במלחמת אנגליה ולקריאה לגיוס בארץ, ומלחמה להפיכת הגיוס הזה לגיוס אנטי-פאשיסטי רחב, ערבי ויהודי.

אותנו משתפת ההכרה, כי היות יש לחלחם לא לנתוק הארץ מאנגליה - סיסמה המנוצלת ע"י כחות פרופאשיסטיים ושהיא על כן לרעת העם הערבי והישוב היהודי - כי אם לזמקורטיוציה של הארץ, כדי להבדיל את חלקה במלחמה האנטי-פאשיסטית וכצעד לקראת עצמאותה במסגרת ערב המאוחדת והמשוחררת (חזקת המלחמה).

אותנו משתפת ההכרה, שהמלחמה האנטיפאשית קשורה עם המלחמה נגד סובי-ניות בארץ הן ברחוב היהודי והן ברחוב הערבי, ועם המלחמה להבנה וסתוף מעולה יהודי-ערבי.

אותנו משתפת המלחמה בתיאוריה ופרקטיקה של הציונות בארץ (חזקת המלחמה) האויבת לאינטרסים של המוניס היהודיים והערביים.

אותנו משתפת ההכרה, כי צו השעה הוא, שהמפלגה הקומוניסטית בארץ תהיה חזקה ומלוכדת, וכי המסכת הפרוד תפריע לעבודתה ותזיק לשמה.

חברים! שאלות רבות, שהפרידו ביננו בעבר, נפתרו או הוסרו מעל הפרק ע"י המאורעות.

1. ברחוב הערבי: אי הסכמתם להלחם במופת, (סימת העצמאות והמרד הערבי בתקופת המלחמה האנטיפאשית) ועוד.

2. בשאלות בינלאומיות: עמדתכם ביחס לחזקת הסוביסי-גרמני, סיסמת פרוז הארץ, העמדת סיסמת השלום המידי.

3. ברח" היהודי: הגישה הפרוינציפית שלכם נגד כל זיתוף עם חוגים ציוניים, באיזו שאלה שהיא, אי ראיה האפשרויות הפרוגרסיביות הגלוסות בישוב, התנגדותכם לחזית אנטימלחמתית בתקופת המלחמה האנטיפאשיסטית.

(*) נתפרסם ב"האמת" גליון פברואר-מרץ 1942.

1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 26

一、聯合會

1. $\frac{1}{2}$ 2. $\frac{1}{3}$ 3. $\frac{1}{4}$ 4. $\frac{1}{5}$ 5. $\frac{1}{6}$ 6. $\frac{1}{7}$ 7. $\frac{1}{8}$ 8. $\frac{1}{9}$ 9. $\frac{1}{10}$ 10. $\frac{1}{11}$ 11. $\frac{1}{12}$ 12. $\frac{1}{13}$ 13. $\frac{1}{14}$ 14. $\frac{1}{15}$ 15. $\frac{1}{16}$ 16. $\frac{1}{17}$ 17. $\frac{1}{18}$ 18. $\frac{1}{19}$ 19. $\frac{1}{20}$ 20. $\frac{1}{21}$ 21. $\frac{1}{22}$ 22. $\frac{1}{23}$ 23. $\frac{1}{24}$ 24. $\frac{1}{25}$ 25. $\frac{1}{26}$ 26. $\frac{1}{27}$ 27. $\frac{1}{28}$ 28. $\frac{1}{29}$ 29. $\frac{1}{30}$ 30. $\frac{1}{31}$ 31. $\frac{1}{32}$ 32. $\frac{1}{33}$ 33. $\frac{1}{34}$ 34. $\frac{1}{35}$ 35. $\frac{1}{36}$ 36. $\frac{1}{37}$ 37. $\frac{1}{38}$ 38. $\frac{1}{39}$ 39. $\frac{1}{40}$ 40. $\frac{1}{41}$ 41. $\frac{1}{42}$ 42. $\frac{1}{43}$ 43. $\frac{1}{44}$ 44. $\frac{1}{45}$ 45. $\frac{1}{46}$ 46. $\frac{1}{47}$ 47. $\frac{1}{48}$ 48. $\frac{1}{49}$ 49. $\frac{1}{50}$ 50. $\frac{1}{51}$ 51. $\frac{1}{52}$ 52. $\frac{1}{53}$ 53. $\frac{1}{54}$ 54. $\frac{1}{55}$ 55. $\frac{1}{56}$ 56. $\frac{1}{57}$ 57. $\frac{1}{58}$ 58. $\frac{1}{59}$ 59. $\frac{1}{60}$ 60. $\frac{1}{61}$ 61. $\frac{1}{62}$ 62. $\frac{1}{63}$ 63. $\frac{1}{64}$ 64. $\frac{1}{65}$ 65. $\frac{1}{66}$ 66. $\frac{1}{67}$ 67. $\frac{1}{68}$ 68. $\frac{1}{69}$ 69. $\frac{1}{70}$ 70. $\frac{1}{71}$ 71. $\frac{1}{72}$ 72. $\frac{1}{73}$ 73. $\frac{1}{74}$ 74. $\frac{1}{75}$ 75. $\frac{1}{76}$ 76. $\frac{1}{77}$ 77. $\frac{1}{78}$ 78. $\frac{1}{79}$ 79. $\frac{1}{80}$ 80. $\frac{1}{81}$ 81. $\frac{1}{82}$ 82. $\frac{1}{83}$ 83. $\frac{1}{84}$ 84. $\frac{1}{85}$ 85. $\frac{1}{86}$ 86. $\frac{1}{87}$ 87. $\frac{1}{88}$ 88. $\frac{1}{89}$ 89. $\frac{1}{90}$ 90. $\frac{1}{91}$ 91. $\frac{1}{92}$ 92. $\frac{1}{93}$ 93. $\frac{1}{94}$ 94. $\frac{1}{95}$ 95. $\frac{1}{96}$ 96. $\frac{1}{97}$ 97. $\frac{1}{98}$ 98. $\frac{1}{99}$ 99. $\frac{1}{100}$ 100. $\frac{1}{101}$ 101. $\frac{1}{102}$ 102. $\frac{1}{103}$ 103. $\frac{1}{104}$ 104. $\frac{1}{105}$ 105. $\frac{1}{106}$ 106. $\frac{1}{107}$ 107. $\frac{1}{108}$ 108. $\frac{1}{109}$ 109. $\frac{1}{110}$ 110. $\frac{1}{111}$ 111. $\frac{1}{112}$ 112. $\frac{1}{113}$ 113. $\frac{1}{114}$ 114. $\frac{1}{115}$ 115. $\frac{1}{116}$ 116. $\frac{1}{117}$ 117. $\frac{1}{118}$ 118. $\frac{1}{119}$ 119. $\frac{1}{120}$ 120. $\frac{1}{121}$ 121. $\frac{1}{122}$ 122. $\frac{1}{123}$ 123. $\frac{1}{124}$ 124. $\frac{1}{125}$ 125. $\frac{1}{126}$ 126. $\frac{1}{127}$ 127. $\frac{1}{128}$ 128. $\frac{1}{129}$ 129. $\frac{1}{130}$ 130. $\frac{1}{131}$ 131. $\frac{1}{132}$ 132. $\frac{1}{133}$ 133. $\frac{1}{134}$ 134. $\frac{1}{135}$ 135. $\frac{1}{136}$ 136. $\frac{1}{137}$ 137. $\frac{1}{138}$ 138. $\frac{1}{139}$ 139. $\frac{1}{140}$ 140. $\frac{1}{141}$ 141. $\frac{1}{142}$ 142. $\frac{1}{143}$ 143. $\frac{1}{144}$ 144. $\frac{1}{145}$ 145. $\frac{1}{146}$ 146. $\frac{1}{147}$ 147. $\frac{1}{148}$ 148. $\frac{1}{149}$ 149. $\frac{1}{150}$ 150. $\frac{1}{151}$ 151. $\frac{1}{152}$ 152. $\frac{1}{153}$ 153. $\frac{1}{154}$ 154. $\frac{1}{155}$ 155. $\frac{1}{156}$ 156. $\frac{1}{157}$ 157. $\frac{1}{158}$ 158. $\frac{1}{159}$ 159. $\frac{1}{160}$ 160. $\frac{1}{161}$ 161. $\frac{1}{162}$ 162. $\frac{1}{163}$ 163. $\frac{1}{164}$ 164. $\frac{1}{165}$ 165. $\frac{1}{166}$ 166. $\frac{1}{167}$ 167. $\frac{1}{168}$ 168. $\frac{1}{169}$ 169. $\frac{1}{170}$ 170. $\frac{1}{171}$ 171. $\frac{1}{172}$ 172. $\frac{1}{173}$ 173. $\frac{1}{174}$ 174. $\frac{1}{175}$ 175. $\frac{1}{176}$ 176. $\frac{1}{177}$ 177. $\frac{1}{178}$ 178. $\frac{1}{179}$ 179. $\frac{1}{180}$ 180. $\frac{1}{181}$ 181. $\frac{1}{182}$ 182. $\frac{1}{183}$ 183. $\frac{1}{184}$ 184. $\frac{1}{185}$ 185. $\frac{1}{186}$ 186. $\frac{1}{187}$ 187. $\frac{1}{188}$ 188. $\frac{1}{189}$ 189. $\frac{1}{190}$ 190. $\frac{1}{191}$ 191. $\frac{1}{192}$ 192. $\frac{1}{193}$ 193. $\frac{1}{194}$ 194. $\frac{1}{195}$ 195. $\frac{1}{196}$ 196. $\frac{1}{197}$ 197. $\frac{1}{198}$ 198. $\frac{1}{199}$ 199. $\frac{1}{200}$ 200. $\frac{1}{201}$ 201. $\frac{1}{202}$ 202. $\frac{1}{203}$ 203. $\frac{1}{204}$ 204. $\frac{1}{205}$ 205. $\frac{1}{206}$ 206. $\frac{1}{207}$ 207. $\frac{1}{208}$ 208. $\frac{1}{209}$ 209. $\frac{1}{210}$ 210. $\frac{1}{211}$ 211. $\frac{1}{212}$ 212. $\frac{1}{213}$ 213. $\frac{1}{214}$ 214. $\frac{1}{215}$ 215. $\frac{1}{216}$ 216. $\frac{1}{217}$ 217. $\frac{1}{218}$ 218. $\frac{1}{219}$ 219. $\frac{1}{220}$ 220. $\frac{1}{221}$ 221. $\frac{1}{222}$ 222. $\frac{1}{223}$ 223. $\frac{1}{224}$ 224. $\frac{1}{225}$ 225. $\frac{1}{226}$ 226. $\frac{1}{227}$ 227. $\frac{1}{228}$ 228. $\frac{1}{229}$ 229. $\frac{1}{230}$ 230. $\frac{1}{231}$ 231. $\frac{1}{232}$ 232. $\frac{1}{233}$ 233. $\frac{1}{234}$ 234. $\frac{1}{235}$ 235. $\frac{1}{236}$ 236. $\frac{1}{237}$ 237. $\frac{1}{238}$ 238. $\frac{1}{239}$ 239. $\frac{1}{240}$ 240.

11

5

100

10

$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

1. 1. The first part of the paper
 2. 2. The second part of the paper
 3. 3. The third part of the paper
 4. 4. The fourth part of the paper
 5. 5. The fifth part of the paper
 6. 6. The sixth part of the paper
 7. 7. The seventh part of the paper
 8. 8. The eighth part of the paper
 9. 9. The ninth part of the paper
 10. 10. The tenth part of the paper
 11. 11. The eleventh part of the paper
 12. 12. The twelfth part of the paper
 13. 13. The thirteenth part of the paper
 14. 14. The fourteenth part of the paper
 15. 15. The fifteenth part of the paper
 16. 16. The sixteenth part of the paper
 17. 17. The seventeenth part of the paper
 18. 18. The eighteenth part of the paper
 19. 19. The nineteenth part of the paper
 20. 20. The twentieth part of the paper
 21. 21. The twenty-first part of the paper
 22. 22. The twenty-second part of the paper
 23. 23. The twenty-third part of the paper
 24. 24. The twenty-fourth part of the paper
 25. 25. The twenty-fifth part of the paper
 26. 26. The twenty-sixth part of the paper
 27. 27. The twenty-seventh part of the paper
 28. 28. The twenty-eighth part of the paper
 29. 29. The twenty-ninth part of the paper
 30. 30. The thirtieth part of the paper
 31. 31. The thirty-first part of the paper
 32. 32. The thirty-second part of the paper
 33. 33. The thirty-third part of the paper
 34. 34. The thirty-fourth part of the paper
 35. 35. The thirty-fifth part of the paper
 36. 36. The thirty-sixth part of the paper
 37. 37. The thirty-seventh part of the paper
 38. 38. The thirty-eighth part of the paper
 39. 39. The thirty-ninth part of the paper
 40. 40. The fortieth part of the paper
 41. 41. The forty-first part of the paper
 42. 42. The forty-second part of the paper
 43. 43. The forty-third part of the paper
 44. 44. The forty-fourth part of the paper
 45. 45. The forty-fifth part of the paper
 46. 46. The forty-sixth part of the paper
 47. 47. The forty-seventh part of the paper
 48. 48. The forty-eighth part of the paper
 49. 49. The forty-ninth part of the paper
 50. 50. The fiftieth part of the paper
 51. 51. The fifty-first part of the paper
 52. 52. The fifty-second part of the paper
 53. 53. The fifty-third part of the paper
 54. 54. The fifty-fourth part of the paper
 55. 55. The fifty-fifth part of the paper
 56. 56. The fifty-sixth part of the paper
 57. 57. The fifty-seventh part of the paper
 58. 58. The fifty-eighth part of the paper
 59. 59. The fifty-ninth part of the paper
 60. 60. The sixtieth part of the paper
 61. 61. The sixty-first part of the paper
 62. 62. The sixty-second part of the paper
 63. 63. The sixty-third part of the paper
 64. 64. The sixty-fourth part of the paper
 65. 65. The sixty-fifth part of the paper
 66. 66. The sixty-sixth part of the paper
 67. 67. The sixty-seventh part of the paper
 68. 68. The sixty-eighth part of the paper
 69. 69. The sixty-ninth part of the paper
 70. 70. The seventieth part of the paper
 71. 71. The seventy-first part of the paper
 72. 72. The seventy-second part of the paper
 73. 73. The seventy-third part of the paper
 74. 74. The seventy-fourth part of the paper
 75. 75. The seventy-fifth part of the paper
 76. 76. The seventy-sixth part of the paper
 77. 77. The seventy-seventh part of the paper
 78. 78. The seventy-eighth part of the paper
 79. 79. The seventy-ninth part of the paper
 80. 80. The eightieth part of the paper
 81. 81. The eighty-first part of the paper
 82. 82. The eighty-second part of the paper
 83. 83. The eighty-third part of the paper
 84. 84. The eighty-fourth part of the paper
 85. 85. The eighty-fifth part of the paper
 86. 86. The eighty-sixth part of the paper
 87. 87. The eighty-seventh part of the paper
 88. 88. The eighty-eighth part of the paper
 89. 89. The eighty-ninth part of the paper
 90. 90. The ninetieth part of the paper
 91. 91. The ninety-first part of the paper
 92. 92. The ninety-second part of the paper
 93. 93. The ninety-third part of the paper
 94. 94. The ninety-fourth part of the paper
 95. 95. The ninety-fifth part of the paper
 96. 96. The ninety-sixth part of the paper
 97. 97. The ninety-seventh part of the paper
 98. 98. The ninety-eighth part of the paper
 99. 99. The ninety-ninth part of the paper
 100. 100. The hundredth part of the paper

[illegible]

THE
JOURNAL OF THE
ROYAL ANTHROPOLOGICAL INSTITUTE

$\frac{1}{2}$

1. 1. 1.

• • • • •

17

[illegible]

1. *Phragmites australis* (Cav.) Trin. ex Steud.

100 - 100

145

100

י"ג. כרוזו של הוועד המרכזי על אסון "סטרומה" (מרץ 1942)

... מי הם הקרבנות הטרגיות של "סטרומה"? מי הם המאות של ילדים נשים וזכרים אשר מצאו את סופם במימי הבוספורוס?

הם קרבנות הפאשיזם. הם קרבנות אותה המפלגת הנצית האיומה אשר קמה להטמיד ולכלות את העמים שנחרי החופש, את התרבות האנושית, את העם היהודי המעונה. הם שליטי חרב הפאשיזם המנוול, המנואלת בדם מיליונים והמתחפכת על ראשנו. הם המסך הדמים של אודיסה, קיוב, גיטאות וורשה, לודז' וגיה-נוף אוקרינה. הם קרבנות סוכני "גסטפו" וקונטרבנדיסטים ציונים "מציילים" שהתמחו בחשבת אלפים באניות-קברית, שהתמחו בשוד ורצח המוני על חשבון אחיה מעוניים ונרדפים. (הדגשת המלכת"ד). הם קרבנות של מדיניות הכפשות אשר עודדה את מפעל ה"הצלה" והתברחה על המעפילים (הדגשת המלכת"ד) ולא פעלה למתיחת שערי הארצות הדמוקרטיות והארצות הלוחמות כיום בפאשיזם, למפעל עזרה רחב לקרבנות הפאשיזם, פליטי התפת הנצית, כמו שעשתה זאת לדוגמה ממשלת ברית המועצות אשר עזרה להצלת מאות אלפי נרדפים יהודים ולא יהו-דים ואפשרה להם לעבור לחיי עבודה ומלחמה במאמץ הכללי למיגור הפאשיזם.

היטלר היהודי וכל האנטיפאשיסטים הכנים בארץ הזאת עקבו בחרדה ובהת-מרמרות עמוקה את גל הפרעות, האנס וההתעללות של גייסות הפאשיזם באודיסה, קיוב, ורשה ולודז'. היטלר היהודי וכל האנטיפאשיסטים הכנים בארץ הזאת נסערו מסביב לאסון "סטרומה". היה זה סבעי ודבר בעתו לו גויסה כוננות המוני היטלר להתגייסות מלאה למלחמה האנטיפאשיסטית נגד שונאי העם היהודי, לו ניתן ביטוי פורה ומפרה לזעם ההמונים ולהתמרמרות העצומה שהצטברה בתוכם נוכח תעלוליו הטפלים של פאשיזם הדמים.

ההלכה הסוכנות, הוועד הלאומי, הנהגת ההסתדרות וכל אלה המתימרים לייצג את היטלר היהודי ולדבר בשמו - ההלכו כל אלה בדרך של גיוס כל הכחות למלחמה נגד הפאשיזם?

לא ולא! הם הלכו בדרך ההפוכה. הם שתקו והשתקו את התסיסה האנטי-פאשיסטית בתוך היטלר. הם פרסו לפרוטות קטנות את כוננות היטלר להצטרף במלוא יכולתו לחזית האנטיפאשיסטית, הם העסיקו אותו ב"פרובלימות" של סרטי-פיקציה ל"הצלת" פליטים יהודים מס.ס.ס.ר.1! בסאלות של "צבא עברי" ו"מסרות השלום" של הציונות וכו'. הם ניסו להקיף את היטלר היהודי בחומת סין, ולנתקו מהמלחמה הכללית של העם היהודי וכל העמים שנחרי החופש - מהמלחמה הגורלית נגד הפאשיזם אשר בראשה עומדים עמי ס.ס.ס.ר.1. והצבא האדום.

בשביל מה ואיך ניצלו אלה המתימרים לדבר בשם היטלר ומעמד הפועלים בארץ את זעזוע ההמונים בקשר עם אסון "סטרומה"?

הם ניצלו את זה בשביל המטרות הציוניות הריאקציוניות אשר אין בינן ולבין המלחמה האנטיפאשיסטית ולא כלום. הם ניצלו את זה כדי ללבות ולהבעיר את אש השנאה הלאומית בארץ ולעכב בעד דרך ההכנה ושיתוף הפעולה בין ההמו-נים היהודים והערבים אשר מתחזקת והולכת עם הגברת כוננות ההמונים למלחמה בפאשיזם, עם הגברת שיתוף הפעולה והמלחמה המשותפת של הפועלים היהודים והערבים, עם התלקטות הכחות האנטיפאשיסטיים בין ההמונים היהודים והערבים כאחד. הם ניצלו את זה בשביל לפתוח במלחמה נגד "הספר הלבן" והממשלה, במקום לפתוח מלחמה נגד הפאשיזם המרצח, האחראי העיקרי לקרבנות "סטרומה", כאילו איבנו חיים בתוך תוכה של מלחמת חיים ומות נגד הפאשיזם הרצחני האויב הראשי של העם היהודי. "לא האויב רצח אותם, הם נפלו קרבן למדיניות האנטיציונית של שליטי הארץ" מכריזים "הנאמנים" בכרוזם. האין זה תכסיס סקר של גיוס המוני לסחר את הפסן הנצי מכל אסמה? האין זאת התלקטות במאסף המלחמתי של ההמונים בדרך של הסלת ספקות והיסוסים וכדרך הטית זעמם מהטובא הפאשיסטי העיקרי, לעבר הערכים ושלטונות הארץ? האין זאת התעלמות מכוונת וזיונית מהאינטרס החיוני העליון של העם היהודי והיטלר בכללם בחיזוק החזית האנטיפאשיסטית הכבירה - שהיא חזיתו בראש וראשונה - כאשר "נאמנים" מכל המינים מוצאים להם כיוון את טעת הכסר לעשות את החשבונות הקטנים שלהם עם האזמיניסטרציה הפלסטינאית העלולית להחליש את מאמץ המלחמה של ההמונים נגד הפאשיזם?

12. 1. 1900

13. 1. 1900

14. 1. 1900

15. 1. 1900

16. 1. 1900

17. 1. 1900

18. 1. 1900

19. 1. 1900

20. 1. 1900

21. 1. 1900

22. 1. 1900

23. 1. 1900

24. 1. 1900

25. 1. 1900

26. 1. 1900

27. 1. 1900

28. 1. 1900

29. 1. 1900

30. 1. 1900

31. 1. 1900

32. 1. 1900

33. 1. 1900

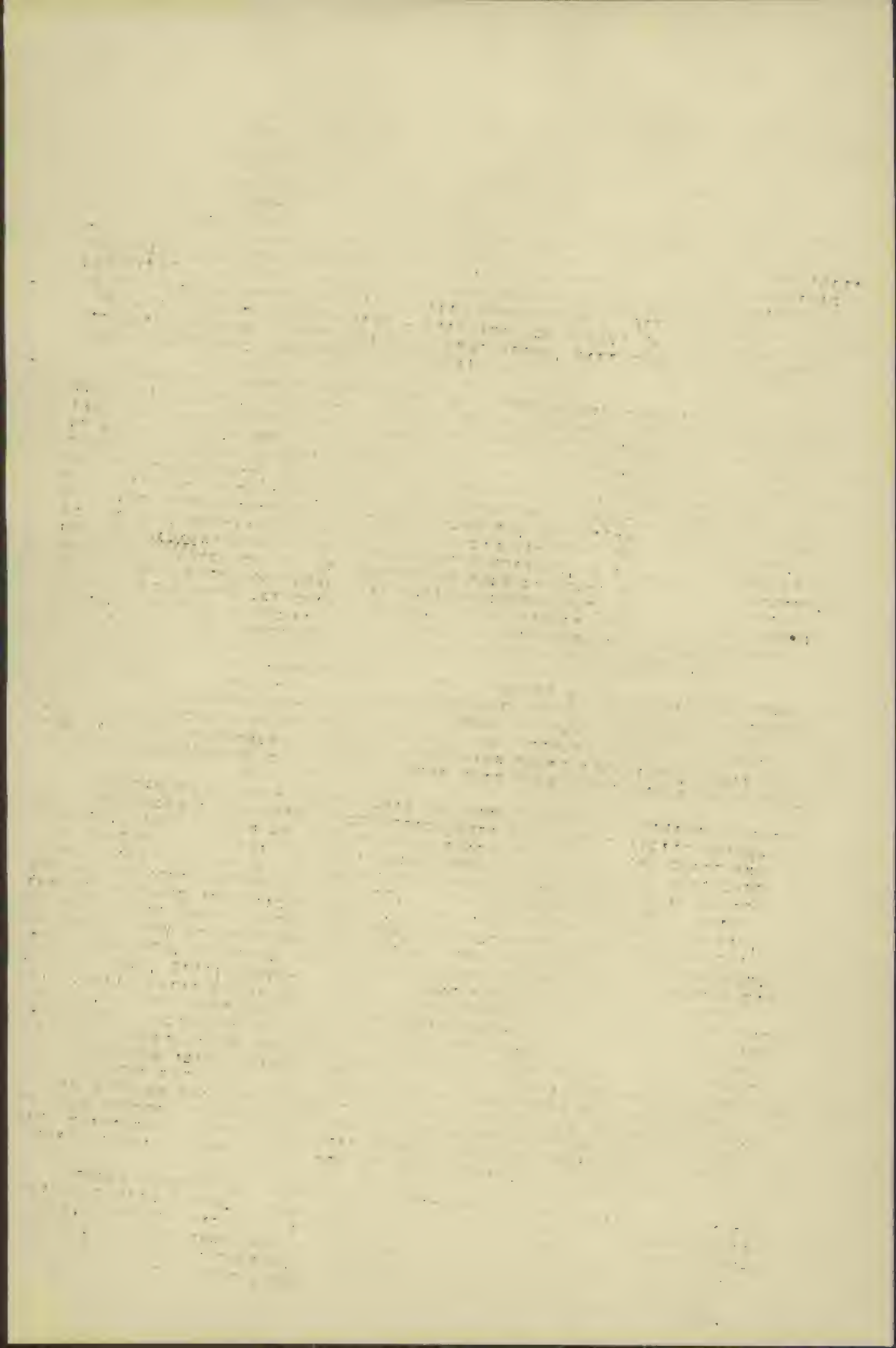
הרחוב היהודי הוצף כרוזים וסיסמאות מכל מיני "נאמנים". אסון "סדרומה" נתן להם את ההודמנות לנהל בפומבי תעמולה נגד הגיוס במקום הסבוסג'ה שבסתר לפני כן. "אל תגייס לצבא מסביעי" "סדרומה", "אף חייל יהודי יהודי נוסף לצבא הבריטי", "הגיוס החמשי הערבי מדרך את הפוליטיקה הבריטית בפלשתינה" - כאלה הם פניני ההסתה הפאשיסטית האנטי ערבית והאנטי כריסטית של כל מיני "נאמנים", אשר אינם מעיזים להופיע בשטח. קולם היה זה צבא "זר" - הצבא הלוחם נגד הפאשיזם - כיום זהו צבא מסביעי "סדרומה". הריאקציה הציונית משתוללת כסוס פרא בלתי מרוסן, הורד הלום סל פניה נבלה טיבה של ההתחסדות "האנטיפאשיסטית" שלה!

הסוכנות, הועד הלאומי ומנהיגי ההסתדרות ארגנו את השכיחה בתוך הישוב למשך חצי שעת לעת. "חלוצי" העם היהודי עשו מעשה אשר כדוגמתו לא דאינו ואשר לא יתכן בשום ישוב יהודי אחר ובשום ארץ מאותן הארצות העומדות במלחמה נגד הפאשיזם. מחוללי השכיחה גרמו ללא ספק נחת רוח, ועטו שדות ישיב להיסלר ומסולליני וסייעו כידי "הגיוס החמשי" המעונין בהדעלת האסמוספירה האנטיפאשיסטית בארץ, בפירוד בין היהודים והערבים וביצירת קלייה למאמץ המלחמתי ולממשלה הבריטית. מטרתה של השכיחה הייתה להגביר את הלכי הרוח הסוביניזם והלאומניזם בתוך הישוב, ליצור לחץ בענין "הצבא העברי" ולהטות את תשומת לב ההמונים מסכנות הפשיזם ל"סכנות פנימיות" "הספר הלבן" וכו'. המלחמה האנטיפאשיסטית הגדולה בהנהגת ברית המועצות, אשר תחרוץ את גורל כל העמים והעם ככללם לא היא נר לרגליהם של המנהיגים האלה ו"הנאמנים" למיניהם. להם "מלחמה" אחת, להם מלחמה נגד הגיוס האנטיפאשיסטי, נגד הצבא הבריטי העומד במערכה כבדה נגד כחות הפאשיזם. הישוב היהודי הלך שולל אחרי תעמולת השכיחה והיתה מעשה של גייס חמשי והרטה ל"נאמנים". להכתיים אותו בפני העם היהודי וכל העמים שוחרי החופש העומדים במערכה נגד הפאשיזם.

הננו עדים להמסכת התעמולה ההרסנית ולהגברתה גם לאחר השכיחה. הסנ-היגים הציוניים הריאקציוניים מתאמצים בכל כוחותיהם למתוח ביותר את חריתם אותה שמו על גב הישוב ביום השכיחה. הם מתכוונים לנצל את אסון "סדרומה" כשביל הגברת שלטונם והספעתם בתוך הישוב, בשביל להדביק ולנע את ההמונים היהודים ברוח של תבוסנות לגבי המלחמה האנטיפאשיסטית ותוצאותיה, בשביל לחסל את הכוח ל"בסחון הישוב" שהוא למעשה הכוח לכיבוש הארץ ולגירוס הערבים.

המפלגה הקומוניסטית הפלשתינאית פונה אל המוני הישוב היהודי ומזהירה אותו על הסכנות והנזק הכרוכים בהיגדרותם אחרי המנהיגים הציוניים הריאקציוניים. המפלגה פונה אל הסכל היסר של המוני הישוב אשר צריך לעזור להם לסזר את הערפל המלאכותי בו מליטים אותו "הנאמנים". בתוך חלק בלתי נפרד של העם היהודי מעונין הישוב בנצחון על הפאשיזם, וזה מחייב אותו לתת יד לכל אלה המנהלים מלחמה נגד הפאשיזם. פירוש הדבר הוא, כי הישוב צריך להתלכד ביותר מרץ והחלטיות מסביב לס.ס.ס.ר. והצבא האדום מסבידי הפאשיזם, כי הישוב צריך לעלות על דרך יותר רחבה של התגייסות המונית לצבא הבריטי ולהפוך את מאמץ המלחמה לענין שלו. כיוון שזאת היא מלחמתו בעורה הראשונה. פירוש הדבר הוא, כי הישוב צריך להתרחק מכל דבר העלול לקלקל את יחסי השלום עם העם הערבי, כיוון שאחזות עמיה היא היסוד למלחמה מוצלחת נגד הפאשיזם בחזית, ונגד הגיוס החמשי בעורף - מה שהוכיחו למעשה ובאופן מזהיר עמי ברית המועצות. פירוש הדבר הוא, כי המוני הישוב צריכים להגביר את שיתוף הפעולה עם ההמונים הערבים וכן עם ממשלת הארץ לשם מלחמת הנצחון על הפאשיזם שהוא האויב המשותף החיוני ביותר בשבילם ולחלוקה בכל דבר העלול להפריע למאמץ מלחמתי זה, מכל צד שלא יבוא. פירוש הדבר הוא - ליכוד חזית אנטיפאשיסטית רחבה ככל האפשר בלי הבדל לאום, גזע ודת לשם הושט עזרה חמרית ומוסרית לברית המועצות במלחמתה האנטיפאשיסטית, לשם הושטת הגיוס ההמוני לצבא הבריטי והגברת מאמץ המלחמה של ארצנו, לשם המלחמה בעד הזכויות הדימוקרטיות של הארץ ונגד מרעיבי העם ומנצלי - הספסדים ולשם המלחמה נגד "הגיוס החמשי" בין היהודים, הערבים ובתוך הממשלה ומססדרה הפלשתינאית.

קרבת "סדרומה" ככל יתר הקרבתות היהודים בשטחי השלטון הפאשיסטי הם קרבתות הכרבריות הנציות. קרבתות אלה מחייבים - הח מחייבים את הנקמה בפאשיזם והשמדתו. דבר זה צריך להיעשות בנשק ביד - בחזית, ובמלחמה נגד הגיוס החמשי בעורף. למלחמה הזאת שהיא המלחמה העיקרית והחיונית של כל העמים שוחרי החופש ושל העם היהודי המעונה, קוראת המפלגה הקומוניסטית את המוני הישוב היהודי, את המוני הפועלים, האינטליגנציה והנוער בארץ בשעה היסודית זו.

י"ד. מתוך כרוז של הוועד המרכזי (אפריל 1942)

היאנקות האיתנים הנטושה בעולם נגד כחות הסחור הפאשיסטיים, מתקרבת לסלב המכריע. עמי התבל הלוחמים לחפש לחייה של אור, אזוריה את כל כחו-תיהח, כדי להטילה לחזיתות הקרב המכריע נגד הפאשיזם. העם היהודי המתבוסס בזמי הנתינו ילדיו וזקניו בידי כנופיות הרצח הנאצית, נאבק ההירואיות על חייו וקיומו נגד הקמיה לכלותו מעל פני האדמה. סכנת הפאשיזם מתקרבת למע-רי הארץ. תושבי הארץ כולם, הישוב היהודי כולו מעוניין בגותו ובבחרו קודח כל ומעל לכל בהגברת מאמץ המלחמה האנטיפאשיסטי של ארצנו, בהרשבת ההתגייסות לצבא הבריטי והעזרה לכרית המועצות, כהגברת הלכוד והאחוד, יותר מכל זמן אחר, בחזית המלחמה לעקירת הפאשיזם מהעולם.

ודוקא בסעה גורלית זו, מרייח לעצמה הסוכנות והוועד הלאומי מתוך עמידה על מסמר אינטרסים ציוניים צריח להמשיך במעסיח המפניין רק את תשומת לב הטוני היטוב שהאינטרס הלאומי היהודי העליון והחיוני ביותר, ממלחמת הגורלית נגד הפאשיזם.

כחמסך לטביתת "מטרומה" באה ההכרזה על "סלע המפלס". התקורה להגביר את היתממות היטוב במערכה להשמדת הפאשיזם, כדי למנוע "מטרומות" ופליטי הרב הנצח. מעל פני אדמות וימים, ניהלנו כל מיני "נאמנים" הסתה אוילית נגד ההתגייסות לצבא הבריטי ואף נגד ברית המועצות אשר במלחמתה ההירואית מבינה גם על ארצנו וגוסאת את בסורת החפש לעמים הנאנקיה תחת עול הפאשיסטים הברברים.

ומהו "סלע המפלס" הממטי והאמיתי כיום למליוני קרבנות העם היהודי? האח לא ממלחמה למגור הפאשיזם? האח לא בהתממת היטוב על התגייסות המונית לצבא הבריטי, ויצאה המונית לחזיתות המלחמה והנצחון על הפאשיזם?

רק מנהיגים ריאקציוניים פושטי רגל ממפא"י הסוה"צ ופוע"צ הממיה מעל לכל את האינטרסים הכיתתיים-ציוניים שלהח, יכוליה היו לפתוח בימיה כאלה מסע הסתה נגד מפלגתנו הקומוניסטית, נגד הכח העקבי ביותר ואונגור המלחמה האנטיפאשיסטית, במקור לנהל הסברה ופעולות גיוס רחבות לחזית המלחמה בפא-סיוח, הקימו אלה חזית אחרת. חזית למלחמה בקומוניזם המתבססת על דמגוגיה סקריה וטלוף עמדתנו בעבר ובהווה, על מעטי סירור, הרחקת אנטי פאשיסטים ממקומות העבודה וההסתדרות, ועד כדי איומים ברצח.

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] organization. This information is being provided to you for your information only and is not to be distributed outside of your organization.

2. The [redacted] organization is a [redacted] organization that is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

3. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

4. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

5. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

6. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

7. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

8. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

9. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

10. The [redacted] organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area. The organization is active in the [redacted] area and is active in the [redacted] area.

ט"ו. מתוך מאמר ראשי בקול=העם" (מרץ 1942) *

כל זה כוחו יפה לגבי הפרוכלימה הציונית=ערכית בפלשתינה, דברים יותר נשגבים עומדים להכרעה מאשר הענינים הצרים של הציונות. המלחמה האנטיפאסיסטית תובעת דמוקרטיה - לא דק בסיון ובכודו - אלא גם בארצות הערביות. לא למיד יכולה פלשתינה להשאר בלי כל שמץ של דמוקרטיה. לא לתמיד יוכלו חסנהינים הציוניים למנוע בעד הדמוקרטיזציה של הארץ. גל הדמוקרטיה אשר מסתער על כל העולם האנטיפאסיסטי, יגיע גם לחופי ארצנו. פסע הוא לגבי המלחמה האנטיפאסיסטית, פסע לגבי הישוב בפלשתינה, לגבי כל העם היהודי וכל האנושות לנסות פ"י הבלטת אינסטרסות צריח ריאקציונריות ומסידו-לאומיים, להרחיק גל זה של חפש ודמוקרטיה מפלשתינה.

את גל הדמוקרטיה אי-אפשר לשבור. דיאלקטיקה של המערכה האנטיפאסיסטית אי-אפשר להעבירה מן העולם. את ההתפתחות אי-אפשר להחזיר אחורה. המונים אשר מוכנים להקריב הכל למען המלחמה האנטיפאסיסטית רוצים לדעת לשם מה הם נלחמים, הם רוצים לראות לפניתם עתיד של חופש ודמוקרטיה. הכחות אשר מתנגדים לרצון המונים זה, למלחמת המונים זו, אין ביכולתם למנוע בעד ההתפתחות זאת, הם מסוגלים רק להאיש את טהלך הגלגל ועל המונים למנוע בעד זה.

המסקה המובאת כאן משמשת סיוע למאמר ראשי הדן בבעית הודו. *

27/10/18

981

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the structure of the atom. It is shown that the structure of the atom is determined by the laws of quantum mechanics, and that the laws of quantum mechanics are based on the principle of the conservation of energy.

2. The second part of the paper is devoted to a discussion of the experimental results of the study of the structure of the atom. It is shown that the experimental results are in good agreement with the theoretical predictions of the theory of the structure of the atom.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the applications of the theory of the structure of the atom. It is shown that the theory of the structure of the atom has many important applications in the field of physics and chemistry.

EX-101-1000-1000

ט"ז. מתוך "טזיסים על החליטקה של התפלגה ותפקידה כיום" (א)

האינטרסים של רובו המכריע של הישוב היהודי אינם באים לידי ביטוי בטום מוסד או ארגון המונתנים על ידי באי כח התנועה הציונית. הפרימט הציוני ידו על העליונה בכל שסחי החיים ודבר זה נתאפשר הודות למדיניות הציונית והריאקציונית של ממשלת הארץ. מצב זה מאפשר לבורגנות ולריאקציה היהודית בארץ להכתיב את שלטונה ברחוב היהודי. מול הלכוי הרוח האנטיפי. והפרוטוכיסטים בתוך המוני הישוב, מול החרפת הניגודים המעמדיים והפאסריונציה של ההמונים, מעמידה הציונות הריאקציונית (הבורגנות וצורריה הפועליים) את כלי הזין הלאומניים והשוביניים, את ההסתה האנטי-סובייטית, את ההשתוללות הפרועה של המעבידים והספסרים ואת הטרור הפאשיסטי תוך חיפוי וסתיקה של כל הצבוריות הציונית. דוקא כחדשים האלה של המלחמה ההירואית של עמי ס.ס.ס.ר. אשר עורדה ולכדה את כל הכחות האנטיפי. בעולה ובתוך העם היהודי, עברה ההשתוללות הפאשיסטיה הלאומנית בתוך הישוב היהודי בארץ: מעשה "בן שטן", ההסתה והפצצות מסביב לו אשר מקורן ב"הגנה השמאלית", ועידת סופרים חדורה רוח פאשיסטיה, פניית מרכז הסורים, הסיור והחמס על ד"ר א. סימון על חטא רצונו להציל את הציונות בדרך הבנה (על בסיס ציוני) עם הערבים, מעשי השוד והרציחות, אשר רק ה"סיימס" הלונדוני קרא להם בשם שנקון, המכוערים ע"י "ארגון צבאי לאומי" (ילד השעשועים של הריאקציה הציונית) - כל אלה שלבים הם בהסתעלות הפאשיסטיה ברחוב היהודי.

רק הציונות ודרכי חנוכה כאן יכלו לנצח בצורה כזאת את הישוב היהודי בארץ. לנצח אותו בצרעת הפאשיסטיה ההורסת אותו מיסודו. איריה זו נוצרה מלכתחילה בכדי להפריע להקמתה של חזית אנטיפאשיסטיה בארץ, בכדי להכשיל את הגיוס האנטיפי, בכדי לדכא כל התנגדות לטרור ציוני, להטות את תשומת לב ההמונים מהמלחמה ההיסטורית לשחרור העולם, המתנהלת בהנהגת עמי ס.ס.ס.ר. והצבא האדום. אין כח אחר בארץ שלכד מפלגתנו אשר יהיה מוכשר לגייס את הפועלים והמוני העם עם האינסליגנציה המתקדמת למלחמה נגד ה"גויס החמסי" העצות המסתולל ברחוב היהודי בארץ בהנהגתה של הציונות הריאקציונית. היתה זו טגיאה כאשר המסלגה לא הדגישה תשומת לב ראויה להופעות הפאשיסטיה הנ"ל בתקופה האחרונה. לא היתה בזה משום עידוד לאותם האלמנטים המתקדמים שבדורו והחרטום ע"י הציונות.

... הציונות היתה ונחארת האגנטורה של האים. הבריטי אח לא לקחת בחשבון חלוצים רביזיוניסטיים בריוניסטים הבונים על נצחון היסלר - מוסוליני. הציונות כולה קשורה לחיים ולמות עם "ססוס קוו" האיםפ. אבל זאת לא אומרת שהיחסים בינה לבין השלטון הבריטי מוכרחים להיות אידיאליים תמיד. אי יכלתה של הממשלה לספק כיום תביעות פוליטיות של הציונות (ובראש וראשונה בסטה של ה"צבא העברי") גורמת לאכזזת בתנועה הציונית ולהתקררות יחסים זמנית עם השלטונות. תקופת המלחמה האנטיפי. גרמה בכלל למבוכה רבה במחנה הציוני, הנוכעת מהאופי המסחרר והמהפכני של מלחמת ברית המועצות.

המלחמה האיםפ. היתה בסביל הציונות מלחמה קונקרטיה. למרות התנאים הבלתי נוחים והקשים כסביל תעמולת גיוס במסך המלחמה האיםפ. העקיעה הציונות את כל כחותיה ואת כל אמצעי ההשפעה והלחץ והגיעה לעשרת אלפיה פגיוניסטים. היא ידעה כי האנגלים וקוקים לתוספת כח וכי היא נופלת וקטה עם אנגליה. מן ה-22 ביוני גבר בשחונה של המנהיגות הציונית בנצחונה של אנגליה. הם עושים את החיבון כי הם לא יוסיפו ולא יגרעו הרבה מכה החזית כאנטיפי, אח לא יפ- ריצו את הגיוס. הם יסתפקו רק בהכרזות וגיוס של ספין. התעמולה של ה"סומר- הצעיר" כסביל תחומי הארץ (בשחון הישוב), הסבוטזיה של מפא"י לגבי הגיוס היות ואין "צבא עברי" וכו' הן עובדות המדברות בסביל עצמן, הסתבטאות במספר של 2000 פגיוניסטים במסך חזשים כאלה של התעוררות אנטיפי. ... ויוצא, איפוא, שהמלחמה האנטיפי. היא פחות קונקרטיה כסביל הציונות מאשר המלחמה האיםפ. הציונות היא ההלכה והמעשה של הבורגנות היהודית; המעוגינה בנצחון ברית המועצות באותם הגבולות בהן מעונינים אילי ההון והבורגנות הבריטית

(א) ראה עמוד 11. הפרקים המובאים כאן נלקחו מאותה תעודה, בה מכה פ.ק.פ. על חטא סגיאותיה בעבר.

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

האמריקאית, אולם בהבדל אחד "קטן" והוא - הבורגנות הבריטית האמריקאית נאלצת להשקיע אמצעים וכחות בשלב הנוכחי של המלחמה האנטי-בוזסן שהציונות עושה הכל בטביל לנצל את המלחמה האנטי-בועולמית לטובתה בדרך של צבירת כחות למטרותיה הכבושיות הריאקציוניות על חשבון הארץ והמלחמה של האזורים.

...אמרנו כי הציונות היא האידיאולוגיה של הבורגנות הריאקציונית היהודית - היא מייצגת את אלה האחרונים. אולם בתור אגנסורה של האיס-פריאליזם - בתור סובקולוניזסור ותלוי בבורגנות האיס-פועלת הציונות בתנאים קונקרטיים ומסויימים. יהיה זה בלתי נכון סכחינת ההגדרה המרכז-הלנינג. המדעית להניד כי הציונות הוא פאסיזם וכי הציונות בתור שררן מעוב-ינה כנצחונן ה"ציר", אבל אין כל ספק בלכר כי המסודים ודרכי הגלסטתה הם מסודים פאסיסטיים מובהקים, בהלחמנו נגד המסודים הפאסיסטיים של הציונות (ומסודים אחרים לא באים בחשבון בשכילה) ונגד הפרויסיוזם שלה על חשבון המלחמה האנטי-בוזסן. בו היא מתאמצת להדביק ולהרעיל את היטוב היהודי בארץ - הננו מו/יעים ומגלים את מרצופה הריאקציוני של הציונות, מבלישים את סתי-רותיה בדבור ובטעסה, פרחיבים את התהום הקיימת כינה לבין האינטרסים החיוניים של ההמונים היהודיים ומסנים את המכשולים מדרך גיוס המוני של היהודים בארץ למען מאמץ המלחמה האנטיפאסיסטי.

THE
OFFICE OF THE
SECRETARY OF THE
NAVY
WASHINGTON, D. C.
JAN 10 1900

RECEIVED
JAN 10 1900

י"ז. מדיניותנו ברחוב היהודי *

... התנועה הציונית על כל מפלותיה וזרמיה היתה ונטארה סוכנות האימפריאליזם הבריטי. בתור שכזו (הדגשת המלכה"ד) ובתור תנועה המרכיזה בתוכה המונים יהודים היא מעוניינת במפלת הפשיזם והסמדתו (עם כל ההיסוסים והספקות שלהם הנובעים ממהותם הכבושית הריאקציוניתועה כל חששו- תיהח לגבי העתיד המתמכמים באותה הכרזה מעל כמת ועיות ההסתדרות האומרת: מלחמת ישראל לחרותו שלובה במלחמה לחרות העולם, בחרות העולם בלבד לא "יוטע ישראל"). תפקיד לא קטן מבחינת הכוונות האנטיפשיסטיות הולתי מספחת מצד המונים בארץ, ממלאים אותם הניגודים אשר סופתו משך 25 השנים האחרונות ע"י המדיניות האימפריאליסטית בתוך הישוב בהדרגת ובהנהגת אותה הכוחות הציוניים המחזיקים עדיין את רסן הסלסון היחסי ברחוב היהודי.

אנו רואים את התפקיד ואת המטרה הדחופה ביותר בהסמדת היישוב. אנו רואים בהעמדת ה"מטרות סופיות" על הפרק מבחינה ציונית כללית או סוציאלית מהפכנית הפרעה רצינית האושמת המטרה עיקרית והדחופה ביותר, כיודעיה או בלא יודעים נותנת העמדת ה"מטרות סופיות" מאיזה צד דלא יהיה שרות לכוחות האויב, כי היא מחלישה את הטלת כל הכוחות וכל המחשבות על כך המאזניים של הנצחון על הפשיזם. לכן לוחמים אנו היינו לא בגד עצמם המטרות הסופיות של הציונות, כי אם נגד העמדתן על הפרק, כשה שאין לנו כל ענין בתקופה הנוכחית להלחם בציונות בתור שכזו, כי אם כאותה גילויים פוליטיים של התנועה הציונית המפריעים לפי מיטב הכרתנו לגיוס, למאמץ המלחמה, להגשת עזרה לס.ס.ס.ד. ולתקמת חזית ישובית אנטיפשיסטית לוחמת.

... אנו מבינים תחת "שיתוף פעולה קונסטרוקטיבי" עם ממסלת הארץ את העמדת הנסיון המסקי, הכלכלי, הפוליטי והתרבותי של הישוב היהודי לעזרת מאמץ המלוכה הכללי של הארץ בו מעוניינת הממשלה וכל תושבי הארץ, תוך רצון טוב וכוונת לעזור לממשלה לעלות על הדרך הנכונה של קשירת קשרים עם תושבי הארץ ונקיטת אמצעים נכונים להגשמת מאמץ המלחמה. שיתוף פעולה זה צריך להיות בנוי על הדדיות ופרוטו: הממשלה צריכה להרחיב את סמכויות העיריות והמועצות הכפריות ולחדש אותן ע"י בחירות דמוקרטיות תוך ביטול הצנזורה הקיים; שיתוף נציגי הציבור, ומוסדות האספקה, השיווק, הייצור החקלאי וכו'; חופש פעולה לכל הארגונים האנטיפשיסטיים ולמפלגה הקומוניסטית; דאגה מוגברת לכדיאות העם ולחנוך הדור הצעיר וכו', כל אלה מתוך הנחה, כי לא הגיע הזמן לעסוק ב"מטרות סופיות".

... שיתוף פעולה אנטיפשיסטי עם העם הערבי, גם הוא מבוסס על צרכי התקופה האנטיפשיסטית המשותפים לערבים וליהודים גם יחד: עזרה הדדית ארגונית בשטח החקלאות, שיתוף פעולה ומלחמה של פועלים ערבים ויהודים במקומות עבודה משותפים כיסוד להתקרבות בין היישוב והעם הערבי, קשירת קשרים עם החוגים האנטיפשיסטיים ברחוב הערבי, מלחמה משותפת בסמסרות; בעוני ובבערות, שיתוף פעולה בענייני הגיוס, כל אלה מונחים בקו האינטר-סיח של היהודים והערבים גם יחד, כל אלה מונחים בשטח הקונסטרוקטיבי מעבר לכל הניגודים של העבר. כל גישה וכל דגון של גישה "מדינציונית" יותר בתקופה הנוכחית לסאלת היהודים והערבים בארץ תביא אותנו לניגודים ו"למטרות סופיות" מכסילים.

אלה הם הקווים הכלליים כיסוד לאחדות אנטיפשיסטית לשוריון בקרבנות, עליהם עמדתו לעיל. המסגרת הארגונית של חזית זו כיום היא לא אחרת מאשר מסגרת של "כנסת ישראל". בחירות דמוקרטיות וכלליות של כל גבי ובנות היישוב לכנסת, הן האמצעי להכנס לחיי המסגרת הארגונית הזאת והשייכותה לארגון הכולל של היישוב לשם הגשמת אותם התפקידים עליהם עמדנו לעיל.

... הערכתנו היסודית לגבי מהותן ומדיניותן של כל המפלגות הציוניות כרורה וקיימת. נבחון אותן ואת יחסן לשאלות המדיניות של הזמן הנוכחי וגם של הרביזיוניסטיה החדש בסינים האחרונות ומפלגות גחלשה. הדרגנות מנצלת אותה עוד בחלקם, אבל היא מוצאת לעצמה גם מסגרת אירגונית ואידיאולוגית עצמאית. הפילוגים והדיסורליזציה בתוך מפלגה זו וחוסר הגנה ראויה לשמה,

(*) אם כי לא חל שנוי יסודי בהערכת הציונות, הרי הגישה הטכניסטית הוחלפה לפי צרכי השעה. הקטעים המובאים כאן נלקחו מתוך חומר פנימי לחולק לחבר הפעיליית בסוף מאי 1942.

1. The first part of the document
describes the general situation
of the country and the
state of the economy.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army.

2. The second part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army in each of them.

3. The third part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army in each of them.

4. The fourth part of the document
describes the situation in the
provinces and the state of the
economy in each of them.
It also mentions the
political situation and
the state of the
army in each of them.

הקושי להופיע בחיקויים לתנועה הסניסטית בתוך הישוב בזמנים אלה ועמדת השארות ללא העורף של הרביונות הפולני, עוד הגבירו את ירידתם. המפלגה הזאת היא ב"פרינציפ" בעד הגיוס, בעד מאמץ המלחמה ובעד שיתוף פעולה עם ממשלת הארץ, אולם רק ב"פרינציפ", היא אינה מגלה אינטימיות בנדון זה, אם כי הם מכריזים על אלפי חבריהם בחזית ובשרותי הצבא. הם מכריזים בסיפוק, כי האידיאולוגיה ה"גדודאית" והמדינית שלהם נתקבלה על חלק גדול של התנועה הציונית היסנה - עובדה שאין להכחיסה. הגורגנות העולה בארץ מרוכזת בעיקרה מבחינה אירגונית ב"איחוד האזרחי". ציונים כלליים א' ו-ב' בחלקם הם הנפש החיה של האיחוד. זה הוא ארגון בורגני מעמדי שהחזק הנלחם לזכויות ללא, מילוי חובות כל שהן לגבי הישוב והארץ בכלל, אם כי דווקא הם מעמידים נגד הסיזה של ציונות עולמית את האנטי-סיזה של "הישובים". שאיפתם לסלסון פוליטי בסוכנות, בועד הארצי הציריות, מכתיבה להם את "הישובים" אשר לללא היה תכסיס פוליטי ולולא למצא בידים ריאקציוניות ציונית אלה, אפשר היה לראותו כצעד מקדם מבחינת האינטרסים של הישוב. יחסם לגיוס חיובי; למאמץ המלחמה (ישראל אחרים) בודאי ובודאי, כיון שהם נהנים ממנו בראש וראשונה. הם מתנגדים לסוויזן בקרבנות. יחסם למסילת חיובי ואוהד בדוב המקומי. מבחינה מעמדית הם קלים יותר לשיתוף פעולה עם הערבים - אחיהם למעמד - בשאלות בהן גדרת מלחמה משותפת נגד הממשלה או גורמים אחרים. המפלגה הגדולה ביותר בישוב היא מפא"י, שהיא גם מפלגת הסלסון. דבר היותה בסלסון ודבר היותה הלוחמת העקבית לאחדות ישראליים בשנים האחרונות (מבחינה ציונית בסובן) הפך אותה מתקופת הנוכחיות לכוח העיקרי החיובי מבחינת הנשמת תפקידי סעת החרום. היא האחראית להמצאת התנועה הגיוסית והנסיגות להגביר את מאמץ המלחמה של הישוב, ליצירת יחסים טובים לויאליים וכנים עם ממשלת הארץ וכו'. מבחינת המאמץ במלחמה היא מנסה עוד לפעול לפי השיגרה הקודמת של העמסה חד-צדדית על שכמי הפועלים וסרם עלתה על הדרך של המלחמה "לסניזן בקרבנות". יש להדגיש גם, שבתעמולת הגיוס והמלחמה היא עומדת לא רק על נקודת השקפה הציונית, כי אם גם על הבחינה היהודית הכללית (נאום שרתוק בועידת ההסתדרות). מפא"י סובלת מחוסר אחדות וליכוד פנימיים, אם כי בשאלת היסוד של הציונות קיימת אחדות מלאה. חלוקי הדעות ושאלות האוריינטציה קשורים בעיקר בניסוח ולא במעשה (ענין רוסייה-ס.ס.ס.ד.). חוסר הכנות גובר והולך עם התקרבותנו לשמאל במפא"י (השפעות השוה"צ ופועלי-ציון). בענין הגיוס התגבר במפא"י הקו של הגנת הארץ תוך ניפוח סכנות ריאליות ומדומות מצד ערבי הארץ. עם כל אלה רבות הן העקרונות לפעולה משותפת עם מפא"י בחזית ישראליסטית בתקופת הנוכחיות. השומר הצעיר גורס באופן מסולף את רוב הפרובלמות של זממנו. זה נובע ממלחמתו לציונות גדולה, מהמכסימליזם הציוני שלו שחותם לוקליזם סבוע בור, מצד אחד, ו"הסוציאליזם" המהפכני שלו המילולי מצד שני. עצם הו"יתו של השומר-הצעיר שהיא חרוייה ציונית כיבושית, הוויה משקית ועל-מעמדית שהורה, גוררת לקבלת דוגמות בלתי מחייבות ההופכות ראווה כלפי חוץ. השומר הצעיר גורס גיוס רק להגנת הארץ והישוב היהודי ואת הגיוס הזה הוא מגיש בכפיות-תה של מכסות והגרלות, של מסחר קמעוני. השומר הצעיר מנן על מאמץ המלחמה כאשר זה נובע לעזרת הסשקים, ואוחז בנשק המרכסיזם והפרינציפיות, כאשר המדובר הוא במאמץ מלחמה כללי של הארץ לשטחיו השונים. את ברית המועצות הח אוהדים, אולם אין מיל לא שלחו לעזרת ברית המועצות ומפריעים במיטב כוונותיהם למאמצים של אחרים. בשאלה הערבית הם מגלגלים עיניהם למקום כמצילי ויגוניה פרוגרמה שהיא פחות מקובלת מהפרוגרמה הריביוניסטית. שנאתם למ לגה היא גדולה וכמוה גם הסתתם. לפי כל הסימנים הם מהווים ויהיו גם להבא גורם מכשיל לאחדות ישראליסטית, כי על כן מרכסיסטים אדוקים הח. בטינונים קליח דומים הם לבני בריתם אי. ל. פ. באנוליה, אשר מפלגתנו נלחמת נגדם בשצף בהאשימה אותם בסיוע לגייס חמיטי. החוגים-מרכסיסטים ופועלי ציון נעים כצללים לעבר השמש הזורחת של השומר הצעיר במומה של איחוד סוציאליסטי. במהותם אינם נבצלים בהרבה מהשומר הצעיר, אם כי לאחרונים (פועלי ציון) גיית יותר נכונה לגיוס ולמאמץ המלחמה. מסתבר, כי לא קלה המלאכה לאסוף את כל אלה על יד השלחן העגול לשם הקמת חזית אנטיפשיסטית. מלחמתנו להגשמת משרה זו למלחמה, בתוך ההמונים, ומלחמה, בתוך החוגים המנהיגים - היא צו השעה.

... מתוך תפקידי התקופה אשר עליהם הצבענו לעיל נובע, כי אין לנו כיום לנהל מלחמה נגד הקיבוצים בתור שכאלה או נגד המוסדות העובדיים והקו-אופרטיבים של ההסתדרות בתור שכאלה. השאלה של כיבוש עבודה וקרקע אינה אקטואלית כיום וסתפקידנו הוא לצרף את הסקטור הגדול הזה של ההסתדרות למאמץ המלחמה הכללי של הארץ. עלינו להלחם בכל אותם הגילויים בסקטור השוב זה המפריעים למאמץ המלחמה, ולא יותר מזה.

י"ח. תפקידי הנוער היהודי בארץ*

העם היהודי הוא הקרבן הראשון להסתוללות חיות המרחק הפשיסטיות המאיימות בהשמדתו הפיזית המלאה. העם היהודי הוא סטובל יותר מכלל מטר-אותח של הברברים הנצים. לכן המלחמה האנטיפשיסטית היא האינטרס העליון בשביל היהודים בעולם, זוהי שאלה של קיום או כליה בשבילם. העם היהודי הבין את מקומו במערכה זו, ולכן ממלאים המוני הנוער היהודי באמונה ובג-אזה את תפקידם ההיסטורי במלחמה בפשיזם. הנוער היהודי הוא בין הסובים שבחילי הצבא האדום ועל הצטינותו בקרב אנו שומעים כל יום. הנוער היהודי נלחם בגבורה ועוז בשורות הצבא הבריטי והאמריקאי, בכל מקום שה קימת חזית נגד הפשיזם. הנוער היהודי גמא בפדסיזמים באירופה, הוא הנושא את עבודת המחתרת בגסאות פולין וארצות הכבוש. הוא יודע כי כל התקדמות הפ-סיסטים באיוו חזית שהיא מרבה את נחלי הדם היהודי. כל נצחון על חילות הפשיזם ממלא את לבו ברגשי שמחה ותקווה.

ולמרות שגל השנאה לפשיזם וההתלהבות למלחמת הגבורה של ברית המועצות מצאו לו בקרב הנוער בפלשתינה, רבים הם כאל העכובים בדרך לגיוס המו-ני הנוער לצבא הבריטי ולמאמץ מלחמה אנטיפשיסטי. אנו חיים בארץ, בה שו-רת אדישות ושנאות לגבי המערכה האנטיפשיסטית, אין מקום בעולם, בו יהיה לנוער חלק בה פסיבי במלחמה נגד הפשיזם. במשך חשעת החודשים של המלחמה ההירואית של ברית המועצות והנוער הסובייטי לא נערך בארץ אף כנוס נוער אחד, אף פעולה חסונית למלחמה האנטיפשיסטית ולעזרה לברית המועצות. בתוצאה מחנך ציוני ריאקציוני מחוסר הנוער היהודי בארץ כל רגש לאומי פרימיטיבי. אין לו כל קשר, כל הכנה וכל רגש של אחריות כלפי אחיו - הנוער היהודי הסובל ונלחם באירופה. התגובה הסכעית הראשונה הקימת בכל נוער אחד, להצ-מרח עם נשק ביד לצבא הנלחם בפשיזם, כדי להושים את העזרה המקסימלית לאחיו הנוער היהודי באירופה, לא מצאה כאן את תהד הרצוי.

מתוך שליטה, כמעט אבסולוטית, על חנוך הנוער היהודי בארץ, הצליחו המחנכים הציוניים הריאקציוניים לחנך נוער אינכלידי ובלתי בריא מבחינה פוליטית ותרבותית, מחוסר רגש אחוה לעם היהודי ולא כל שכן לעמים מדוכאים אחרים. איך נתפלא על חוסר רגש אחוה זה אצל הנוער היהודי בארץ, אם במשך שנים מחזירים בו בוז כלפי "יהודי הגולה" ומציגים אותם כ"אבק אדח". אך את הנוער בארץ מעמידים כנבחר להיות הגואל של העם היהודי, הוא חלוץ העם, הוא שיציל את כבוד ישראל, אותו כבול היהודי "הגולה" אינם יכולים להגן עליו כביכול. איך נתפלא על חוסר רגש אחוה לעמים מדוכאים, אם פקטנותו, מגן-ילדים, מחזירים אותו בשנאה גועית לעם הערבי. במשך עשדות בשנים מנו-צל הנוער היהודי בארץ בפלוגת סער נגד תנועת השחרור הלאומית של העם הערבי. כבוש קרקע ועבודה, חרה על תוצרת ערבית, מסמרות ליד מרדסיה ונדרוס ערבית מן הקרקע, אלה הם התפקידים שהוטלו על הנוער היהודי בארץ ע"י המחנ-כים הריאקציוניים. איך נתפלא לאור חנוך שוביני זה שהנוער שרה הבין את מקומו במלחמה האנטיפשיסטית, טרם מוכן לעזור לעמו הוא ולעמים מדוכאים אחרים מתוך שחף גורל בהאבקותם לשחרור.

הדימוגיה הפסכולוגית של המנהיגים הריאקציוניים מספחת דניסיוס ויאוס לגבי חזית העמים האנטיפשיסטית בקרב הנוער באמרה כי אף אחד לא עזר עד עכשיו, וגם בעתיד לא יעזור לעם היהודי בעולם. מפתחיה הם תורה של "אם אין אני לי, מי לי". עמדה זו מסלפת ככוונה תחילה את המציאות. אין צורך בהוכחה יותר טובה מהדוגמה של מדיניות המעוסים של ברית המועצות ושל החיים הכלכליים והתרבותיים המזהירים של חמטה וחצי מליון יהודי ס.ס.ס.ר. מי עזר למליוני יהודים אלה אם לא סלסון הפועלים והאכרים של ברית המועצות. גם במלחמה זו עוזרים להמוני היהודים הנאבקים באירופה המנואצת.

רויטר 30.1.42 "גנרל סיכאילוביץ' מפקד מלחמת הפרסיזניה בסרביה, נתן הוראות ליחידותיו להתקיף את מחנות ההסגר שבהם כלואים רבבות סרבים ויהודים, ולשחררם. פלוגה אחת בפיקוד קצין יהודי, הצליחה

(*) הנאום הפרוגרסטי שנישא בכנוס הארצי של "ברית הנוער הקומוניסטי בפלש-תינה" (פברואר 1942) הובא ב"קול הנוער" וניתן כאן כלשונו. ההדגשות הן משל המעתיק וכוונתן להפנות את תשומת לבו של הקורא לבטויים אופייניים.

1877

[illegible]

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF MODERN ART
100 BROADWAY
NEW YORK, N.Y. 10006

1. The first part of the paper discusses the importance of understanding the user's needs and expectations. It emphasizes that a successful system must be designed around the user, rather than forcing the user to adapt to the system. This involves conducting thorough research and analysis to identify the specific requirements and constraints of the target audience.

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

Figure 1. The effect of the initial concentration of the monomer on the polymerization of α -methylstyrene initiated by TiCl_4 in CH_2Cl_2 at -78°C . The polymerization was carried out in the presence of 0.01 mole of TiCl_4 and 0.01 mole of CH_2Cl_2 in 10 ml of CH_2Cl_2 . The initial concentration of the monomer was varied from 0.01 to 0.1 mole/l. The polymerization was carried out for 10 min. The polymerization was carried out in the presence of 0.01 mole of TiCl_4 and 0.01 mole of CH_2Cl_2 in 10 ml of CH_2Cl_2 . The initial concentration of the monomer was varied from 0.01 to 0.1 mole/l. The polymerization was carried out for 10 min.

[illegible]

... ..

להסתער על מחנה הסגר ולשחרר 410 אסירים יהודים. כולם הובאו באין מפריע למחוז הנמצא ברשות הפרטיזנים והצטרפו ללוחמים".

אכן העסים הנלחמים לחפש ושחרור, יודעים גם לשחרר הסוגי יהודים מסחנות הסגר נציים.

התעמולה הציונית הריאקציונית סוענת כי "ארץ-ישראל" זאת ההצלח תיחידה למליוני היהודים בעולם, ולכן יש להשקיע את כל המרץ והכוח כדי לעבוד למענה. עמדה זו היא סרגיקומית בהשוואה לאותם הכוחות האדירים הפועלים עליון בעולם, אשר רק הם יכולים לפתור את טאלת היהודים באשר הם הם לפסס את הנוער בתקופה זו, ככבוש של עוד כמה דונמים של קרקע ובזה לסכנעו סזו הצלתו והצלת העם היהודי בכלל, בזמן שמכונות המלחמה הורשות יכשות סלסות ובזה ואש'נזרע זרע החיים החדשים, זאת אומרת רצון לסמטח את הנוער היהודי בארץ ולקרוע אותו סמקור חיייו ומסקור תקותו לחיים חדשים. בסיסמה של "בסחון הישוב" מונעים מאת הנוער מלהצטרף לחזית, לפי דרישתו של הח' ססלין: "הכו את הפשיזם בכל מקום שנמצא" זאת אומרת לחתור תחת בסחון הישוב, רצון ליצור איום נגד הערבים ולהעמיק את התהום של אי-אמון הדדי בארץ.

המנהיגים הציוניים הריאקציוניים מחזירים לנוער היהודי רוח של דורציה ופעולות של גיס חמשי, של עוזרים ישרים של הפשיזם. באופן מארגן נסלה נוער לגנבת רובים מהצבא הבריטי. הסיסמה: "חלאה הגיוס לצבא זר" היא סיסמה של סוכנים נציים גלויים, כי ברור לעין כל, שצבא הנלחם בפשיזם, זר הוא רק לפשיסטים. הסיסמה הזאת של הארגון הצבאי הלאומי נחמכת בגלוי ובסתר ע"י רוב מחנכי ארגוני הנוער הציוניים. "הסומר-הצעיר" אינו סתביש להתוכח על הצורך ביצירת "צבא עברי" ועומד על עמדתו ה"פרינציפיונית" להתגיס רק לגבולות הארץ. תחת הסיסמה של "צבא עברי" "בסחון הישוב" ו"גיוס בגבולות הארץ" בסתירות מגמות שוביניסטיות, מגמות של גיס חמשי המכנים מבוכה ודמורליזציה בקרב הנוער ומונע אותו מלהצטרף לחזית האנטיפשיסטית אשר נצחונה או כסלונה היא טאלת חייח או מות של הנוער. הנוער הרביזיוני-ניסטי בארץ, אלה כחורי החמד בחולצות החומות, שכה ספחו אותם, כה התגאו בהנוכח הלאומי הסופתי, נוער ביתרי זה שסמס במסך שנים סמל של "הנוער העברי", מה מראהו ומה מעשיו? כנופיה של שודדות ורוצחים, מחוסרי מצפון, מנוונים ורקובים עד ליסודם. אין ישוב יהודי בעולם שבתוכו שוד ורצח נהפך לאידיאולוגיה של נוער. לא נעאר בקרבם פריה של מוסר אנושי, חיי אדם נעשו להפקר, רצח ושוד הם מעשי גבורה של "נוער לאומי בישראל". כתח הקלון והחרפה הרובץ על העם והנוער הגרמני, שנתן לנצל את עצמו לתכניות הודוניות והאכסולוסיות של הפשיזם הנצי, רובץ במדה גדולה על הנוער היהודי בארץ, אשר לא תראה נכונות סספיקה של עזרה לעמו הנאבק והנלחם תחת מגף הפשיזם. העזרה המססית להסוגי היהודים באירופה ולישוב היהודי בארץ, זו היא ההשחת-פוט הפעילה והמסורה ביותר בשורות הצבא הלוחם בפשיזם. כל מי שיוצא היום נגד הגיוס לצבא הבריטי - אח לנשק לצבא האיום - כל מי שמעיז לעמוד על מקח וממכר, הרוצה לנצל את הסערכה האנטיכסיסטית הנסושה למטרות כבושיות ריאקציוניות הוא הנוגד הספל ביותר כאינסרטים של הסוגי היהודים בעולם ובארץ ובהצלחת המלחמה האנטיפשיסטית.

אולם אין באפשרות התעמולה והחנוך השוכניי הזה להתניק את קול האהדה ההולך וחתובר בנוער לברית המועצות במלחמתה ההירואית בפשיזם. האהדה למל-חמה האנטיפשיסטית, לברית המועצות ולנוער הסובייטי, הנכונות לעזרה לעם היהודי הסוכל ונלחם באירופה, לוחשת בלכבותיהם של בני הנוער היהודי בארץ. יש רק לעוררו, להזעיקו ולגיסו למלחמה אקטיבית כנשק ביד, יש להוציאו מן הפסיביות והבזירות לתוכן הוא הוכנס ולהחזיר לו את אמונתו בכוחותיו הוא, תפקיד הנוער הקומוניסטי בפלסטינה הוא לסחוט נגד הזרם של הריאקציה הסוררת להרוס את ההומה המפלגה וסנחקת את הנוער היהודי בארץ מן המאורעות הכבי-רים בעולם. על הנוער הקומוניסטי לקרוע חלון לעולם הרחב ולהכניס את רוח הסערה הנוטבת, לתוך האוירה המחניקה של השוביניזם והדמגוגיה. תפקיד הנוער הקומוניסטי להעלות את הנוער היהודי בארץ מעומקי שנאה גזעית לעם הערבי, מהתפארות עצמית חולנית המתבסאת כאי-הערכה ונסול של הנוער היהודי בעולם, ולהעלותו על דרגה גבוהה של נוער שתקדם אנטיפשיסטי, המכיר את חובו-תיו הלאומיים והבינ-לאומיים, המוכן לעזור לעמו הוא ולהוסיף לפאמץ הכביר של כל עמי התבל הנלחמים בפשיזם.

על הנוער העובד לנהל את מלחמתו המקצועית היום יומית, להלחם בכגידת מנהיגי הסתדרות "הנוער העובד", בעד השתלמות מקצועית של הנוער העובד, בעד תחוקת הגנת הנוער, לתנאי חייח הוגנים, נגד נצול הנוער למורדי הסכר ע"י העמדתו מול הפועל המבוגר, נגד הספסרות הפרועה והפושעת של מנצלי המלחמה האנטיפשיסטית לרוחי המלחמה, נגד הנצול המחפיר של המעבידים. על הנוער

1

$$\frac{1}{1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{4} - \frac{1}{8} + \frac{1}{16} - \frac{1}{32} + \frac{1}{64} - \frac{1}{128} + \frac{1}{256} - \frac{1}{512} + \frac{1}{1024} - \frac{1}{2048} + \frac{1}{4096} - \frac{1}{8192} + \frac{1}{16384} - \frac{1}{32768} + \frac{1}{65536} - \frac{1}{131072} + \frac{1}{262144} - \frac{1}{524288} + \frac{1}{1048576} - \frac{1}{2097152} + \frac{1}{4194304} - \frac{1}{8388608} + \frac{1}{16777216} - \frac{1}{33554432} + \frac{1}{67108864} - \frac{1}{134217728} + \frac{1}{268435456} - \frac{1}{536870912} + \frac{1}{1073741824} - \frac{1}{2147483648} + \frac{1}{4294967296} - \frac{1}{8589934592} + \frac{1}{17179869184} - \frac{1}{34359738368} + \frac{1}{68719476736} - \frac{1}{137438953472} + \frac{1}{274877906944} - \frac{1}{549755813888} + \frac{1}{1099511627776} - \frac{1}{2199023255552} + \frac{1}{4398046511104} - \frac{1}{8796093022208} + \frac{1}{17592186044416} - \frac{1}{35184372088832} + \frac{1}{70368744177664} - \frac{1}{140737488355328} + \frac{1}{281474976710656} - \frac{1}{562949953421312} + \frac{1}{1125899906842624} - \frac{1}{2251799813685248} + \frac{1}{4503599627370496} - \frac{1}{9007199254740992} + \frac{1}{18014398509481984} - \frac{1}{36028797018963968} + \frac{1}{72057594037927936} - \frac{1}{144115188075855872} + \frac{1}{288230376151711744} - \frac{1}{576460752303423488} + \frac{1}{1152921504606846976} - \frac{1}{2305843009213693952} + \frac{1}{4611686018427387904} - \frac{1}{9223372036854775808} + \frac{1}{18446744073709551616} - \frac{1}{36893488147419103232} + \frac{1}{73786976294838206464} - \frac{1}{147573952589676412928} + \frac{1}{295147905179352825856} - \frac{1}{590295810358705651712} + \frac{1}{1180591620717411303424} - \frac{1}{2361183241434822606848} + \frac{1}{4722366482869645213696} - \frac{1}{9444732965739290427392} + \frac{1}{18889465931478580854784} - \frac{1}{37778931862957161709568} + \frac{1}{75557863725914323419136} - \frac{1}{151115727451828646838272} + \frac{1}{302231454903657293676544} - \frac{1}{604462909807314587353088} + \frac{1}{1208925819614629174706176} - \frac{1}{2417851639229258349412352} + \frac{1}{4835703278458516698824704} - \frac{1}{9671406556917033397649408} + \frac{1}{19342813113834066795298816} - \frac{1}{38685626227668133590597632} + \frac{1}{77371252455336267181195264} - \frac{1}{154742504910672534362390528} + \frac{1}{309485009821345068724781056} - \frac{1}{618970019642690137449562112} + \frac{1}{1237940039285380274899124224} - \frac{1}{2475880078570760549798248448} + \frac{1}{4951760157141521099596496896} - \frac{1}{9903520314283042199192993792} + \frac{1}{19807040628566084398385987584} - \frac{1}{39614081257132168796771975168} + \frac{1}{79228162514264337593543950336} - \frac{1}{158456325028528675187087900672} + \frac{1}{316912650057057350374175801344} - \frac{1}{633825300114114700748351602688} + \frac{1}{1267650600228229401496703205376} - \frac{1}{2535301200456458802993406410752} + \frac{1}{5070602400912917605986812821504} - \frac{1}{10141204801825835211973625643008} + \frac{1}{20282409603651670423947251286016} - \frac{1}{40564819207303340847894502572032} + \frac{1}{81129638414606681695789005144064} - \frac{1}{162259276829213363391578010288128} + \frac{1}{324518553658426726783156020576256} - \frac{1}{649037107316853453566312041152512} + \frac{1}{1298074214633706907132624082305024} - \frac{1}{2596148429267413814265248164610048} + \frac{1}{5192296858534827628530496329220096} - \frac{1}{10384593717069655257060992658440192} + \frac{1}{20769187434139310514121985316880384} - \frac{1}{41538374868278621028243970633760768} + \frac{1}{83076749736557242056487941267521536} - \frac{1}{166153499473114484112975882535043072} + \frac{1}{332306998946228968225951765070086144} - \frac{1}{664613997892457936451903530140172288} + \frac{1}{1329227995784915872903807060280344576} - \frac{1}{2658455991569831745807614120560689152} + \frac{1}{5316911983139663491615228241121378304} - \frac{1}{10633823966279326983230456482242756608} + \frac{1}{21267647932558653966460912964485513216} - \frac{1}{42535295865117307932921825928971026432} + \frac{1}{85070591730234615865843651857942052864} - \frac{1}{170141183460469231731687303715884105728} + \frac{1}{340282366920938463463374607431768211456} - \frac{1}{680564733841876926926749214863536422912} + \frac{1}{1361129467683753853853498429727072845824} - \frac{1}{2722258935367507707706996859454145691648} + \frac{1}{5444517870735015415413993718908291383296} - \frac{1}{10889035741470030830827987437816582766592} + \frac{1}{21778071482940061661655974875633165533184} - \frac{1}{43556142965880123323311949751266331066368} + \frac{1}{87112285931760246646623899502532662132736} - \frac{1}{174224571863520493293247799005065324265472} + \frac{1}{348449143727040986586495598010130648530944} - \frac{1}{696898287454081973172991196020261297061888} + \frac{1}{1393796574908163946345982392040522594123776} - \frac{1}{2787593149816327892691964784081045188247552} + \frac{1}{5575186$$

3444

100

100

— — —

Condition	Control (%)	MCI (%)	AD (%)
1	~95	~85	~80
2	~95	~45	~55
3	~95	~45	~45
4	~95	~45	~45

六四 困蒙，吝。
 困蒙，吝。
 蒙，吝。

[Faint handwritten notes]

2

העובד לקטור את מלחמתו המקצועית עם המערכה האנטיפשיסטית הנסיונית, מכיון
שרק בגזחון ברית המועצות והעמים הדמוקרטיים על הפשיזם, הערובה לתנאי
חיים הוגנים וחפשים להמוני הנוער בארץ.

על הנוער הלומד בבתי ספר גבוהים, במנסיות ובתי ספר עממיים להצטרף
למלחמת הקדש נגד הפשיזם, עליו להלחם נגד ההגון השוביני והריאקציוני של
מחנכיו, המנתק אותו מהמערכה האנטיפשיסטית והמסגיר אותו כפרובינציאליזם
הצרה, עליו להלחם בסיומאוח השוביניזם של "בסחון הישוב" ו"צבא עברי"
המכוונות להכשיל גיוס המוני נוער לחזית, על הנוער הקומוניסטי לנהל
תעמולת הסברה בקרב הנוער הלומד על אופיו המעמדי והפוליטי של הפשיזם,
ולהחדיר בו אותה השנאה שהבעירה והלהיבה את הנוער בכל העולם למלחמה בלי
רחם עד למגורו המוחלט של הפשיזם, עליו לעורר בו את רגש האהדה וההערצה
של הנוער היהודי בארץ לאותו הנוער הסובייטי התירואי הפשכס שמל כל גבורה
לכל הנוער בעולם.

מתפקידנו להקים ארגון נוער אנטיפשיסטי רחב המקיף את הנוער העובד
והלומד בארץ. ארגון אנטיפשיסטי זה יצטרך לחוציא לפועל גיוס המוני של
הנוער לחזית ומאסף מלחמתי רחב, ע"י השתתפות הפעילה בשרותי הבסחון הפני-
מי, בעזרה לעבודה ההקלאית במסקים, בדאגה למגויסים ומשפחותיהם, ארגון
זה יצטרך להעביר פעולות עזרה חמרית ומוסרית לברית המועצות, להדק קשרים
עם הנוער הסובייטי ועם ארגוני הנוער האנטיפשיסטי בעולם, עליו לקטור
קשרים עם הנוער הערבי המעוניין בנוער יהודי במלחמה בפשיזם ויצטרך לעבוד
בסתוף פעולה אפיץ עם הנוער הערבי בכל הפעולות של ארגון נוער אנטיפשיסטי
בפלשתינה, על הנוער הקומוניסטי ליצור חזית נוער אנטיפשיסטית רחבה
שכחה יהיה להוסיף לגזחון המכריע על הפשיזם.

ההסתדרות

י"ט. מתוך מאמר ב"קול-העם" לחברת הבחירות לוועידה (דצמבר 1941).

הפועלים, הפרולטרית לפי הגדרת מרקס, - מהווים בכל הארצות את הגורם העיקרי, אם לא היחיד, של חמרות באגודות המקצועיות - מהווים ההסתדרות, כפי הידוע, את המיעוט. לפי חישובים סטטיסטיים שונים, מהווה אחוז הפועלים הסכירים בהסתדרות 30-40. שאר 60%-70 של חברי ההסתדרות משתייכים לקבוצות דלקטן:

חברי הקבוצות: העובדים בקבוציהם הסונים אינם פועלים שכירים. על ידי תפקידם הכלכלי ונישמתם האידיאולוגית מהווים הם מכסיר "הכבוש" הציוני; על ידי עמדתם הסלילית לגבי הפועלים "הבודדים" בעיר ובכפר מהווים הם צבא רזרבי נגד מלחמת המעמדות של הפועלים. משמשים הם בידי הנהלת ההסתדרות (ללא הבדל אם שייכים הם לקבוצי מפא"י או "הסומר-הצעיר") ככוח מתחרה להורג את שכר עבודה, כמפירי שביתה בשם "כבוש עבודה" נגד כל מעמד הפועלים כפלט-חינה, והערבים כפרס. משמשים הם בידי הנהלת ההסתדרות ככוח גולח נגד פתוח מלחמת המעמדות ונגד כל ניסיון לארגון את הפועלים על מצע מעמדי ולהפוך את ההסתדרות לארגון מעמדי.

הקבוצה השניה של חברי ההסתדרות הם חברי המושבים, היושבים על אדמת קרן הקיימת והתלויים במובן כלכלי (כמו הקבוצים) במוסדות ובקרנות הסונים ובעסקים על ידי רבית הבנקים. משמשים הם באמצעים שונים. ("ע"י קבלת עוזרים לאטון וכו') בפועלים שכירים חזולים ביותר. לאמתו של דבר מקומם הוא בארגון אכרים בינוניים (טרעדניאקס) ולא בארגון פועלים. כמעט כולם מפא"יניקים נאמנים, מכיון שתלויים הם במנגנון המפא"י הן בשאלות הקרקע "הלאומית", הן בשאלות האסראי והספקת ידע עובדות בזול.

סוג אחר בהסתדרות הם חברי הקואופרטיבים ("מולל בונה", "המסביר", "מסרד הקבלני", "תנובה", קואופרטיבי הנהגים וכו'). ברובם הגדול, לא רק שאינם פועלים שכירים, אלא נותני עבודה פחות או יותר גדולים. לרגלי תפקידם הכלכלי, כנותני עבודה, מנחתם מכוונת נגד עניני הפועלים השכירים. בדיוק כמו כל הקה"ל: הם מעוניינים הם בשכר עבודה ירוד, בחוסר עבודה היוצר רדבה של ימים זולות, ובמניעת הפועלים מארגון על בסיס מעמדי.

עיקרי המוסדות הסונים בהסתדרות המהווים את "המנגנון" הממורס לגנאי, הם הם עבדיה הנרצעים של הנהלת ההסתדרות, הם מבצעים השנואים של המדיניות האנטי-פועלית של ההנהלה, המקבלים הדרכה של שונאי פועלים מקצועיים.

ידועים לכל מעמד הפועלים הם "הפרוטקציונרים": אלה הם פועלים מפגרים, זעיר-בורגניים, משחתים, המטוחדים ע"י המנגנון המקבילי עבודה מחוץ "לתור" הודות לפרוטקציה ומנוצלים נגד המוני הפועלים כעושי פרוטז'ה במל-חמתו היומית של הפועל, כמורדי שכר, מפירי שביתה ותכופות גם כמלשינים פשוטים.

שכבה מיוחדת בהסתדרות היא הפקידות בכלל: במהותם הסוציאליזם הם פועלים שכירים מנוצלים עד מאוד ברוב המקרים, - ובכל זאת מהווים הם כתוף מעמד הפועלים את "הפרולטריון בעניבות", אלמנט מפגר, ריאקציוני, זעיר-בורגני המתרחק מהמוני הפועלים ומעמדם בנקל בידי הגורמים הריאקציונריים בהסתדרות. מכסיר נגד מלחמת מעמד הפועלים.

אז אפשר לעבור בשתיקה מבלי להזכיר את מספרם הרב של חבריה בעלי כל הזכויות, דהיינו את נשי העובדות (לא נשים עובדות, אלא נשי הפועלים). בשום ארץ לא תמצא בארגוני הפועלים את נשי הפועלים (אלא את כן הן פועלות בעצמן) יהיו עם בעליהן וכבעלות זכויות מלאות להחליט בשאלות מקצועיות, מסרת "שווי זכויות" זו בהסתדרות - אפיוני עבודה "ארגון אסדות עובדות", המהווה בעצם קלוב מפא"י של "ויצא", ובשום אופן לא ארגון מעמדי של נשי פועלים.

קבוצה נוספת של חברי ההסתדרות הם בעלי מלאכה, חלופניקים, פרדסנים קטנים ובעלי מסקי עזר. נמצאים הם אמנם באותו מצב הנצול על ידי נותני העבודה, בעלי התעשייה הסוחרים והבנקים, אך יש להם במידה זעומה הכרת השתתפותם למעמד הפועלים ובמידה הרבה יותר גדולה אסליות זעיר-בורגניות על היו-תם "בעלי בית" פרדות עצמם. על ידי כך מהווים הם בידי הבורגנות וסוכניה מכסיר נצול נגד מעמד הפועלים.

כל הגורמים האלה מהווה כ-50% מכל חברי ההסתדרות ולוחצים בהסתדרות
כמשא מת נגד מלחמת מעמד הפועלים והמגמות לארגון.

ובנוגע לפועלים השכירים, חלק חברי ההסתדרות החשוב ביותר עבור
מלחמת המעמדות, המרוכז ברובו במקומות עבודה גדולים (בתי חרושת, קמפיים,
עבודות צבוריות, פרדסים וכו') מהווה הם רק 30%-40% ממספר חברי ההסתדרות
שנוסף באופן מלאכותי ותכליתי. גם בין הפועלים השכירים - מספר ביכר מהם
ממוצא בורגני וזעיר-בורגני. הפרולטריון של האלמנטים האלה מתקדמת
בהיאבקות היום-יומית על הדרישות הכלכליות, הסוציאליות והפוליטיות של
הפועלים. ההיאבקות הזו והמתחנות הפוליטיות היא הכשרת ההכרה המעמדית של
מעמד הפועלים היהודי הצעיר, עבור רובם הגדול של הפועלים שבאו לפלשתינה.
רק במלחמת מעמדות גופא מתפרקים הם מחנוכה הנציונליסטי-סוביניסטי (מחוץ
לארץ ומפלשתינה) ובמלחמת המעמדות גופא גדלה ומתחזקת ההכרה המעמדית,
האינסטינקט במעמד והאידיאולוגיה במעמדות של חסוני הפועלים היהודים
בפלשתינה.

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880

1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890

1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

כ"י. מתוך "טזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידה ביום" (אפריל 1942)

... ההסתדרות הכללית מבוססת כתמיד על הפרימט הציוני. הנושאים הממשיים של הפרימט הציוני הם הקבוצים בהתייבות ובמוסבה, הסובבים ומסקי העור הקואופרטיביים היצרניים והצרפניים, הקואופרטיבים לתחבורה, לבנין, לעבודות צבוריות וכו'. אלה תופסים מקום בראש ההסתדרות ואגודתה. מתוך עצם מהותם והווייתם הם אינם נושא למלחמת מעמדות, כי אם למלחמת ההסתדרות בתוך ההסתדרות ומחוצה לה על אינטרסים אנכיים אשר אין להם כל התייבות לגבי מעמד הפועלים בכלל. מצד שני - הפועל השכיר בתעשיה, במוסבה, בעבודות צבוריות, בעבודות צבא ומשק המדינה - הנו הנושא העיקרי והיסודי של מלחמת מעמדות, כגודל התייבותו ומסקלו המעמדי - כך פחותה עמדתו וקשה מצבו בתוך ההסתדרות שלו. ההסתדרות אינה מקיפה את הפועלים השכירים, הלטיים ובעם מהם הם בלתי מאורגנים או "מאורגנים" בחלקם בארגונים צהובים וסגוליים ע"י מעבידיהם נגד אחיהם למעמד. מלחמת המעמדות של הפועלים עומדת בסתירה לאינטרסים של הציונות. מכאן היחס אל הפועל השכיר כאל בן-חורג בהסתדרות; מכאן הסטול המינימלי מצד המנגנון בבעיות הבערות של הפועל השכיר הפורץ לעצמו בקטי דרך בהסתדרות מול הקבוצות האינטרסנטיות הזעיר-בורגניות אשר יחד עם המפקידות מנסים לסכל את האינציאטיבה המעמדית של הפועל השכיר במל-חמתו על פת לחמו וזכויותיו.

ההתפתחות הקפיטליסטית הגוברת והולכת בארץ גררה אחריה תרולטריוזיה מתמדת של חלקים חשובים בתוך צבור הפועלים. מאידך מחריפה ומגבירה ההתפתחות הנ"ל את מלחמת המעמדות. המדיניות של ההסתדרות מכוונת לחינוך הסקטור הקואופרטיבי והקבוצי ומכוונת יחד עם זה לנגוע את המפעלים הקפיטליסטיים ע"י חדוש השיטות שעבר עליהן כלם, שיטות של שתוף הון ועבודה בגיית החרשת, של העברת הפרינציפ בקבוצי על ביה החרשת ושל נסיונות בלתי פוסקים לעבר לעבודה קבלנית. הנהגת ההסתדרות עושה את כל המאמצים לשמירת אפיה ומסקלה הציונית של ההסתדרות. לפועל השכיר מלחמה לפנים ומאחור - מלחמה נגד המעבידים ונגד הנהגת ההסתדרות כאחד. אין כל ספק בזר כי האינטרס ההיסטורי של אנשי הקבוצים ומסקי העור ויתר הנושאים הנכסלים, של הקונסטרקטיביזם הציוני הוא מסותף עם זה של הפועלים השכירים. ... אולם האינטרסים היום-יומיים והמלחמה היום-יומית של שני החלקים האלה בהסתדרות מנוגדים בתכלית ובקווי המגע שלהם מועטות ורופפות בהחלט. המפלגה מסקיפה על הסקטור של העבודה השכירה בהסתדרות כעל נושא העיקרי של המלחמה המקצועית והפוליטית של כלל מעמד הפועלים והיא מכריעה את התייבות של החרשת כחות ומרץ בארגון המלחמה הזאת בניגוד לסבדנציה של הנהגת המפא"י הציונית להגביר ולחזק דוקא את הסקטור הציוני-כבושי המבוסס על מסק עצמי.

כתמיד כן היום וביתר שאת אנו נלחמים לאחדות המעמד ולאחדות מלחמתו המעמדית ורואים בהסתדרות את המסגרת הארגונית ההמונית אשר מתפקידה להיות הנושא לאחדות המעמד. אולם עלינו לגשת גישה דיאלקטית לשאלת "אחדות המעמד" כקחתנו בחשבון את המבנה ההסתדרותי, את מדיניות ההנהגה ומבנותיה הציוניות, ואת קיומם של ארגוני פועלים אחרים וכמו כן את עובדת קיומם של אלפי פועלים בלתי מאורגנים בכלל. כל העובדות האלה מחייבות אותנו להיות ריאליים במלחמתנו לאחדות המעמד. במקופה הנוכחית אין לדבר על אפשרות של גיוס אלפי פועלים חדשים לחברות ההסתדרותיות מהסעמים הנ"ל ואסור שזה ישפיע עלינו לוותר על הקמת אחות הפעולה של מעמד גם על ידי שיתוף פעולה עם חבדי ארגונים קיימים אחרים וביחוד במקומות עבודה מרוכזים, המעסיקים פועלים מכל מיני ארגונים מקצועיים ציוניים ובלתי מאורגנים בכלל.

זה שייך לתעשית היהלומים כשה שזה שייך גם למחנות המשטמשים דוגמה קלאסית לאפשרות של הקמת כח פועלים מאורגן, למרות זה שחלק גדול מהם אינו שייך להסתדרות. זה שלב ראשון והכרחי בדרך לאחדות במסגרת ארגונית אחת, בו לומד הפועל לדעת, כי אפשרי לארגן פועלים מכל מיני זרמים אידיאולוגיים, כי הארגון הזה עוזר למלחמתו היום-יומית ומוסיף לו בטחון ואמונה בכחות עצמו - כלומר, הפועל עובר בית ספר של מלחמה מקצועית מעמדית המכשירה אותו להיות חלק בלתי נפרד של המעמד בתוך המסגרת הארגונית ההמונית. גישה אחרת אין. גישה אורטודוקסית להגשמת הסיסמה של "אחדות המעמד" תביא אותנו לפטריוטיזם כוזב ביחס להסתדרות ולקו הארגוני של מפא"י ב"דאגתה" לרכז בתוך ההסתדרות את מרבית הצבור העובד בארץ.

... המלחמה ל"אחדות המעמד" אין פירושה לאחדות המפלגות הציוניות או האופוזיציות הציוניות בהסתדרות. כמו במלחמה האימפ. בן גמ כיום הננו מעריכים כי האופוזיציות נדחפות לפעולה בעיקר בהתאם לצורכי הפריות הציוני. להמוני הפועלים אין אמן ללחץ על יסוד הנסיון. לכן הערכנו נכון, כי עלינו מוסל התפקיד של תעמולה, ההדרכה והארגון מלמטה של מלחמת הפועל שהיא הכרח חיים לו. עוד בתקופת המלחמה האימפ. עמדנו על נקודת ההעקפה של "סיסות בלתי מפלגתיות" לכחירות במוסדות ההסתדרות וראינו אף אז את האפשרות המלאה של הופעה כזאת. הופעתנו עם הס. הפרול. קשורה בקו הפוליטי הנ"ל.

אם לדון על פי התנאים האובייקטיביים ועל פי השפעתנו הגדולה בתוך צבור הפועלים הרי התוצאות הראשונות של הופעתנו בכחירות היו כשלון, אולם נשקול את המצב הארגוני שלנו באותו זמן אין אנו יכולים שלא להעריך את ההישג שלנו.

הפועלים חסרו אותנו ובכמה מקומות היה קשה למצא אותנו. באותם המקומות שלא כבשנו עמדה (תל-אביב למשל) תכבד ותסבול עבודתנו. יהיה צורך בהשקעת כוחות ופרץ מלמטה בשביל למלא את העדר נציגות הפועלים מלמעלה.

הופעתנו עם הר. הפר. היתה קשורה בהכרח א) להסמיע את קולו של המוני הפועלים בהסתדרות ומחוצה לה ולארגן את מלחמתם היום-יומית; ב) להריח את מעמד הפועלים להכרה אנטיפ. ולהכוונו את מקומו הוא בתוך המל-חמה הזאת שהיא מלחמת חפץ ושהורד; ג) להבטיח את התנאים לכך שהנושא העיק-רי של מאמץ המלחמה - מעמד הפועלים - לא יהיה הקרבן הראשון לתאוות הניצול של המעבידים ושל פשיסת עור של הספסרים; ד) להבטיח את העזרה הסולידרית של המעמד למלחמה ההירואית של ס.ס.ס.ר. ולעורר את רוח ההתגייסות וההתנד-בות להזית המלחמה האנטיפ. ה) לארגן את צבור הפועלים למלחמה נגד הופעות ה"גויט החמשי" הפסיסטי בתוך הישוב וההסתדרות, המתנקשות קודם כל בפועלים והמתכוונות להחלישם במאמצם למען המלחמה.

על אנטי הר. הפר. לפתח איניציאטיבה רחבה בתוך צבור הפועלים ובמקו-מות העבודה לשם הגשמת התפקידים ולעיל מהם הם התפקידים החיוניים ביותר של מעמד הפועלים. הקשר המתמיד עם הפועלים והדרכתם, הקשר הארגוני המסודר אהם ואפשר לר. הפר. את התעמולה הבכונה והקולעת, יאפשר לה החזקת עמדות, קלויבה ופעוריות תוך גידול מתמיד ותוך גילוי ועודד כחות פרולטרניים ומאפ-כניים בתוך צבור הפועלים. הרש. הפר. מעונינת בסתוף פעולה מלא ורחב עם כל פועל ועם כל עסקן מקצועי - לאיזה ארגון פוליטי שלא ישתייכו - המוכנים להלחם בעיקביות בעד האינטרסים החיוניים של מעמד הפועלים ובעד חינוכם ועידודם של הכחות האנטיפ. בארץ.

ע ר ב י ח

כ"א. מתוך ה"טזיסים על הוולטיקה של המפלגה ותפקידיה נידח"

מצב הארץ מבחינה פוליטית נשאר ללא שינוי ותזוזת כל שהיא לגבי הערבים והיהודים כאחד. היחסים שבין ממשלת הארץ לבין העסקניה הערבים והציונים והמסא ומתן אתה לוטים בערפל. אולם הקוים היסודיים של מדיניות הממשלה על נסיותיהם הזמניות לצד זה או אחר מגלים ברור, כי נשאר "מססום קוו". "מספר הלבן" כמעט שלא הופעל - אם לא לקחת בחשבון את "חוק הקרקעות" ומדיניות העליה אשר בסניהם נעשו "יוצאים מן הכלל" לסובת הציונות, נסולי חטיבות בתנאי המלחמה. הממשלה נמנעת מכל צעד העלול לעורר את ההתנגדות של הערבים ע"י זה שהיא לא נענית לתביעות הציונות בשטח הפוליטי, אבל אינה מגלה כל נסיה לצעוד לקראת סיפוק הדרישות הלאומיות הסיניפיליות של העם הערבי. הפרחת הסמכות והדיבורים על "סידרציה" וההבטחות הכלכליות של אידן אינם עומדים בשום התאמה לתביעות הערבים לצעד ממשי. העצם אות ומעמדה המיווה של סוריה עורר תקווה ועורר את האלמנטים הפרו-בריטיים בפלשתינה, אולם למעשה סוריה לא היה המשך. הממשלה ממשיכה במדיניותה הישנה, אשר בתנאי המלחמה האנטיפאסיסטית מפריעה לצורך כחות הערבים לחזות האנטי-פאסיסטית. הסירוב לתת "צבא עברי" הוא אחד המונחים במדיניות הממשלה המכונה שלא לעורר התנגדות בתוך ההמונים הערבים. הסירוב הזה מעמיד את הציונות במצב לא נוח, אולם איננו עלול לספק אף במה שהוא את העם הערבי בתנועתו הלאומית.

גורמים אלה וכן גם השפעתם של סוכני הציר החוסיינייט על המוני הערבים (של אלה אשר עמדו במשך שנים בראש התנועה הלאומית בארץ ונמלכו בשנים האחרונות של המרד והמלחמה האים, לבצל את רגשי ההתמרמרות של האוכלוסיה הערבית נגד מדיניות הטרור והדכוי של האים, הבריטי לסובת המדינות הפאסיסטיות) יצרו את הקרקע הנוחה לתעמולה פאסיסטית בתקופת המלחמה האים, ולגדול ההשפעות הפאסיסטיות בין המוני הישוב הערבי בארץ. מצב זה גרע את העמדה הרווחת בין המוני הישוב הערבי בראשית ההתקפה הפאסיסטית על בר. המועצות לסובת גרמניה, לסובת אותו צד הלוחם באנגליה (כאן יש להדגיש את חסר הפולריות של בר, המועצות בין המוני הישוב הערבי). יחד עם זה יש להדגיש את קיומה של שכבת טועלים מסויימת ואינטליגנציה מתקדמת בעלי הכרה סוציאליסטית ולאומית מתקדמת, הרואים את צורל תנועת השחרור בארץ כשורה עם גנחון ברית המועצות על הכחות הפאסיסטיות. התעמולה הציונית המעובלית להציג את תנועת השחרור הלאומי בארץ כתנועה ריאקציונית מתעלמת מצד אחד מהגורמים להלכי הוחות אלה בין הערבים, העומדים בסתירה לענייניהם היסודיים של המוני הערבים ותנועת שחרורם, כדי לחפות על אפים הזמני החולף, ומצד שני מסשטת את קיומה של כחות וחוגים מתקדמים בין הערבים, חברינו לא צריכים ליפול תחת השפעת העתונות והמקורות הציוניים ולאבד את גישתנו העצמאית להבנת המסכות ברחוב הערבי. ההתפתחות מפחידה עד מאד את החוגים הציוניים, כאשר היא יוצרת בסיס רחב יותר לשתוף פעולה, להבנה בין ההמונים הערבים והיהודים בארץ. באחדים האחרונים אנו עדים להתגברות השפעתה הגולה והולכת של המערכה האנטיסית. על הלך הרוחות ברחוב הערבי, חלה תזוזה ניכרת בדעת הקהל לסובת החזית האנטיסית, ובראש וראשונה לסובת ברית המועצות והצבא האדום המנצח. עמידתה המלוכנת וההירואית של ברית המועצות במערכה כשהיא לבדה מול ההתקפה המרוכזת של גייסות היסלר, הנצחונות המזהירים על צבא היסלר ה"בלתי מנוצח", שיטות ההסמדה והרצח של הפאסיוזם נגד העמים המושעבדים באו-רופה ומלחמתם לחופס קרעו לגזרים את ההשקפה הנפוצה בין הערבים כי הנאציזם תנועת שחרור לאומי היא. ההצטרפות הפעילה של עמי סין, הודו, פיליפינים, מלאיה וכו' לחזית הכללית נגד כחות הציר, כל אלה יחד החיסו את פרוצס ההתפכחות של ההמונים הערבים בדבר מהותה של ההיאבקות העולמית הנוכחית. כחוגים מסויימים מתעוררת ההכרה בדבר מקומו של העם הערבי במערכה העולמית לצדה של החזית האנטיסית. הלכי רוח חדשים אלה משתקפים בצורה הבולטת ביותר כיחסם של ההמונים לגיוס. בחוגים מסויימים גוברת הנסיה להתגייסות לצבא האדום, חדלו להביס על ההתגייסות לצבא הבריטי כעל חרפה ובגידה לאומית. תנועת ההתגייסות מתרחבת והולכת, אם כי היא נעשית מסעמים כלכליים גרידא ואינה נושאת אופי הכרתי.

הכת העיקרי של הגייס החמשי ברחוב הערבי (החוסיינייט) נמצא במצב של התפוררות לאחר ההתעוררות הגולה בימי המרד של רשיד עלי בעיראק וכסלונו. אנו עדים למספר עמוק וירידה מתמדת בחוגים המקורכים להם בארץ, מכל הפעולה שלהם, של הסברה ותעמולה בכתב, קריאה למרד, ריכוז נשק, אין טרגיטים כיום

מאומה ברחוב. הם אינם מורגשים ככח פעיל ומאורגן. סצד שני הנאטיסטים מופיעים ככח מאורגן ולולי היחיד, כחמיכה במלחמה ואנגוליה. אולם הנאטי-שיבית ידועים להמונים כסוכני האיסס, הבריטי וכל תעמולתם והופעתם, הכול-כים בד בבד עם התעמולה הממשלתית, אינם מוצאים הד רחב בין ההמונים. במדה מסוימת הם מעכבים את התפתחות ההכרה האנטיס. בין ההמונים הערבים ומחזי-קים את הספקות ואי-האימון על מהותה של המלחמה אשר אנגליה משתתפת בה.

התפקיד העיקרי כיום של המפלגה ברחוב הערבי - שחרור ההמונים מהש-פעות פשיסס. המדרת הכרה אנטיפאשיססית ולאומית מחקדמת לתנועת השחרור הערבי, יצירת אגירה אנטיפאשיססית והפעלת ההמונים והתנועה הלאומית לעורח בדית המועצות והמלחמה בפאשיזם. מלחמה בגייס החמישי החוסייני והממשלתי ותמיכה בכל תכחות התומכים במלחמה נגד הפאשיזם, פירוש קדח=כל חיווק המפלגה ברחוב הערבי, חיווק פוליטי של הקור הערבי והופעה ברורה ומחירה מצדדו לכל עמדתו אנו וכן בשאלת הגיוס בהבול מתכחות האחרים. הופעה כזו של מפלגתנו הידועה להמונים בכח אנטיאסס, העקבי ביותר תצורר לסלק את ההי-סוסיה והספקות הקיימים בין ההמונים על מהות המלחמה ועל מקומה של תנועת השחרור הלאומי בארץ בחזית המלחמה הכללית מצד בדית המועצות נגד הפאשיזם.

יש לנקוט בפעולת הסברה ואירגון חזק בין הפועלים הערבים, וקודח כל תחיאת תנועת הארגון המקצועי שהוחנקה בסנים האחרונות של המרד והמלחמה האיסס. פעולה זו בין הפועלים היא מרכז הכבד לפעולתנו ביהוד בתקופה הנוכחית וחכמה להתמחות תעתיקה. ציבור פועלים מלוכד ובעל הכרה אנטיס. הוא בסיס לחזית לאומית רחבה נגד הפאשיזם, פעולת הארגון המקצועי צריכה ללכת בד בבד עם הסברה התפקידים הפוליטיים של השעה והפיכת האגודות המק-צועיות לנקודות המסען העיקריות להגברת מאמץ המלחמה של ההמונים בארץ ובהגנה על עניני הפועלים וההמונים הרחבים בכלל, מלחמה לשכר חוגן, הגבלת שעות העבודה, תוספת יוקר, מלחמה לביטול חוק השביתות, מלחמה בספסרות והרעבת ההמונים, במלחמה להרחבת חפס האגוד, האססה, הדבור וכו'. הממשלה לא תוכל לעמוד בפני פוליטיקה כזו והיא תהיה נאלצת בנסיבות הנוכ-חיות לא לעמוד בדרך הרחבת האגוד המקצועי של הפועלים הערבים.

התקופה הנוכחית מסילה על המפלגה תפקידים עצומים ברחוב הערבי. תפקידיה אלה מתעצמים עוד יותר בהתחשב עם הולדת המפלגה ברחוב הערבי. אין דרך יותר טובה להתגברותה של המפלגה על חולשתה ברחוב הערבי מאשר להשקיע את כל הכחות בארגון המקצועי של הפועלים, בארגון האינסליגנציה המתקדמת מסביב לליגה האנטיפאס. העומדת להורס, ובניהול מלחמת ההמונים נגד הספס-רות אשרועה, ההורסת את חיי ההמונים ולנה אותם לרעב.

כ"ב. תפקיד המפלגה והנוער הקומוניסטי ברחוב הערבי*

הנוער הערבי הופיע בתקופת 20 השנים האחרונות בתור אונגד תנועת השחרור הלאומית בפלסטינה. הנערים העובדים הופיעו בבחי השורות לסיגוריות, במסילות הברזל, בבסל - בתוך החלק התוסס ביותר להגנת זכויות הפועלים. גל ההתעוררות בין הפועלים והאכרים הערבים ערב התקוממות 1936 גילה באופן בולט את המקום הראשי שתופס הנוער הערבי הן בקרב הנוער הפרולטרני והן בקרב הנוער הפלחי במלחמה להגנת זכויותיהם...

הכיבושים הציונים המרחביים (ודי מוארית = עמק חפר) עוררו את הפלחים להתנגדות. גם כאן היה הנוער הראשון במלחמה. הוא היה הפעיל בארגונים החשאיים ובפלוגות הפרטיזניות**). גם הנוער המתלמד תפס עמדה חשובה בתנועת השחרור של העם הערבי. בהפגנה ההמונית שפרצה ביפו בסנת 1936 עקב גילוי משלוחי הנשק של ה"הגנה" ושבתאה את התנגדות ההמונים לציונות הכבושית, אנו רואים דוקא את הנוער הלומד כפעיל ביותר.

אחת הנקודות החלטיות של התנועה הלאומית הערבית היא חוסר ארגון מספיק. את התפקיד הזה של ליכוד הארגון מילא בעיקר הנוער. ע"י הקמת ועדות ארגון, ועדות תעמולה וועדות בתו"ס הורה הנוער הלומד והאינטליגנציה את הגוף המארגן והמדריך אשר הצליח להניח סביב למפלגה ולגורמים המתקדמים את היסוד הארגוני שהתבטא אחר כך בועדות הלאומיות. הועידה הארצית של הנוער הלומד שאורגנה ע"י המפלגה בשנת 36 הקיפה נוער רב מאוד. הועידה התכנסה בהכווה השני של הטביחה הכללית; היא העמידה את הדרישות העיקריות של התנועה הלאומית וקבעה את הבסיס הארגוני. חשיבות ועידה זו בזה שחיתה זו ועידה ראשונה שנתנה את הכיוון הארצי לתנועת השחרור. הנוער הלומד נתן את הדוגמה הממסית כיצד לוחמים. ההפגנה הגדולה ביפו שאורגנה ע"י הנוער ואשר נגשרה בהתנגשות עם המשטרה, היתה סמלית למלחמה מזוינת וכתנה דחיפה כללית לכל תנועת המרד.

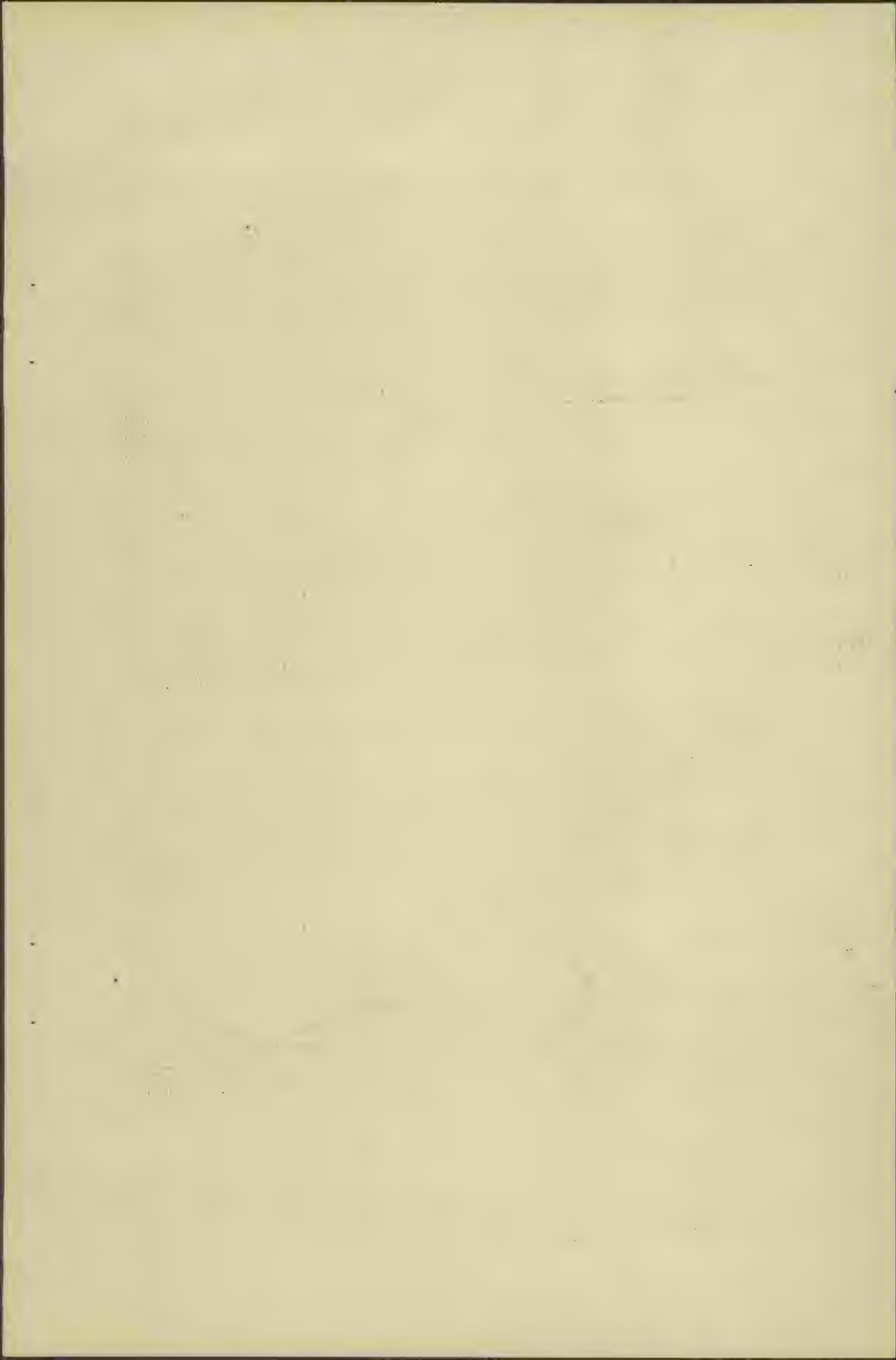
לנוער העובד היה תפקיד אונגדדי. הוא עבד בתוך האגודות המקצועיות אשר הרווה החית בהן היה הנוער הקומוניסטי.

היווה עומדת לפנינו בכל הריפותה השאלה: מה הסיבה שבתקופה זו של מערכה והיאבקות אשר תכריע את צורל העולה, לא מצאו התנועה הלאומית והנוער הערבי את מקומם במלחמה אשר בראשה עומדת ברית הפועלות. מהי הסיבה שתנועת השחרור של ההמונים והנוער הערבי שהלכה במסך שנים עם התנועה המהפכנית בעולה, לא מצאה את מקומה בחזית של מעמד הפועלים ושל העמים המדוכאים? הציונות מעונינת להציג את ההמונים הערבים כחסיבה אחת פאסיסטית, כדי להעלים מעיני הפועלים היהודים את הכוח המהפכני העיקרי בארץ. הגורם העיקרי-פוליטיקה ואימפ. של סירור ודיכוי אכזרי של הממשלה בסיתוף עם הציונות, פוליטיקה שהיתה מכוונת להחניק כל גילוי תנועה פוליטית מהעוררת, להחניק כל תנועה מעמדית, ספורטיבית, תרבותית או אמנותית. פוליטיקה המכוונת להחניק ולשחק בכל האמצעים האכזריים ביותר את המונים הפוליטיים ברחוב הערבי - זהו הגורם העיקרי שנתן קרקע להשפעה פאסיסטית שאלוה התגלגל חלק ממנהיגי הערבים. מנהיגות זו הצליחה גיחה ידועה להכניס דמורליזציה לתוך התנועה הלאומית הערבית. מתוך נכונות התנועה להילחם באימפ. הבריטי הצליחו המנהיגים האלה להעביר אותה למחנה האימפ. השני, ז.א. למחנה של הפאשיזם הגרמני-איטלקי. בשנת 1938 הפכו המוסיונים לסוכנים גלויים של הפאשיזם. תעמולתם לעזור לגרמנים "המשחררים את ארצות ערב" יצרה קרקע נוחה לתעמולה פאסיסטית. כל המורה הקרוב ובעיקר בפלסטינה.

* חומר פנימי לפעילי המפלגה ("קול העם"), אפריל 1942.

** להאדרתן של הכנופיות ניתן להן עתה התואר "פלוגות פרטיזניות". המלכה"ד.

אאא הקומוניסטים מגויסים בקרחה של הועידה, אולם מעניין הוא ב ס ה ה מתפזרים.

החלק השני של המנהיגים הערביים, הנאסיסטים, שייצגו את הפקידות
הגבוהה ואת הסוחרים הגדולים ושהיו קשורים מבחינה כלכלית לשלטון הבריטי,
הפכו לשוט בידי הממשלה, כדי לדכא את תנועת השחרור הלאומית ובחפכו לגרוף
פרובוקטיבי גלוי.

תנועת השחרור בפלסטינה על אף קרבתה המרובה לא הצליחה להשיג
הישגים דוגמת סוריה, עיראק, מצרים. גם "הספר הלבן" וכל ההכרזות וההכנס-
חות שניתנו לערבים ושכנו כתוצאה ישירה ממלחמת תנועת השחרור הלאומית, לא
הוגשמו ע"י הממשלה בחקופת האימפ. כל אלה יצרו את הקרקע הנוחה לסוכנים
פאסיסטיים בארץ. כיונת הפאסיזם לנצל את תקופת המלחמה לסם הגבורה השפעתו
בקרב ההמונים הערביים, הצליחה במידה מסוימת. בלי השפעה זו לא יכול
היה לצאת לפועל הסדר בעיראק שהוכן ע"י הפאסיזם הנאצי לביצוע עמדות המסמח
האסטרטגיות ומקורות הגלם של עיראק מצד אחד, והכנת התקפה של הפאסיזם הנא-
צי על כל ארצות ערב מצד שני. תעמולתם של הסוכנים הפאסיסטיים בארץ ביססה
על שנאתם ומלחמתם של ההמונים הערביים לאימפריאליזם הבריטי ועוזריו הציו-
נים.

אך על אף כל אלה קיימים חלקים מסוימים בין הפועלים והאינטליגנציה
המתקדמת אשר ידעו לסמור על עצמאות התנועה הלאומית הערבית נגד כ ל
אימפריאליזם. חלקים אלה ידעו גם לקבוע את עמדתם הנכונה עם בנוסח ברית
המועצות למלחמה. הם קושרים את שחרורם עם הנצחון של ברית המועצות, ולכן
כל התעמולה הציונית המנסה להראות את ההמונים הערביים כחטיבה פאסיסטית
אחת, ולנתק ע"י זה את הקשר בין התנועה הלאומית הערבית ובין היסוד היהודי
בארץ, אינה צריכה להשעות אותנו. כל התפתחות החדשים האחרונים מוכיחה
שההשפעות הפאסיסטיות הן הופעות חולפות אשר תעבורנה עם השתנות המצב הפו-
ליטי ועם התגברות פעולות המפלגה והנוער הקומוניסטי בארץ. בזמן האחרון
אנו עדים לתזוזה כללית של ההמונים, הנוער והאינטליגנציה הערבית בעמדתם
כלפי התערכה הנאסיפאסיסטית. אותה ההאנקות שהצליחה ללכד את העמים המדו-
כאים סביב ברית המועצות, לא יכלה לפסות על העם הערבי. קנה המידה בקרב
ההמונים הערביים היה בקטירת גודלם למחנה העומד נגד אנגליה בהסתמך על
העמדה: כל מי שנלחם בבריטניה - הוא ידידנו. אך מאז מלחמת ברית המועצות
השתנה הדבר. בצהרונות הצבא האדום, עמידת הגבורה של ברית המועצות המכודדת,
הגנת מוסקבה - עזרו לשבור את האמונה בכוח הבלתי-מנוצח של חצבא הגרמני.
כוח העמים הסובייטיים שידעו להתלכד לכוד מופרד ופוליסט לגבנת מולדתם, עשה
רושם כביר על העם הערבי. בפעם הראשונה נתקלו הערבים בארץ שהראתה לכוד
כה מוצל של עמיה, בארץ היחידה בעולם אשר בה לא קיים גויס חמישי, בארץ
אשר בה יש להמונים על מה להגן. ברית המועצות היא הארץ היחידה שהכריחה
את צבאות היסלר לסגת. כל הידיעות המגיעות מססחי כיבוש אירופה ומעסי
הזנועה של היילי הפאסיסטים בלוב, מבהירים יותר ויותר להמונים הערביים
את האופי המדכא והמטעבד של הפאסיזם הגרמני והרוסיים את האמונה כי המלחמה
של הפאסיזם היא מלחמת שחרור לאומית. ליכוד כל העמים הקולוניאליים (סין,
הודו ומלאיה) סביב ברית המועצות וכניסת תנועות השחרור הלאומיות לפעולה
אקטיבית לצדה של ברית המועצות, הצהרת נהרו, הצהרות הקונגרס בקלקוטה,
היו להם השפעה חזקה על ההמונים הערביים. כל הגורמים הנזכרים יחד הביאו
את התזוזה בתלך הרוח בקרב ההמונים הערביים.

תעמולת הציונים על ההתגייסות ההמונית של הערבים היא מוגזמת בכיוונה
לשם הצלחת התעמולה לצבא העברי. אין עדיין ברחוב הערבי תנועת התגייסות
רחבה לצבא הבריטי. לעומת זה קיימת הערצה לצבא האדום. ישנם חוגים אשר
בהם קל יותר להעביר פעולות עזרה ישירה לברית המועצות, אך לא גיוס לצבא
הבריטי. אותו תהליך של אי-אמון כלפי אנגליה שאנו עדים לו ברחוב היהודי,
הוא חזק פי כמה ברחוב הערבי. בזמן האחרון רואים אנו שהממשלה והנאסיסטים
החלו בתעמולה המונית רחבה למען הגיוס, עצם האפשרות של הממשלה להופיע
לפני ההמונים הערביים ולדרוש את התגייסותם, מראה שמשהו זז. ואמנם יש
התגייסות רחבה יותר בקרב הערבים, אך היא אינה נושאת אופי אנטיפאסיסטי
מובהק. ההתגייסות הזו נובעת מהמצב הכלכלי האיום בו נתונים ההמונים הער-
ביים. חוסר העבודה בקרב הערבים הוא איום (*). כל תעשיית המלחמה מרוכזת
בידי הציונות ע"י הזכויות שהאימפריה הבריטית מעניקה לה. אין לתעשייה הזאת
כל בסיס ברחוב הערבי. גם במחנות הצבא נהנית הציונות מהזכויות שלה ולכן
מהווה הערבים רק אחוז קטן בעבודות הצבא (בערך 20%).

(*) האמת היא, כי חוסר העבודה פסק כמעט בקרב הערבים. המלכה"ד.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

אנו עדים לתסיסה חזקה בין הפועלים הערבים. מעולה לא היתה מלחמה מסוגלת כה חזקה של פועלים ערבים ויהודים כמו היום. בחיפה, יפו, סול-כרם, עכו, בית-לחם ועוד - קיימת תנועה ספונטאנית להתאחד ולתקוף את אר-גוני הפועלים הערביים. בחיפה קיים כיום ארגון פועלים המקיף כ-4000 חבר, לאחר שמימי המלחמה הלאומית נמחק כל זכר לארגון פועלים.

ביסוס אנו עדים להתעוררות ותנועה בין פועלי הנמל והמתכת ורצון להתייחס ארגוני הפועלים.

בירוסלים. החברים שלנו היועצים בתור כאלה שעמדו בראש מלחמות הפועלים, הפכו למרכזי כל התעוררות ברחוב הערבי. מדי יום ביומו באים אל החברים האלה פועלים הרוצים לפתוח ארגונים וקלובים. לפני שלושה שבועות דרשו פועלי ירוסלים ל קים סניף של ארגון הפועלים אשר ביסוס.

בחיפה יש משיכה לשיתוף בין הפועלים הערביים והיהודים. אנו עדים לפעולות משותפות, הפגנות משותפות, שביתות משותפות לסם רמה שווה. הציונות מצדה מנסה להחליש את כל הפעולות האלו.

שאלת המלחמה העמידה לפני האינטליגנציה הערבית את השאלה: היכן מקומם? במקומות בהם נמצא נוער במספר רב: ירוסלים, שכם, בית-ג'אלה, עזה, אנו רואים נסיון לרכזו. הקו העיקרי העומד בארגונים אלה הוא חיפוש הדרך להמונים, לפועלים ולאכרים. הופעה זו היא חיובית מאוד, כי חוגים אלה התרחקו בדרך כלל מן ההמונים. עליהם ללכת יד ביד עם ההמונים כדי להרים את הכרת ההמונים. עוד צד חיובי יש בתנועות אלו: הן מתבססות על מורים מן הכפרים הערביים. עד עתה היה הקשר עם המורים בכפרים דווקא טאוו, וקשר זה הוא חשוב, כי המורה בכפר הוא הכל, וביכולתו להחדיר את ההכרה לנוער ולאכרות.

השפעה גדולה היתה בארץ לעצמאות שניתנה לסוריה, ביהוד על החלקים של האינטליגנציה והנוער. ההכרה של הממשלה הבריטית להתבסס על כוחות המוניניים יותר, גרם לשינויים בפוליטיקה הקולוניאלית. כדי למשוך את הקולוניות למלחמה האומית, היה עליהם להסתמך על החוגים הריאקציוניים ביותר.

... התפתחות המלחמה וכל המסיבות הבין-לאומיות מקרבות את התנועה הערבית בפלשתינה למלחמה האנטימפאשיסטית. במקרה של סכנה ממשית אין ספק שארצות ערב כגון עיראק, סוריה ומצרים - תעמודנה במערכה.

המפלגה ופעולותיה ברחוב הערבי: שנות המאורעות והסדר, הנשאיבים והמלחמה הרסו כל ארגון ברחוב הערבי. שנים של ערות היו למפלגה בשנות המלחמה הלאומית. אך אח"כ באה דמורליזציה מצד הממשלה, חברינו היו מוכרים ובימי הסדר סבלו הקדרים מכות קשות. הקדר האקסיבי חלקו הושמד וחלקו נאסר. אותו קומץ שנשאר צריך היה להיות גרעין לפעולה חדשה, אך בימי המלחמה האומית, היה הכרח לעבור לקונספירציה קשה שעצרה בעד התפתחותה המלאה. ואעפ"כ גם בימי המלחמה האומית, קדר חדש, ביהוד בירוסלים ויפו, אולם הוא נהרס טוב אחרי חדשים אחדים של פעולה. זוהי הסיבה לחולשתנו בתקופה זו הדורשת מכסיפום של כוחות. הגוף הפוליטי היחיד היכול להאגיד את התנועה הלאומית לבסיס מתקדם, היכול להביא לידי הבנת מהותה של המלחמה הזו אשר בה ייחרץ גורל הערבים, היכול לשחרר מהשפעות פאשיסטיות ולגבש הנהגה לוחמת - זוהי המפלגה. הנשאיבים - שנואים; החוסיינים - סוכני הנאצים - הוסמדו ע"י סיהור ארצות ערב, ע"י ההתפתחות הבין-לאומית וע"י חוסר ארגון מרוכז. כיום אין ברחוב הערבי שום גוף מאורגן חוץ מאתנו.

תפקידינו העיקריים: להחדיר את ההכרה על מקומה של תנועת הסחרור הלאומית בארץ במערכת המלחמה האנטימפאש. רק אינטליגנסיס הסנטיים יכולים שלא להאמין בנצחון ברית המועצות. תפקידנו קשה מבחינת כוחותינו, אנו סוחים נגד הזרם ועלינו לפעול. לכן בעקשנות ומתוך הכרה ואמונה בעלית הכוח הלוחם הפרוגרסיבי. דרושה לכן דרגת הכרה גבוהה ככדי להבין איזו השפעה עצומה וסכרעת יש להשתתפות ברית המועצות במלחמה. יש לגלות את פיר-צוף הפתח הזה. ולהראות מצד שני כיצד פתרה ברית המועצות את השאלה הלאומית. אם נצליח להרים את הכרתם של המתקדמים לדוגמה של הבנת הפאשיזם ונצליח להעמיד את המתקדמים בראש הפלחים - אז הצלחנו למלא את תפקידנו שהוא ליכוד ההמונים סביב ברית המועצות והמפלגה ונתינת בסיס להתפתחות התנועה הלאומית להבא. בכיוון זה הולכת פעולתנו. אנו מעמידים את השאלה של יצירת וניצול אפשרויות ליגליות. עלינו לגבש את הנוער סביב המפלגה. ע"י הפעלת המפלגה להגנת זכויות ההמונים והפועלים, התייחס ארגוני הפועלים, המלחמה בסמסרות, מלחמה לחזית אנטימפאש. עלינו לגבש קדר אקסיבי שיעמוד בראש התנועה הלאומית.

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

1840

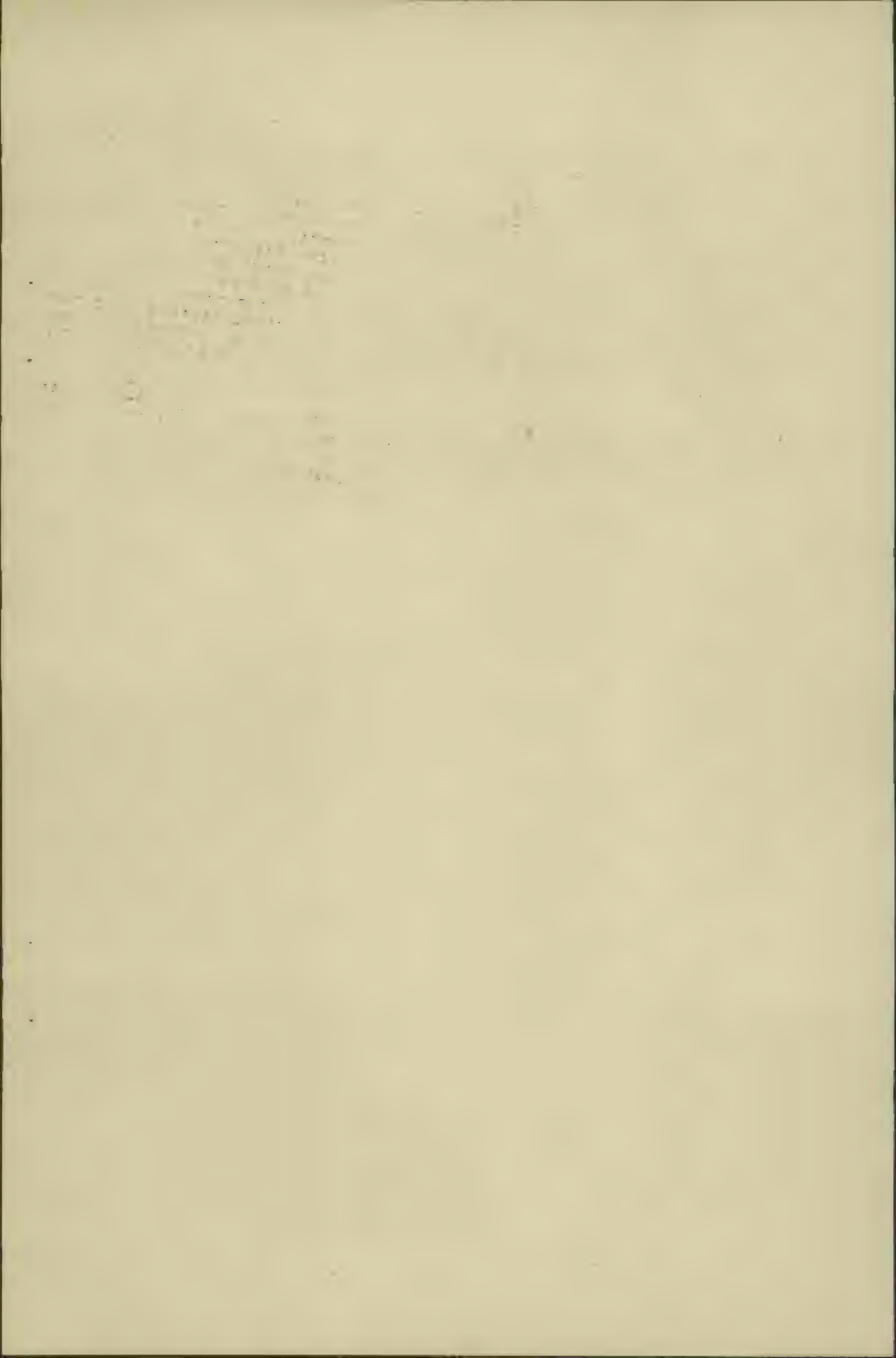
1840

1840

1840

כל חבר ערבי הנהו מנהיג דוקא מפני שהוא שוחה בגד הזרח והוא נתקל
בשאלות אשר עליו להשיב עליהן. נוכל ליצור אפשרויות לפעולות ולויות אם
נעביר את מרכז הפועלה להחיות ארגוני הפועלים. התחלות ישנן כבר והן הול-
כות ומתפתחות. חברינו יעמדו בראש ארגונים אלה וע"י כך יובטח לנו פרצופם
האמתי. עלינו להעמיד בתוך הארגונים את שאלת הגיוס. אם נדע לקטור את
השאלות המקצועיות עם הפוליסיות נצליה להתגבר על כל רצון הממשלה לפזר את
האגודות המקצועיות. פעולתנו השניה היא הקמת ליגה אנטי-פאשיסטית. עלינו
לארגן את האינטליגנציה והנוער למלחמה האנטיפאשיסטית. נצטרך לכן להתקל
בשאלות הדמוקרטיה וחופש הדבור, חפש הפעולה, ושתדור האסירים האנטיפאשים-
סיום. מעמידים את שאלת האסירים האנטיפאשיסטים מבחינת כללית יותר כלומר,
דרך המלחמה בגייס חמישי לא תצליח ע"י סרור אלא ע"י נתינת חופש הפעולה
לאומנים אנטיפאשיסטים, לכן על הממשלה לבקר טוב את האסירים של שנות
המלחמה הלאומית. כלי פעולה בדרך זו אי אפשר היה לאסוף את החיזות מאות
ערבים בסכינת חברון לשתדור הח' מוסה.

מצב המפלגה משתקף במצב הנוער. נוער בתור ארגון עצמי היה לנו עד
שנת 1935-1936, אך המכה שקבלה המפלגה קבל גם הנוער. חלק גדול ממנו נפל
או נזרק לבתי סוהר. כיום, עם שתדור דוב החברים מבתי הסוהר, אנו עומדים
בפני השאלה של גיוס המפלגה בכלל, אך אין אנו יכולים להקים עדיין נוער
עצמאי, אלא נוער על יד המפלגה.

דרכי פעולה

כ"ג. כלליה ארגוניים*

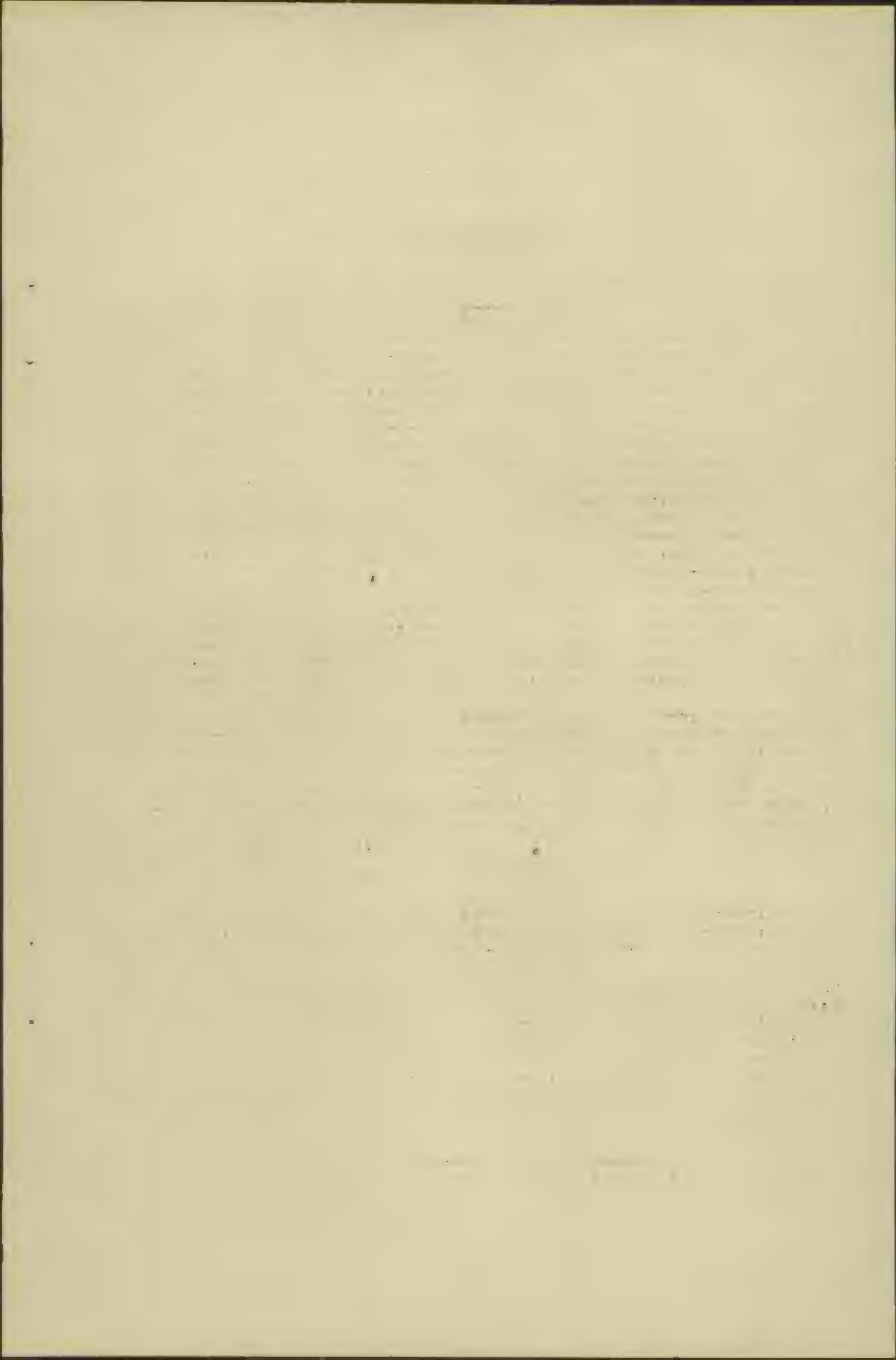
התקופה הנוכחית מסילה על המפלגה תפקידים מרובים ושונים. הפעולה הפוליטית של המפלגה, הפעולה המקצועית, החזית, הנוער, פעולת הגיוס וכו' תובעים מאתנו מקסימום של כחות. צבור הפועלים והמוני העם מצפים לדברינו ולהדרכתנו. אם המפלגה אינה מקיפה כיום את כל השטחים הנרחבים האלה הרי זו היא תוצאה של חולשה ארגונית שלנו. קו פוליטי נכון בלבד לא יעזור ולא יפתור את הבעיות שלנו אם יחסרו הכלים הארגוניים להגשמת הקו הזה. המצב הכספי החלש של המפלגה בתנאים של התיקרות גוראה של הניר אשר עלינו להשיגו - בגלל מצבנו הכלתי ליגלי - במחירים ספסריים מופרזים מעמיד בסכנה את הפעולה הנוכחית של המפלגה. לכן השאלה הארגונית היא שאלה בוערת אצלנו והיא משאר כזאת, אם לא נמצא את הדרך לגלות, להפעיל ולעודד כחות חדשים בתוך הקדר המפלגתי, צריך ליצור את התנאים הדרושים לחברות בשביל האקטי-ביוציה שלהם. הועדים המקומיים צריכים להכיר יפה את הקדר בשביל לבחור ממנו את המוכשרים ביותר ולהעמיד עליהם את עבודת המפלגה שהתרחבה. הפרינ-ציפ הוא אנשים מתאימים במקום המתאים. לא להרתע מהחלפת אנשים והעברתם משטח אחד לשטח שני אשר הם יתאימו לו יותר. יש להלחם ככל התוקף נגד סיו-לופים המתגלים פה ושם במבנה הארגוני המקובל של המפלגות הקומוניסטיות. הבלתי ליגליות, אשר עמד נעבר ככל המבחנים והוכיח את יעילותו הארגונית. יש למנוע פרליוזם בשטחים השונים של פעולות המפלגה, למעט בועדות מיוחדות ולרכז במקסימום את כל הפעולות בתוך התא המפלגתי.

פעולת המפלגה עובדת בתקופה המאפשרת לה מלחמה יעילה ביותר בעד חופש פעולתה והופעתה. מלחמתנו בעד הליגליות של המפלגה היא מלחמה בעד הצלחת מאמץ המלחמה, היא מלחמה בעד הצלחת הגיוס, היא מלחמה בעד ליכוד כל הכחות מסביב למלחמה האנטיפאשיסטית המונהגת ע"י ברית הפועלות, היא מלחמה נגד הגייס החמישי היסיר והכלתי ישיר, היא המלחמה בעד שחרור כל הלוחמים האנטי-פאשיסטיים. את הליגליות אינם מקבלים במתנה, אותה צריך לכבוש. אותה יש לכבוש ע"י הופעות גלויות ואמיצות ברחוב, באספות ובתוך ההסתדרות והסתדרו-יות השונות המארגנות המוניים.

משבען של הופעות כאלה, שהן מולות בפני הצבור ובפני העשפחה חלק מסוים של הקדר המפלגתי. ההפסד הזה נשכר ההישגים במילוי תפקידנו האנטיפאשיסטי בתוך ההמונים כימים אלה. המלחמה שלנו לליגליות של המפלגה מעמידה לפנינו את הבעיה התכופה של שמירה על החלק הקונספירטיבי של הקדר ועל הפעילים שבתו-כנו לשם הבסת הפעולה הנורמלית והכלתי מופרעת של המפלגה בכל תנאים שהם.

התפקידים מרובים והאחראים המוסלים כיום על המפלגה מחייבים אותנו להגברת ידייקנות, לקטר מאורגן, להגברת המשמעת המפלגתית ולנכונות מהפכנית; מחייבים אותנו לקטר אמוץ עם ההמונים, לאקטיביות יתרה ולגיוסם ולהפעלתם של כחות חדשים. עלינו להתרחב ולהתעמק בתוך ההמונים, להגביר את החינוך המרכסיסטי והלניניסטי שלנו ולחשל את הקדר בתיאוריה ובפרקטיקה המהפכנית. מערכת מקומית ואגיספרופ מקומי צריכים לספל בהתמדה בחינוך של קדר המפלגתי.

(*) מתוך חומר סנימי: "סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום" (אפריל 1942).

כ"ד. הגיוס לצבא *

הולשת פעולתנו למען גיוס המונים וחברים שלנו גובעת בראש ובראשונה מתוך העובדה שהמפלגה עמדה על נקודת השקפה בלתי נכונה כמשך כמה חודשים. את הנקודה הפוליטית הזאת בורנו בסוים המספיל בהערכת עמדת המפלגה לגבי הגיוס. זה גרם להיסוסים ולמבוכה בתוך הקדר המפלגתי. עם התבררות השאלה הזאת בתוך המפלגה ועם ההופעה הברורה שחיבה את הגיוס ללא תנאים מתוך הנחה שהמלחמה הזאת - גם כמזרח התיכון - היא מלחמתנו, עוד לא באה פעילות מספקת של המפלגה בנידון זה. לא עשינו די בשביל ליצור הלך רוח של התגייסות ברחוב נוכח היסוסים וגם סבוס' של הציונים לגבי הגיוס. היו גם חברים אשר הבינו את עמדתנו לגיוס כמחיכת את הגיוס של מרבית חברינו לחזית (זכר ל"הושמה העצמית" נוסח השומר-הצעיר) מבלי להבין כי ע"י כך אנחנו נחליש בסו ידינו את התעמולה ואת הארגון של גיוס ההמונים לרעת הצלחת המערכה האנטיפאסיסטית. שלחנו ונוסיף לשלוח חברים לצבא אולה נשאים בעורף כחות מספיקים בשביל להרים את ההתגייסות לשלב אנטיפאסיסטי גבוה, בשביל להלחם נגד הגייס החמישי, ובשביל לעזור לארגונו היעיל של סאמץ המלחמה בארצנו. נשאים כחות מספיקים בשביל לתת את חלקנו לעזרת משפחות החילים ובשביל לעודד ולעורר את הרחבתה של ההתגייסות הפסיבית של הארץ לקראת ההתפתחות האפשרית במצב המלחמה (ה.ג.א., מקלשים וכו').

יש להרבות במיטינגים, את פעולת הגיוס יש להרחיב ולהגביר ע"י תעמולה למען הגיוס. יש להרבות בסיסמאות מודפסות לעידוד הגיוס, יש לארגן באופן מתמיד ושיטתי קבוצות של חברים מתגייסים ולנצל את מסיבות הפרידה לשם הצלחת הגיוס והסברת חיוניותו כשביל ההמונים היהודים. יש להפעיל ועדות גיוס מפלגתיות ולהקים ועדה ארצית לקואורדינציה של כל הפעולות הכרוכות בגיוס. עלינו גם לחדור למשרדי הגיוס הקיימים ולהתאמץ להפעיל אותם ולהוציא אותם ממסגרתם. צריך להפעיל את המתנדבים ממלחמת ספרד אשר הצבור רוחם להם איסון, ואהדה ולרתום אותם בפעולות הגיוס.

הופענו בקריאה לגיוס ברחוב הערבי. התחלנו בארגון של פועלים ובחכמות ליסוד "ליגה אנטיפאסיסטית" ברחוב הערבי אשר על בסיסת אפשר יהיה להרים ולפתח את התעמולה לגיוס שם. בלי מסגרת ארגונית כל שהיא אין אפשרות לארגן גיוס. בלי קשר עם ההסונים ואחיזה כתוכם מבחינת ארגונית, התעמולה שלנו לגיוס ברחוב הערבי לא היתה נושאת את הסרי המבוקש.

בד בבד עם תעמולתנו לגיוס נמשיך להלחם על דמוקרטיזציה בצבא, בעד יחד אנושי לחיילים, בעד אפשרות לפעולה תרבותית אנטיפאסיסטית ונגד הפליות גזעיות מצד האנגלים ומצד אלמנטים לאומנים בין היהודים והערבים כאחד, המחרחים ומציינים מה סמפריד ומחליש את האחדות האנטיפאסיסטית של הצבא.

*) מתוך חומר פנימי: "סוים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום" (אפריל 1942).

E. T. C.

1. The first part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

2. The second part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

3. The third part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

4. The fourth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

5. The fifth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

6. The sixth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

7. The seventh part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

8. The eighth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

9. The ninth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

10. The tenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

11. The eleventh part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

12. The twelfth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

13. The thirteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

14. The fourteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

15. The fifteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

16. The sixteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

17. The seventeenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

18. The eighteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

19. The nineteenth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

20. The twentieth part of the paper is devoted to a discussion of the general principles of the theory of the subject.

כ"ה. ליבה "ד" למען ברית-המועצות *

עבודת ה"חזית" (המרכאות במקור) צולעת. הסבות הן שתיים: (א) חסר בהירות פוליטית לגבי אופיה ותפקידיה. (ב) החולשה הארגונית. צריך להיות ברור שתפקידיה של החזית להיות ארגון המוני של כל אלה המעוניינים בנצחונה של ברית המועצות והמוכנים להגיש את עזרתם, ז.א. ארגון המוני ולא ארגון מצורף מחטיבות פוליטיות הקיימות בארץ. כל ארגון או מפלגה פוליטית בארץ הזאת יש להן עמדות מסוימות משלהן, אשר שום חזית לא תסמיע עליהן. אח-אד-גונים כאלה בתור שכאלה מצטרפים לחזית, הרי הם מתכוונים להגשים את הפוליטיקה שלהם לגבי ברית המועצות. בתנאים הקונקרטיים של הארץ, הצטרפות כזאת של מפלגות אל החזית, תהיה אותה מלכתחילה בוכוחים פוליטיים ובדרך של התחרות תוך חיפוש רווחים מפלגתיים ע"ה האהדה לברית המועצות והנכונות לעזר לה הקיימת בתוך ההמונים. אנו מעוניינים בחזית פעילה לשם הושגת תפקיד מסוים: תעמולה והסברה על מהותה של ברית המועצות ומלחמתה, להרמת ההכרה האנטיפ. בתוך ההמונים ועידודם להתגייסות ולהשתתפות במאמץ המלחמה הכללי, לשם גיוס אמצעים וחומרי רפואה וצורות אחרות לעזרה טמטית לברית המועצות במלחמה. כך ולא אחרת צריך לראות את מהותה ותפקידיה של ה"חזית". ולכן היה זה שבעינינו הלכנו בדרך של חיפוש אישים חכמים אופייניים מוכתקים אשר יעמדו בראש הועדים ואשר ישעבדו על ועדים המקומיים לסטרה זו במקומות העבד-דה, כבתי הספר, בתוך אגודות המורים, הסופרים והאמנים וכו' - כלומר ארגון מלמטה ומלמעלה על הבסיס אשר עליו עמדנו לעיל. במקום זה הגענו לאישים בעלי פרצוף פוליטי מסוים ואף מתנגד לברית המועצות בתור שכזו, ואשר דבר היותם קטורים בעבר עם רוסיה עורר בהם - בחדשי הסכנה - את הרצון לעזור במשהוא לרוסיה הריא תוך הסתייגות לעצם הכנוי של צבא אדם וברית המועצות. אין ספק בדבר שיכולים להצטרף לחזית אנשים אשר אינם מקבלים לא את הקומוניזם ואף לא את המסטר של ברית המועצות, המוכנים מטעמים אלה או אחרים לעזור בתקופה הנוכחית לברית המועצות. אבל אין גם ספק בזה שאנשים העומדים בראש הפעולה, ואשר צריכים לכוון אותה - לא יצליחו לעשות זאת אם הם עומדים על נקודת השקפה אנטיסובייטית פרינציפיונית; לא הובן גם כי הכרחי ואפשרי למסוך אנשים ממפלגות ציוניות חונות לתוך ה"חזית" מבלי להכנס במשא ומתן עם מנהיגי המפלגות האלה, אשר מתוך הנסיון העשיר שלנו בעבר נוכחנו לדעת את כוונתם זאת שיבם בארגונים מעין אלה, כמו למשל ב"ליגה לשיתוף פעולה יהודי-ערבי". אי הבנת הדברים האלה הביאה אותנו לידי כך שאחרי שבעת הדפים של מלחמת ס.ס.ס.ר. אין עוד פעולה של ה"חזית" ברחוב היהודי, והתחללות שישנן הושמו במקרה. אם נוסיף לזאת את העבודה של כל ארגון ורכוז כפעולה הזאת, ואם נוסיף את החסר הפעולה מלמטה - כלומר אי הכנת הבסיס ההמוני לפעולת החזית, והיתה התמונה שלמה על הכשלון של פעולות החזית עד היום הזה.

במצבה של ה"חזית" כיום ובתנאים הקונקרטיים של הועדים הקיימים עלינו להבין כי אפשר וצריך להניח את ה"חזית" מנקודת הקפאון רק בדרך ארגון של חוגים של ה"חזית" בכל מקום בו מרוכזים פועלים ועובדים, תלמידים וסטודנטים, מורים ואמנים, ולהובות על ידי כך במדה מסכימלית את מספר חברי החזית לשם הפעלת לחץ על הועדים הקיימים ולשם הכרחתם לפעילות. כלומר, יש להחיש את כנין התאים התחתיים של ה"חזית" בד בבד עם חיפוש אחרי אישים שתאיתם הבאים בחשבון כמומנט מסוים - בתור מסלאל מקומם ויורשיהם של הועדים הקיימים, כטכיל להוציא את החזית לדרך רחבה. אין להרתע מפני קשיים "טכניים" הנוב-עים מהתעמולה הפרובוקטיבית של הציונים המתארים את ה"חזית" כארגון קומוניסטי-סי. אופי התקופה והלך הרוח בארץ מכריחים גם את הפרובוקטורים לנבט בחציפה.

צריך אבל לזכור עד כמה שהדבר אפשרי לא להעמיד קומוניסטים הידועים כצבנור בראש פעולת החזית. כיון שבתנאים הקונקרטיים של הארץ זה יכול להיות לחזית אשר בה אנו מעוניינים בראש וראשונה. אולם יחד עם זאת עלינו להלחם בעקביות נגד טנדנציות שתתגליתנה שם ושם לסלף את פעולותיה ואת אופיה של ה"חזית". יש להקים בכל מקום אקטיב מפלגתי אשר ידריך את הפעולה ויש להקים ועדה ארצית לקואורדינציה של הפעולות האלה. אחרנו הרבה ויש למלא את החסר.

(*) מתוך חומר פנימי: "סזיסים על הפוליטיקה של המפלגה ותפקידיה כיום" (אפריל 1942).

(**) בשפת הקונסטירציה מכנים במפלגה את "הליגה" בשם "חזית".

כ"ד. התכנית לעבודה הנוער (*)

התכנית הזאת נחשבת כיסוד לזכות בתוך האורגניזציה על השאלות הדחופות העומדות לפני ארגון הנוער. על כל דאגה אורגנית להתווכח על השאלות הללו לפני "בית הספר" כך ליצור בסיס להחלטות העבודה.

פעולות כלפני א"י

א. חדירה לתוך הנוער

באם ארגון הנוער רוצה לפעול בין המוני הנוער, ברור שעליו לחדור לכל המקומות שבהם נמצא נוער: תנועות הנוער, בתי הספר ומקומות העבודה.

1. תנועות הנוער

הנוער העובד הוא התנועה החשובה ביותר מכל תנועות הנוער מכיון שהוא מאפשר לנו גישה מסוימת לנוער העובד. עלינו להפוך את הנוער העובד מארגון להספקת ידים זולות למסקים לארגון נוער מקצועי ממשי, אשר יארגן באמת את הנוער העובד זאת מלחמתו. התנאי להצלחה הוא: התבססותנו בסקציות המקצועיות והיותנו במצאים ונחמכים במקומות העבודה.

2. הצופים והמחנות העולים

הן התנועות המיצנות את הנוער הלומד, תנועת הצופים שאינה מתעסקת בשום שאלות פוליטיות והחנוך הבורגני-ציוני שולט בה שלטון גמור, מקיפה המוני נוער לומד ולכן היא נותנת לנו את האפשרות לגישה להמוני נוער אלה. תפקידנו לעודד בקרבם את התענינות בשאלות החיים האקטואליות. הדרך היא באור החשיבות של המלחמה האנטיממלכית של ברית המועצות בשביל העם היהודי (קביעת תכנית הרכות ופתוח שיחות על הנושאים הללו). במחנות העולים כמו ביתר המועצות של א"י העובדת יש להוציא את הרוח השובניסטית "החלוצית".

3. השומר הצעיר

בשומר הצעיר יש לנלות שבו בזמן שהוא מדבר על עזרה לברית המועצות - הוא יוצא נגד הגיוס האנטיממלכטי (גיוס דק בארץ); ובאופן מעשי אינו מגיש כל עזרה לברית המועצות (500 לא"י למפעל הסולידריות ושום אספות הסברה למפעל זה). אנו מגלים דבר זה גם בשומר הצעיר וגם ביתר התנועות ע"י דרישה ממסית לעזרה ולא ע"י התקפות סתמיות ונאומים על "השומר-הצעיר הבודד במעמד הפועלים".

ב. בתי הספר

בבתי הספר עלינו להלחם להעברת עול החנוך מהלומד על הממשלה והבורגנות. (האמצעי לכך הוא הדרישה להורדת שכר הלימוד ויש לעניין את ההורים בכיוון זה). לשם כך ולשם פעולות אחרות עלינו לארגן בבתי הספר ארגוני תלמידים ברששות ועדי תלמידים.

בבתי הספר המקצועיים וההקלאיים משתמשים בכוחות העבודה של התלמידים לשם הזמנות חוץ, ולכן גם ממנות הנהלות בתי הספר מורים שאינם אלא פועלים בעלי מעצור. עלינו לדרוש בבתי הספר הללו השתלמות התלמידים במקצועות בתאוריה ובפסיכטיקה, ומורים מומחים.

הועדים בבתי הספר המקצועיים והגבוהים צריכים לדאוג לעתיד התלמידים ולמורים במקצוע.

ג. מקומות עבודה

יש לדאוג לשתוף פעולה מלא בין הפועל הצעיר והמבוגר. עלינו להגן על זכויות הנוער (חוקי עבודה מיוחדים לו) ולדרוש שכר שווה לנוער המבוגר ולפועל. עלינו להלחם להשתלמות מקצועית וכללית לנוער ע"ה הממשלה, המוסדות ונותן העבודה.

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2
18 1/2

ד. שכונות העוני:

י"ב. ה. הנוער אינו מארגן בשום מקום, וכדי למצוא גישה אליו יש לשלוח חברים לשכונות העוני ולמקומות העבודה. חברים אלה צריכים להשתמש בתחבולות, הכוללות: חפוש עבודה בבתי מלאכה ובמסדרים, כדי להכיר נוער זה ולהתקשר אליו.

הגיוס והנוער

הנוער סתגניס ומצויס למלחמה האנטיפשיסטית ומופיע כתעמלן לגיוס בין הנוער ובין הסבוגרים. מכיון שהמוסדות הציוניים משמשים סבוגרים בשטח זה, על חברינו לקחת את יוזמת הגיוס לידיהם. בפעולה זאת יש לשים את הדגש על הסוסנסיות האנטיפשיסטיות (מומנס אנטיפשיסטי הוא גם הצלת העם היהודי). יש להופיע בכל התנועות, בתי הספר ומקומות העבודה בפעולת התגייסות ולנצל כל הזדמנות לכך (עצרת הגיוס בבתי הספר). יש לדרוש גם התגייסות של צעירות. יש להסביר לנוער שהגיוס למשקים אינו גיוס אנטי-פשיסטי אלא להיפך: ימים זולות למשקים וחזוק האלמנסים החבליים לגבי הגיוס האנטיפשיסטי.

העזרה הישרה והכלתית-ישרה לגבי ברית המועצות

יש לפתח תנועת אהדה רחבה לברית המועצות (הסכרות, הפצת ידיעות על ברית המועצות במלחמתה האנטיפשיסטית בכל מקום אשר בו נמצא נוער). אספות ומשלוח ברכות לברית המועצות צריכים להתארגן על ידנו. עלינו ליסד ועדים סמטפידים: א) רכוש עבודת ההסברה, ב) פעולה לעזרה סמטית (סגנית, משלחת רפואית ואוסף כגדים). את הפעולות הללו יש להעביר בבתי ספר ובמקומות עבודה. בתנועות נוער "סוציאליסטים" עלינו להציג דרישות מעשיות לעזרה.

מלחמתנו האנטיפשיסטית בחנוך הסוביניסטי הלאומני

עלינו להלחם להשכלה כללית של הנוער המקבל עתה חנוך ציוני צר אוסק. עלינו להלחם באינולוציה הרוחנית של הנוער ובהתרחקותו משאלות העולם החיוניות. יש לקרב את הנוער להמוני היהודים בחוץ לארץ וביחוד בברית המועצות (בעזרת ספרות, אספות ובעיות היהודים בחוץ לארץ).

פעולתנו כלפי פנים

א. יש לבחור בנושא אחד שעליו יעבדו בכל המקומות כדי להבטיח הדרכה פוליטית מינימלית אחידה. הנושא המתאים ביותר לשם כך הוא ההיסטוריה של המפלגה הרוסית, אבל יש לקשר את שאלות ההיסטוריה הזאת לשאלות אקטואליות.

ב. נוסף על כך על כל קבוצה יהיה לבחור בנושא מיוחד שיתאים להתפתחותה הפוליטית. בנושאים כאלה יש לקחת בחשבון: "התפתחות הסוציאליזם מאוטופיה למדע", "התפתחות המשפחה והמדינה" ו"הסניפס הקומוניסטי".

ג. יש לשים לב לקריאת החברים ולכוונה. לשם כך יש להקים ספריות.

ד. יש לשים לב לידיעת ההיסטוריה הכללית.

מסדרתנו הארגונית

א. ארגון הנוער הוא אונגורד של הנוער בארץ. הוא צריך להמצא בחוץ הנוער, להקיפו ולהדריכו.

ב. כדי להצליח בזה עליו להיות עד כמה שאפשר ארגון חפשי (לויזיה אורגניזציה). דרישה זאת אי אפשר למלא באופן מוחלט עקב תנאינו הכלתי-ליבליים.

ג. תנאי חבויים הם: 1) הכרה בסרוגרמה המינימלית במלחמה האנטיפשיסטית בהתאם לקו המפלגה, 2) תמיכה כספית, 3) כניעה למשמעת מינימלית. 4) היות והאורגניזציה צריכה להיות חפסית עד כמה שאפשר, יש להגך לקראת המשמעת.

יצירת מוסדות מרכזיים

מן ההכרח ליצור מוסדות סמטפידים יהיה: א) לדאוג סהחלכות הכנוס חוצאנה לפועל. ב) לפקח על העתון ולדאוג שיופיע באופן מתמיד ושיהיה עתון נוער. ג) לאפשר פעולה מרכזית מאוחדת ביחס לתכנית הפעולה ולנצל סיוע ממוקם אחד למקום שני.

1875
1876
1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

כ"ז. קרים לדרכי עבודה בקרב הנוער *

א. התפקיד העקרי היום - לכוד סביב ברה"מ. כל הנוער האנטיפשיסטי הוא ריזירבה של האכנגרד במלחמה האנטיפשיסטית של המפלגה. תפקיד הנוער הקומוניסטי, שהוא האכנגרד בתוך הנוער האנטיפשיסטי, הוא לעזור למפלגה לעורר, ללכד ולחנך את הריזירבה הזאת.

ב. הנוער הקומ. יוכל למלא את התפקיד רק אם הוא יהיה באמת הארגון של הנוער האנטיפשיסטי ואם ידע להחדיר לחמוני הנוער את הרוח המלחמתית האנטיפשיסטית, ז.א. אם הוא ירחיב את שטח ההשפעה של המפלגה על חמוני הנוער הרבים.

ג. לשם זה מוכרח הנוער הקומ. לנצל את כל השיטות האפשריות, הן לגליות והן בלתי לגליות, שיטות העבודה במלחמה היומיומית ושיטות הארגון לשם ארגון הנוער הקומ. בעצמו והקמת ארגונים פריפריים.

ד. איך לעבוד?

1. יש להשתמש בשיטות שהן באמת מתאימות לתנאים הנוכחיים, ז.א. שהן באמת מביאות לתוצאה שאנחנו נהיה הארגון של הנוער האנטיפשיסטי.

2. אנחנו צריכים לנצל את כל השיטות בעבודה קונקרטית, בכדי לתת לנוער לנסות וללמוד מן חסיון.

3. על הנוער העובד להיות החלוץ האקטיבי ביותר בין יתר הנוער להקמת הארגון האנטיפשיסטי. הנוער הקומ. לא ידע עוד למצוא את הדרך לנוער הזה ולהתביר לו את תפקידו, לא ידע לארגן אותו, להדריכו במלחמה היומיומית ולהראות לו דרך ברורה להשתתפות במלחמה האנטיפשיסטית.

ה. איך נתקן זאת?

1. יש לערוך ושימה של הנוער העובד בבתי החרשת, קמפיה, מוסכים ובתחילאכה יותר גדולים. זה מתאים לתנאים האובייקטיביים. צריך לתת לנוער הרגשה של אפשרות לקחת חלק אקטיבי במלחמה ומתוך זה הוא ילמד להכיר את הנכונות של דרכנו.

2. בתוך בתי החרשת צריך ליצור חוגים חברתיים בנוער, לארגן נשפים אנטיפשיסטיים, לאסוף נוער סביב מקומות עבודה ולארגן פעולה חברתית ככוון המאמץ האנטיפשיסטי.

3. יש לשכור חדלים בשכונות וללכד מסביבם את הנוער של השכונה, לנהל פעולה חברתית, לארגן התחברויות ספורטיביות, ליצור קבוצה דרסטית שתציג בשכונות ובנספחים של בתי החרשת.

4. בהסתדרויות הנוער העובד יש להדור לסקציות בסטרה לחפוף אותן למפגרים במלחמה המקצועית. כעת הסקציות הן מקום להרשמת נוער מחוסר עבודה ונוער עובד משה לא מבקר בהן. "הנוער העובד" הוא תנועה המונית רק באופן פורמלי ואין הוא הבסיס להדירה לנוער עובד בכלל. אך הפרינציפ של עבודתנו בתנועות הנוער הוא להחדיר רוח אנטיפשיסטית לכל המקומות שבהם נמצא נוער, בכדי לא להשאירו תחת השפעה סוביינית וריאקציונית.

5. בנוער העובד יש הבדלים מבחינת ההכרה המעמדית. יש חלק מפותח המוכן לפעולות פוליטיות אנטיפשיסטיות ומוכן לקבל הדרכה של מדרג אנטיפשיסטי ממש. חלק אחר - וזה רוב הנוער העובד - חסרה לו הכרה פרולטרית מינימלית ואיננו מבין את תפקידו במלחמה האנטיפשיסטית. הנוער הזה לוחם מתוך הכרה את מלחמתו המקצועית. הנוער הקומ. מוכרח להדריך את הנוער העובד במלחמתו המקצועית בסטרה להפעיל אותו למלחמה פוליטית אנטיפשיסטית עקבית. האמצעי המתאים ביותר לכך הוא ארגון הנוער העובד מסביב לרשימה הפרולטרית.

ו. הנוער הקומ. יוכל רק אז למלא את תפקידו, לעבוד מתנועה מוגבלת של חולק הכי מפותח לתנועה אנטיפשיסטית רחבה של חמוני הנוער המתקדמים, אם הוא ידע ללכד ולארגן את הנוער הפרולטרי והנוער החקלאי כמוסע ובמושבה.

* ינואר 1942. חומר פנימי של "ברית הנוער הקומוניסטי".

רוב הנוער בכפרים מאורגן בתנועות הנוער הציוניות (נוער עובד, השומר-הצעיר, צופים). במוסבה האדישות של הנוער כלפי הציונות עוד לא התפתחה כמו בנוער העירוני. מתוך זה הסרור בתנועות הנוער הציוניות בכפר עוד לא התגבר כמו בעיר, ויש עוד אפשרויות יותר חיוביות לעבודתנו. ומה שיותר חשוב בכדי לארגן את הנוער: לבמרי לא מספיק ליצור תנועות חדשות ובאופן מיוחד בכפר. נחוץ גם שהנוער יכיר מתוך נסיון את החולשות של האידיאלוגיה-גיה "הציונית סוציאליסטית", את האופי הממשי של המדריכים הציוניים. הוא צריך להביר שכל הפרזאלוגיה (הגשמה ציונית, כבוש עבודה, וכו') היא מחוס-רת ערך בהשוואה לחשובות להשתתף במלחמה האנטיפשיסטית. הנוער בכפר רק אז יכיר בעובדות אלה, אם נבין להכנס לתנועות הנוער הציוניות בכדי לפתוח את העינים לפני המציאות.

חשוב שנטלה חברים מהעיר למוסבות שאין בהן עדיין נוער קום; ; סניפי המפלגה במוסבות שאין בינן נוער קום. צריכים לעזור להקמת הנוער.

ז. בכדי ליצור תנועת נוער רחבה מוכרח הנוער הקום. לחדור לנוער הלומד וללכד חלקים מתקדמים מסביב לדגל האנטיפשיסטי. הנוער הלומד בארץ חדר מאוד ברוח הסוביניות הציונית, אבל אסור להכליל כאילו כל הנוער הלומד הוא סוביני וריאקציוני. הנוער הזה יוצא מסביבות שונות וחי מתוך לכית הספר בתנאים שונים. יש בו חלקים פרולטרניים, זעיר בורגנים ובורגנים. הנוער הקום, מוכרח לדעת להבדיל בין שכבות אלו ולהתאים את שיטות העבודה לגובה ההכרה השונה שלהן. יש לנקוט בתמריצים שונים המתאימים להרכב הסוציאלי-מעמדי.

ח. חשיבותה של ה"חזית" היא בקיום חוגים חברתיים, אשר בהם יפעלו חברינו ע"י עתוני קיר, נספיה ומסיבות.

כ"ו. כללי זהירות והתנהגות *

... ע"י הרחקת החסודים מארגוניהם וממקומות העבודה וע"י מסירה למסורה רוצים הם (הציונים) לנתק אותנו מהחמונים, תפקידנו - לסכל את מזימותיהם. לאור המצב הזה משנה חשיבות להתנהגות קונספירטיבית של חברינו בכל מקום בו הם נמצאים. על החברים להפצא בכל מקום בו נמצא נוער, על החברים להיות בכל המקומות הפעילים והדואגים להרמת דרגת הכלכלית והתרבותית של הנוער. על חברינו להיות החביבים והמקובלים בין הנוער, לרכוש את אהדתו ולהיות למופת להתנהגות. כל זה יקשה על הציונים להרחיקנו מארגוניהם, כי החברים יצנו עלינו. אהדת החמונים הוא האמצעי הבטוח ביותר במלחמתנו נגד הטידור המסתולל. "כל כמה שתנועתנו מוקפת יותר אהבה ואהדה של החמונים, יותר קשה על סונאינו להלחם בנו (לנין)".

... אסור שחברינו הנמצאים באותו הארגון יתחברו, ילכו ויטיילו יחד, כי החשד אז נופל על כולם אם נופל אחד מהם. בתוך הארגונים צריכה להיות תמיד ריגוריות של סגור מבלסים, למקרה אם הפעילים נופלים. אסורה בהחלט הריצה לתדרים והפגישות של חברינו בארגון אחד.

לאחר שהסתדרויות נוער הרחיקו מתוכן את החסודים בחברות לפ.ק.פ. פרסמה "ברית הנוער הקומוניסטית" חזר פנימי המכיל הוראות לחברים.

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

כ"ט. סכרם דינים והשכונות ורכושים *

דינים והשכונות מעבודת הסניפים והזכוה שחתמת סביבם חבליסו את
הבעיות העיקריות העומדות היום לפני ארגון הנוער.

בשאלת הביוס: תנאי מוקדם ליציאה לרחוב למען הגיוס היא כוונות
עצמית של חברינו. עוד בכל מיני פנות נשבעים היסוסים וביסוסים אי-הבנה
לענין זה. תפקידנו הראשון הוא הסברה פוליטית רחבה ויסודית לאופי המלה-
מה האנטיפשיסטית, של יחסנו לאנגליה כבן ברית, של תפקידנו בתוך המערכת הזו
בתוך הגרעין הפעיל הצועד בראש החמונים המתגייסים. יחד עם זה עלינו
ליצור בנוער אורח גיוס אנטיפשיסטית ע"י אספות הסברה כרחוב, מסבות סני-
מיות וקשר למתגייסים. עלינו להגיע למצב כזה בנוער, שכל חבר יעמיד את
עצמו כמתגייף ויראה את ההתגייסות כאחד התפקידים המרכזיים שלנו בתקופה
זו, על מוסדות הנוער לחייב חלק מהקדר הפעיל יחד עם חברים אחרים לגיוס,
על הארגון ועל המתגייס לשמור על קשר חזק וחי, כל חבר סרם צאתו לגיוס
חייב להופיע הופעות פומביות באספות רחוב, בבית חרשת, בבית ספר, כדי לאר-
גן יחד אתו קבוצות מתגייסים. כמו כן יש להפעילו בתוך הקדר כולו כדי
ליצור את אורח הגיוס.

בשאלת החזית: תפקידנו ההיסטורי בנוער קומוניסטי בתקופה זו, להקים
חזית אנטיפשיסטית שתקיף את כל הער והסוב שבנוער, השונא דיכוי ופשיזם
והשואף לחיים יותר טובים ומאושרים.

כל חברינו, ובעיקר בנוער הלומד, חייבים לפעול כרוח של הסברה ואר-
גון חזית נוער אנטיפשיסטית לא ע"י קריאת מתם אספות ולא ע"י נאומים מוצל-
חים, כי אם בפגישה בלתי אמצעית עם כל נער ונערה, כתה לכתה, נמנטיה לגמ-
נסיה. כן תקום החזית. לדוגמא תשמש הפעולה במקום א שם הוקמו ועדי כתות
וועדי נמנטיה המיצגות את הנוער ושהתקשרו יחד לשם הקמת ארגון נוער אנטי-
פשיסטי. שם נהלים חברינו הסברה על המלחמה, בסדרים משחקים שונים, קלוב
ספורטיבי וכו'.

אף פעם לא תצליח הפעולה אם היא נעשית מ"למעלה", ז.א. בלי קשר חי
ומשענת על המוני הנוער. יש תמיד לפעול "מלמטה" בתוך ההמונים בהסברה
מוקדמת לארגון.

בשאלת הנוער העובד: הקמת ופעולת א נותנת לנו אפשרויות רבות לפעול
לה בקרב הנוער העובד. שנים על שנים סובל הנוער העובד בבית"חר ובבית-
המלאכה נצול מחפיר ומצד שני הפקרה מוחלטת מצד הארגון "המיוחד" (הנוח"ע)
לשרירות לבם של המעבידים. תוסד אמונה ויאוש קיים בנוער העובד. על
חברינו להופיע ככנים ומסורים ביותר לענין במלחמה הפקצועית ולעזור אותם
ולעוררם למלחמה לארגון (דוגמת שביתת היהלומים כת"א וארגון ועדי הנוער
בבתי החרשת במקום אחר). יש להקים כוח מאורגן וחזק סביב א אשר ידריך את
הנוער העובד במלחמתו היום-יומית הפקצועית. התקשרות עם הנוער בדרך זו
מבטיחה גם שש פעולה רחב לחנוך פוליטי ותרבותי ברוח שלנו. הנוער העובד
מכשר ורוצה ללחום, ללמוד ולהתחנך. יש למצוא את הדרך הנכונה אליו והיא
התמסרות מתמדת לעניניו וצרכיו.

נבחרו המוסדות המרכזיים של הנוער שמתפקידם להקים את הארגון הארצי
של הנוער הקומוניסטי בפלשתינה ולהוציא לפועל את הקו הכללי של פעולות
הנוער שאושר בכנוס.

(א) בכינוס ארצי של ברית הנוער הקומוניסטי ספלשתינה, פברואר 1942.
(חוזר פנימי לפעילים).

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be organized in paragraphs or possibly a list, but the characters are too light to transcribe accurately.]

ל. החלטות על ארגון העבודה בנוער (פברואר 1942).

את עבודת הנוער במקום יש לכוון לפי שטחים מסוימים בהם חיים המו-
ני הנוער. והם: הנוער העובד, הנוער הלומד, הנוער המאורגן בארגונים
ציוניים, עליות הנוער, הנוער משכונות ופרברים, מיונרים, את העבודה
מוציא לפועל תא הנוער המודרך ע"י מזכיר התא. כל התאים הפועלים באחד
מהשטחים הנזכרים מרכזים באקטיב האחראי בעד פעולת הנוער בשטחו. כל אק-
טיב מורכב ממזכירי התאים בשטחו או מחברים המדריכים את תאי המזכירים.
האקטיב אחראי לפני קומיסר הנוער בהוצאת החלטותיו והחלטות המפלגה לפועל.
את האקטיב מיצג מזכיר האקטיב בקומיסר של הנוער וחבר שני באגיספרום של
הנוער.

כל אקטיב בוחר באורגליזטור של האקטיב, העומד בקשר עם האורגליזטורים
של התאים באותו השטח וקשור עם האורגליזטור המרכזי של קומיסר הנוער.

תפקיד האורגליזטורים: להכין ולהוציא לפועל את כל הפעולות הטכניות
של המפלגה והנוער. לספק את הספרות המפלגתית לכל תאי הנוער ולהיות המקס-
רים בין מוסדות הנוער והתאים.

א. אקטיב הנוער העובד

שטחי פעולתו: בקרב הנוער בבתי הרושת, בתי מלאכה, בהסתדרות
הנוער העובד ובבתי הספר לשעורי ערב לנוער העובד. כל התאים בשטח זה
בנויים על בסיס מקצועי.

1. תפקידו: לרכז את הנוער העובד במקומות העבודה המאורגנים
סביב א.
2. הקמת פריפריה רחבה של א עם תכנית פעולה מקצועית
ופוליטית.
3. במקומות עבודה בלתי מאורגנים, לארגן את הנוער
העובד בהסתדרות כדי לאפשר את פעולת א.
4. את הנוער העובד המאורגן סביב א יש לכוון להצטר-
פות לחזית נוער אנטיפשיסטית.
5. בהסתדרות הנוה"ע יש להלחם למלחמה עקבית מקצועית
ולכוונה להקמת סיעת הנוער של א; יש להלחם על
החדרת רוח אנטיפשיסטית עד להצטרפותו לחזית הנוער
האנטיפשיסטית.

ב. אקטיב החזית

שטחי פעולתו: בקרב הנוער הלומד בבתי הספר החיכוניים, המקצו-
עיים והגבוהים, בבתי הספר לשעורי ערב, בארגוני הנוער הציוניים, בעליות
הנוער.

תפקידו: להקים ארגון נוער ליגלי של חזית נוער אנטיפשיסטי
סיקוף חטוני נוער לומד ונוער מארגונים ציוניים ושיחדור לשכבות הנוער
העובד.

1. דרכי הפעולה של החזית: תעמולת הסברה רחבה בקרב הנוער
הלומד ע"י הרצאות, מסיבות, ערבי הקראות, בקור קולקטיבי בסרטים אנטיפשיס-
טים וסובייטים, בקור בתערוכות וכ"ד.
2. הקמת ועדי נוער של החזית בבתי ספר שתפקידם יהיה לארגן את
הנוער בחזית, להוציא עתון קיר בכיתה ויתר הפעולות כנ"ל.
3. יצירת ארגון נוער אנטיפשיסטי הנשען מכחינה ליגלית על כ"א
פתיחת קלוב נוער, קריאת אספות נוער המוניות, הוצאת עתונים ועלונים,

ג. אקטיב השכונות

שטחי פעולתו: בקרב הנוער בשכונות ופרברי העיר.

(*) א' - מרוץ הגוף הליגלי לפעולה מקצועית ("הסיעה הפרולטרית").
ב' - מרוץ הארגון הליגלי לפעולה פוליטית, ליגה "ר" למען ברית
המועצות ("חית"). המלב"הד.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. This is essential for ensuring the integrity of the financial system and for providing a clear audit trail. The second part of the document outlines the procedures for handling disputes and resolving conflicts between parties. It emphasizes the need for open communication and fair resolution.

2. The third part of the document describes the various methods used to collect and analyze data. This includes both qualitative and quantitative approaches, as well as the use of statistical tools to interpret the results. The fourth part of the document discusses the challenges faced by researchers in this field and offers suggestions for overcoming them.

3. The fifth part of the document provides a detailed overview of the current state of research in this area. It highlights key findings and identifies areas for further investigation. The sixth part of the document discusses the implications of the research for policy and practice, and offers recommendations for future research.

תפקידו: לרכז סביבו את הנוער בשכונות העוני סביב פעולה מקצועית, תרבותית או ספורטיבית ולכווננו להצטרף לחזית נוער אנטיפשיסטית. כשם זה יש להפעיל את הנוער סביב שני השטחים הליגליים, ז.א. סביב מלחמתנו המקצועית והפוליטית.

דרכי הפעולה: פתיחת קלובים בשכונות, עריכת מסיבות, ערבי מוסיקה, טיולים, הקמת קבוצה דרמטית, פעולות ספורטיביות, הקמת חוגים למוזיקה (למלחמה לבעור הבערות, חוגים להיסטוריה, ספרות וכו').

ד. אקטיב הפיונירים:

שטחי הפעולה: בקרב הילדים בבתי ספר עממיים, במועדונים ומוסדות ילדים, בתנועות נוער, בפרברי העיר ובבתי הספר לנוער העובד.

תפקידו: הקמת ארגון ילדים סביב לארגון הנוער הקומוניסטי. דרכי הפעולה: דומים לאלה שבקרב הנוער שבשכונות. חלק מהפיונירים הלומד בבתי הספר העממיים יש להפעיל בארגון נוער אנטיפשיסטי. את עבודת הנוער במקום מדיין קומיסר הנוער המורכב מחברי נוער המיצגים את שטחי הפעולה, בהדרכה ובקרת של חבר מפלגה האחראי בפני הקומיסר המקומי המפלגתי.

ה. האגיספרופ מורכב מחבריה המיצגים את האקטיביזם המקסימלי אותו עם כל שטחי הפעולה בנוער. האגיספרופ מודרך ע"י חבר מפלגה המיצג את האגיספרופ המפלגתי.

פעולת האגיספרופ:

1. הכנת הערכות פוליטיות מדי שבוע בשבוע.
 2. הכנת הרצאות אקטואליות יסודיות כגון: פשיזם, ברית-המועצות, צירנות, תנועה לאומית ערבית וכו'.
 3. הכנת חומר למודי מרכזיסטי-לניניסטי לכל האקטיביזם ותאים על בסיס למודי קולקטיבי או של עבודה עצמית.
 4. הכנת מסיבות וימי זכרון, כדי לקשר את הנוער עם חיי המפלגה למלחמת מעמד הפועלים בעולם. (ל.ל.ל., יום הצבא האדום, לנין=סאלין וכו').
 5. הקמת קבוצות עזר לעבודות האגיספרופ: לתרגומים, לרשימות מודיו סובייטי, לאוסף חומר מעתונות המקומות (בפרט עיתוני הנוער ועיתוני חוץ), להקמת קבוצות דומטיות וכו'.
 6. להקמת ספריה מקומית מרכזית עם הבקרת המלאה על הספרים הנמצאים אצל חברים בקריאה.
 7. הקמת מערכת מקומית שמתפקדת יהיה: הכנת חומר לעיתון מרכזי. אוסף חומרי של הקורטסונדנציה על חיי הנוער. הגבה מהירה על הסתרחש בקרב הנוער ע"י הוצאת כרוזים, עלונים וכו'.
- כפי שנוכח מורכבת המערכת המקומית משלשה חברי האגיספרופ. חבר אחד מהמערכת מיצג אותה כמערכת המרכזית. מתפקיד האגיספרופ: לבסס את הנוער מבחינת הלמוד המרכזיסטי-לניניסטי ולעזור למזכירי התאים בהדרכתם הפוליטית. להכין חומר תעמולתי הדרוש לעבודה הליגלית של הנוער. להקים מתוכו מערכת מקומית של הנוער המורכבת משלשה מחברי האגיספרופ.

ו. הועד המרכזי של הנוער:

הכנוס בחר בועד מרכזי זמני של הנוער המורכב מהמיצגים של הסניפים החוקים של ארגון הנוער הקומוניסטי בפלשתינה. על המרכז להתקשר במהירות עם כל קבוצות הישוב בארץ ולקשר את הנוער המפוזר במושבות ובקבוצים וללכדו בארגון הארצי של הנוער. רק לאחר הקמת ארגון ארצי זה יש לקרוא לכנוס ארצי של הנוער שיבחר בועד מרכזי קבוע.

תפקידו של הועד המרכזי לקבוע את הקו הכללי של הפעולות הפוליטיות והארגוניות של הנוער ולרכז בקנה מידה ארצי את כל הפעולות הליגליות. על המרכז לדאוג שכל החלטות הכנוס הארצי של הנוער תוצאנה לפועל.

הועד המרכזי בוחר בשלושה חברים מירושלים, חיפה ות"א, שיהיו את
 המערכת המרכזית של הנוער. מחסידיה להוציא את העתון המרכזי של הנוער:
 "קול הנוער" לא פחות מפעם בחזם ולהגיב על כל הסאלות האקטואליות מחיי
 הנוער בארץ ובעולם ע"י הוצאת כרוזים, עלונים וחוברות.

כל פעולת הנוער עומדת בקשר ותחת בקרת ועזרה של מוסדות המפלגה.

1. קומיטה הנוער ע"י נציג הקומיטה המקומי.
 2. אגיספרום* הנוער ע"י נציג האגיספרום המקומי.
 3. א חבר האחראי לפעולת א הנוער. חבר הקומיטה
 המפלגתי של א.
 4. ב חבר האחראי לפעולת ב הנוער. בתא המפלגתי
 של ב.
 5. החבר האחראי לעזרה האדומה קטור עם הקומיטה המקומי של העזרה.
 6. האורגלייטר של קומיטה הנוער קטור עם האורגלייטר של הקומיטה
 המפלגתי.
 7. המערכת המרכזית של הנוער קטורה ועובדת תחת הבקרת של המערכת
 המרכזית של המפלגה.
 8. הועד המרכזי של הנוער קטור ועובד תחת בקרתו של הועד המרכזי
 של המפלגה.
- יש לדאוג לכך שלכל הפעולות הליגליות העומדות לפני הנוער היום,
 ישמר בתוך ארגון הנוער גרעין בלתי ליגלי חזק שלא ישתתף בכל
 הפעולות הפומביות של הנוער. על המוסדות האחראיים של הנוער
 לשמור על כל חוקי הקונספירציה בקפדנות.

(א) אגיספרום - קבוצות העוסקות באגיסציה ופרוס גנדה (תעמולה). המלב"הד.

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

ל"א. המפלגה והחזית האנטי-פשיסטית. (ח)

... הבנה נכונה לגבי מקומה האורגני של המפלגה בתוך המלחמה והחזית האנטי-פשיסטית מחייבת גישה נכונה להבנת היחסים ההדדיים בין המפלגה והכלים שהיא מקימה להגשמת הפוליטיקה של חזית אנטי-פשיסטית רחבה. ה"א" (אנטי) כמו ה"ב" (אנטי) הם מכשירים לבצוע ענפים מסוימים של פוליטיקה זו: הפוליטיקה המקצועית, הסברה אנטי-פשיסטית, עזרה לברית-המועצות וכו'. התנאי המוקדם והערוכה לקיום כלים אלה הם גיוסם והתחזקתם של המפלגה. בלי המפלגה אין "א" או "ב" עיקרית. הפרקטיקה במסך החדשים האחרונים מראה פעילות רצינית מצד מספר חברים בשאלה זו - זהו ה"א" והמפלגה מצד אחד, ומצד שני מגמות ליקוידסוריות לגבי המפלגה עם הקמת ה-"ב" הערבי.

השקפות מוטעות כאלה הנושלות מבמה לחלונות, באר לכיטוי מצד מספר חברים גם בשאלת הגיוס. זה הא לביחיי בהערכה לא נכונה לגבי חשיבות התפקידים המכריעים של המפלגה כגורם הפוליטי העקבי ביותר במלחמתה למאמץ אנטי-פשיסטי עקבי בעורף. וחיוניות גדולה בהתפתחותה של המפלגה לשם הגברת מאמץ זה.

מלחמתנו ללגליות בגויה של הצרכתנו והבנתנו את אופיה של התקופה ההיסטורית הנוכחית ואופי המלחמה המסחרר והמביא שינויים דמוקרטיים גם בפרוצס המלחמה האנטי-פשיסטית (אנגליה, הודו, מצרים וכו') וכן מהפריס-פקטיבית המהפכנית - החברות כחות הקידמה והנצחון על הפשיזם, המלחמה לליגליות וחופש הפעולה למפלגה היא צורך חיוני של המאמץ האנטי-פשיסטי ביחוד בתנאי ארצנו. היא הנאי הכרחי להפעלת ההמונים במלחמה זו. היא קשור במלחמה להרחבת הזכויות הדמוקרטיות בארץ שבלעדיון לא תתכן יצירת אוריה אנטי-פשיסטית רחבה בין ההמונים (ביחוד הערבים). חופש פעולה למפלגה הוא הכרחי לשם יעילות המלחמה נגד המכשול הגדול ביותר בדרך. אל יצירת חזית האנטי-פשיסטית בארץ, הגויס החמישי ההוסיני והשפעתו ברחוב הערבי, ולשם הפעלת ההמונים היהודים וההתגברות על ההיסוסים וחוסר העקביות של המנהיגים הציוניים.

הופעה עצמית לגלית של המפלגה ויתר חופש בהחזרת רעיונותינו האמי-תיים בין ההמונים. גורם לגבי המונים רחבים המפתחים עוד והמהססים, וכן לגבי אלמנטים מתקדמים מבין היהודים והערבים.

ההכרה בתפקיד האורגני של המפלגה בחזית האנטי-פשיסטית מודהה היום עם המלחמה לליגליות של המפלגה. היא נחזרת בנכונות הקדר לעבור לפעולה ליגלית. השגי המפלגה במלחמה זשסה זה (חופש פעולה חלקי והטסקת הטיור מצד הממשלה) באו כתוצאה של השפעת המערכה האנטי-פשיסטית וצרניה בארץ, ונכונות עמדת מפלותנו והשפעתה בין ההמונים. מכשולים בדרך זו היו לא רק מצד הסלטונות והציונים אלא גם בהיסוסים פנימיים ופחדנות בתוך הקדר המב. חוסר הבנה מעמיקה לתקופה ולתפקידי המפלגה (ההתנגדות להליכה לבחירות ללעידה-ההסתדרות, להופעות ליגליות וכו'). בצורה חריפה זה התבטא בהתנגדות חלק מהחברים הערבים לליגליות של המפלגה, הנובעת מחינוך מפלגתי חלש, חוסר הבנה התקופה הראיית הפרספקטיבה. נגד, ופעות האלה יש ללחום.

הזנת שאלת ההופעה העצמית הליגלית. תפקיד מרכזי בעבודות המפלגה קובעת בהרבה את דרכי פעולותנו והטקטיקה שלנו. אם בשלב הראשון של מלחמתנו ליתר חופש פעולה בבלנו את האפשרויות הנהונות והקמנו כלים שונים כמו "א" ו-"ב". המפלגה בשליה ביטודה במחתרת, הרי ההתפתחות הפוליטית הכללית

(*) מתוך סזיסים לפעיליט (ראשית יוני 1942).

(***) "הסיעה הפרולטרית" בשלון הקונספירציה. (המלבה"ד)

(****) "הליגה למען ברית המועצות" בשלון הקונספירציה, (המלבה"ד)

והתרחבות הפעולה ההמונית גם דרך כלים אלה. שינוי עמדת השלטונות כלפינו, כל אלה מעמידים בשורה ראשונה את ההכרח והאפשרות של הופעתה העצמית הגלויה של המפלגה במלחמתה לחזית אנטיפשיסטית בארץ - תוך שיתוף עם גורמים אחרים וכן כגורם עצמאי בתוך כלים אלה (כמובן, בהתחשבות עם התנאים המיוחדים בכל מקום ומקום). אי הופעה לגלית עצמאית בתנאים הנוכחים דנה את המפלגה להיות לכת קטנה ולהודגב מאחורי המאורעות וההמונים, ז.א. לפעול בניגוד לאפשרויות הסתרחבות והולכות לקראת עמידתה בראש ההמונים ומלחמתם.

התפקידים הממשיים בכוון זה הם: עתונות לגלית, אספות לגליות פומביות, קלובים, הופעות וכו'. הושמת הצעדים האלה נתונה בעיקר בידנו (מחוץ לעתון) ועל המפלגה לנשט ברצינות להעמיד את עבודתה על בסיס זה.

הצלחתנו בכוון זה ורכישת האהדה בין ההמונים תלויה בראש ובראשונה במימוש הקו הפוליטי הכללי של המפלגה, ביחוד בהופעתה כלפי הגורמים הסול-סים עדיין הן ברחוב הערבי (הלאומיים) והן ברחוב היהודי (הציוניים), אשר להם נודעת השפעה מכרעת על ההמונים. הופעה נכונה תקל עלינו לרכוש את התפוצצות והלגליזציה בתוך ההמונים ותקדם את ענין המלחמה להקמת חזית אנטיפשיסטית אחידה בארץ.

הושמת התפקידים האלה מותנית קודם כל: (1) בהגברת הפעולה הפנימית בתוך המפלגה להרמת הניבו הפוליטי והאידיאולוגי של חברי המפלגה, ליצירת קדר בולשביסטית-פרופ גנדיסטית חזק ומוכשר; (2) בהגברת האחדות הפוליטית של המפלגה והמלחמה נגד הסטיות מימין ומשמאל ומגמות שמאליות סקסנטיות מצד אחד והגברת המסמעה; והאחריות של כל חבר להחזרת רוח מלחמתית ההולמת אתצרכי השעה והתפקידים העצומים העומדים לפני מפלגתנו; (4) הרחבת שורות המפלגה לרכישת חברים חדשים נוכח התרחבות היקף השפעתה של המפלגה הגדלה סיוח ליום. רק על ידי חיזוק המפלגה למפלגה בולשביסטית והגברת החנוך הלניני-סטליני בתוכה תוכל המפלגה למלא את התפקידים המוטלים עלינו בתקופה גורלית זו והיא תוכל לעבור במלוא כוחה בדרך הפעולה הלגלית ההמונית.

1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

1901

1902

1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910

